ท่าพ้าเตียดง่วม

ຄຳນຳ

ໜັງສືພົ້ນເຕັ້ນດ່ອນຫຼື ນິທານເຕັ້ນດ່ອນນີ້ ເປັນວັນນະຄະດີສາວຊຶ້ນບ້ຳ ບ້ານັກປາດລາວສມັຍບູຮານໄດ້ແຕ່ງໄວ້ ເມື່ອອ່ານແລ້ວ ຮູ້ສຶກອອນຊອນນິນິທານ ເຈ່ມແຈ້ງແລະໄດ້ຄະຕິດີພໍສົມຄວນ

ໜັງສືນ້ ຈັກແມ່ນໃຜແຕ່ງປູ່ໃສແລະໃນປີ ພ. ສ. ທ່ໃດນັ້ນທາງກອງວັນ ນະຄະດີບ່ໍອາດຈະເວ້ົາໃຫ້ຟັງ ໃດ້ງຣະອຽດໄດ້ເພາະບ່ໍມີຖ້ອຍຄຳໃດໆຣະບຸໄວ້ໃຫ້ ຊຸາບ ແຕ່ຕາມຄວາມສັນນິຖານແລ້ວ ຄົງຈະແມ່ນນັກປາດລາວທາງຝ່າຍ ລ້ານນາເປັນຜູ້ແຕ່ງແລະແຕ່ງຂຶ້ນໃນສມັຍລາວລ້ານຊ້ຳງ ກັບລາວລ້ານນາ ມີ ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງດ້ວຍສິລປະວັທນະທັນນັ້ນເອງ ເພາະມີສຳນວນໄວຫານຂອງ ຊາວລ້ານນາບາງຄຳປາກົດຢູ່ ດັ່ງຄຳວ່າ: ມັນນ້ີຄົນໃໝ່ນ້ອຍ ເປັນຝຸ່ນທລີ ເນ້ືອງ ກົດາບ ແລະຄຳວ່າ: ເຫັນວ່າຫຼ້ານ ດ່ຽງໃຫ້ ຄຳຈາຮູ້ຂ່າວ ດັ່ງນ້ີ ເປັນຕ້ົນ. ຄຳວ່າ: ກົດາບກ໋ດີແລະຄຳວ່າ ດ່ຽງໃຫ້ກ໋ດີຕົງກັບຄຳພາສາຂອງ ຊາວລ້ານຊ້ຳງວ່າ: ແທ້ດາບ, ແທ້ນາ ແລະບອກໃຫ້ຮູ້, ເວ້ົາສູ່ຟັງ.

ອີກປະການນ່ຶງ ຄຳວ່າ: ກົດາບ, ດ່ຽງໃຫ້ ແລະອ່ືນໆນັ້ນມີປາກົດ ຢູ່ໃນໜັງສືພົ້ນທ້ົາວຮຸ່ງຫຼ ທ້ົາວເຈ ຍ ປ່ຳງຫຼວງຫຼາບເຊ ຖ ທ່ານອາຈານມະ ຫາສ ລາ ວ ຣະວ ຽ ລ ຽ ຄວາມເຫັນວ່າ: ແມ່ນໜັງສືພົ້ນຂອງນັກປາດລາວຊາວ ລ້ານນາເປັນຜູ້ແຕ່ງ. ຖ້າຄວາມເຫັນຂອງທ່ານອາຈານມະຫາສ ລາບ່ໍຜິດຄວາມ ເຫັນຂອງກອງວັນນະຄະດີກ່ຽວກັບໜັງສືພົ້ນເຕັ້ນດ່ອນນ້ີກ່ບ່ໍຜິດເໜ ອນກັນ.

ໜັງສືນ້ ຕ້ົນສະບັບນ ຖ ວ່າ ພົ້ນເຕັ້ນດ່ອນ ແຕ່ກອງວັນນະຄະດີໃຫ້ ຊ ວ່າ "ພົ້ນທ້ົາວກ່ຳພ້ົາເຕ້ັນດ່ອນ" ເພາະເມ ອ່ານເ ງບ້ັນຊາດົກແລ້ວ ມັນ ແມ່ນທ້ົາວກ່ຳພ້ົາເປັນພຣະເອກ ຄ ເປັນພຣະພຸທ ງ ສ່ວນທ້ົາວເຕັ້ນດ່ອນ

ແລະທ້າວສັງການັ້ນເປັນພຽງພຣະສາວົກ ຊ້ຳທີ່ໃຫ້ຊື່ດັ່ງນັ້ນເຫັນວ່າເໝາະ
ສົມກວ່າ.

ໜັງສືພົ້ນທ້າວກໍ່ໜ້າເຕັ້ນດ່ອນນີ້ ຄົງມີປໂຍດແກ່ທ່ານຜູ້ອ່ານ, ຜູ້ຟັງແລະຜູ້
ປະຕິບັດຕາມປູ່ບໍ່ໜ້ອຍ ທາງກອງວັນນະຄະດີຈົ່ງໄດ້ຈັດການສຳຣະແລະພິມ
ອອກເຜີ່ຍແຜ່ ໃຫ້ຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານໄດ້ຟັງແລະໄດ້ຊ່ວຍກັນຮັກສາເອົາໄວ້ ເພື່ອ
ໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກຕົກທອດໄປເຖິງຄົນລາວລຸ່ນນ້ອຍພາຍຫຼັງສືບໆໄປ.

ການຊຳຣະແລະການພິມເທື່ອນີ້ທາງກອງວັນນະຄະດີຂໍຮັບສາຣະພາບ
ວ່າ ບັງມີການຂາດບົກຕົກຫຼົ່ນປູ່ບໍ່ໜ້ອຍເໝືອນກັນແຕ່ກໍຫວັງວ່າຄົງໄດ້ຮັບ
ຄວາມອະພັຍຈາກທ່ານຜູ້ຮູ້ທັ້ງຫຼາຍເປັນພິເສດດ້ວຍ.

ທ້າຍສຸດ ຂໍຄວາມສຸກສະບາຍໃຈຈົ່ງມີແກ່ທ່ານ ຜູ້ອ່ານຜູ້ຟັງ
ແລະຜູ້ສົນໃຈໃນວັນນະຄະດີລາວທັ້ງຫຼາຍຕລອດອິຣິຍະບົດທັ້ງສີ່ ຄື: ຢືນ,
ເດີນ, ນັ່ງ, ນອນ, ເກຸ່ງກ້ອນໜ້າເຖີ້ນ.

ປະທານຄນະກັມມະການວັນນະຄະດີ

ພົບທ້າວກໍ່ໜ້າເຕັ້ນກ່ອນ

ສິງສິເທິເລີກລ້ຳ
ຊ້ຳໃນຄາງທັນ
ຮຸ່ນຈຸກວ່ວາງຄອງແຕນ
ໃສ່ຫັກໂອະກາດໄວ້
ຂ້າຂໍ່ວັນທາໄຫວ້
ພຣະຜູ້ຊົງນຳສັດ
ມັ່ນກ້ວຮາຊາເຈ້ົ
ແຜ່ນທີ່ອຳນາດກ້າ
ຂ້າຂໍ່ວັນທະນາໄຫວ້
ເ ໃອສວນອຶນພິນ
ແໜ່ວຄາມ ດວາເຖ້ົ
ເ ຄນະສ້ົກຄະເຈ້ົ
ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທຸ່ມຂ້ຳ
ນ ຳເໜນພຸ່ນກຸສິນ
ໃ ຄາບແຄວນຄວາມທຸ້ງ
ຈ ເຈ່ຽຸ່ນຂຶດແຕ້ນ
ຂໍ່ໃຫ້ໄປຕາມເຮ ອງ
ແ ວ້ໃນທະໃນໝາຍ
ຊ ່ ໄພເຂ ນຮ້ຳຍ

ສິດທິເດດກ່ຽງໄກ
ວາທ ນອ ເຜ ວກວ້ຳ
ຕ ມຄ ພຸທ ບ ດ
ວ ກ ທ ເທ ສ ນ ກ່ອນແລ້ວ
ພຸດ ປ ເ ດ ທ ນ ສ ງ
ສ ທ ວ ສ ວ ນ ຟ ້ ຳ
ຈ ມ ນ ຣ ທ ຣ ງ ແ ທ ່ ນ
ກ ວ ມ ກ ້ ມ ໜ ່ ປ ຣ ຊ ຳ
ທ ມ ທ ີ ່ ບ ່ ຣ ຣ ບ ວ ນ
ເ ທ ພ ແ ນ ນ ແ ຖ ນ ເ ຈ ້ ຳ
ອ ປ ັ ກ ຊ ຳ ອ ຳ ຈ ຳ ນ ສ ຸ ກ
ຂ ວ ຳ ຊ ້ ຳ ບ ຊ ູ ່ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ
ປ ຳ ງ ປ ະ ເ ສ ີ ກ ແ ປ ທ ັ ນ
ຊ ່ ວ ຍ ຊ ູ ຄ ຳ ວ ແ ຄ ້ ນ
ພ ະ ຄ ຸ ງ ກ ອ ນ ກ ຳ ນ ົ ່ ຕ ່ ງ
ຕ ຳ ມ ພ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ລ ່ ງ ໃ ຫ ຼ
ຣ ຳ ວ ເ ກ ົ ່ ຳ ປ ຳ ງ ປ ະ ຄ ຸ ້ ນ
ທ ີ ່ ຄ ະ ນ ິ ຳ ແ ຜ ໄ ວ ້
ອ ັ ນ ຕ ະ ຣ ຳ ຍ ຳ ບ ້ ຳ ບ ຸ ງ ດ

ของอ้ังกฉิวซ้า ขาอ้องอึกใจ
ขอใหเหนหอนไหน ทังภะโอกหฺวิงกู แด่นี้
ฐูจุ่อบปองปันขา บิกบ่บานหะแก้ว
ใหไค้ตัดแผวผ้าน ผยาบานเบื่องส่อง
ไปถามถองปากเจ้า ภูนภว้างวาหนอง
สองพระภอนบิกแล้ว ไว้ว่างปะสิกสูน และเบื้
พูนถนอมบูชา เชิงถองถุนแก้ว
พ่เมื่อบ่ระบวนแล้ว สามหิ้มขาบ
ข้าจักอิมอ่านแก้ สานแก้วสืบไป ก่อนแล้ว
บังมีเมืองใหญ่กว้าง รูภชุ้มะถอนสี
มีมาปางปะถิม ชิวลางลีไว้
ในมะถอนหฺวางภว้าง ลวงบาวเจ้ดโยก
มีกำแพงแวดล้อม สูงชั้นชิวตาม
น้ำใหญ่อ้อม ระว้ารอบเมืองหฺวาง
ชาวสะเพาเถง ฐูเมืองมาเตา
อกขลุภลัน คินหฺลายเหื่อแผ่น
มีหัวลาดใหญ่ตั้ง ภางคุ้มอ่วงสนาม
พูเบดสร้าง มะถอนใหญ่บูภะเสิม
เมืองๆพาบางคำ ปู่ใตงพันช้าง
มีหัวอัสดอนม้า มะในไมร้อยคู่
ถวนแถบป้อน ปันหญ้าล่งเถิง

ອັນວ່າພຣະບາດເຈົ້າ ພຣະຍາໃຫ່ງກຸງສີ

ນາງປັດທຸມເທວີ
ສອງກໍເນົາສະຖຸນສ້າງ
ຕັ້ງວ່າອຳນາດກ້າ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເດືອກຮ້ອນ
ໃຍທານັບ
ບຸທ່າງຊາວຊຸນສ້າງ
ໃຜບໍ່ທຸກບາກຮ້ອນ
ອັນວ່າທຸກທີ່ເຂົ້າ
ກາລະດູປີເຖົ້າ
ມີທັ້ງເບ້ຼງເງິນລ້ົນ
ກັບທັ້ງເບ້ຼງເສື້ອຜ້າ
ກໍຫາກຫຼາບຫຼາກຕັ້ງ
ເປັນເຄວຄັ້ນ
ມີທັ້ງອາຣາມກວ້າງ
ວັດໃຫ່ງ່ຕັ້ງ
ຕັ້ງຫາກບົດທະບົງລ້ຳ
ມີແຕ່ຄວາມກະເສີນສຸກ
ໃຜບໍ່ມີຜິດຂ້ອງ
ຮ້ອຍປະເທວທ້າວ

ປູ່ທຸ່ງມພຣະອົ່ງເຈົ້າ
ກຸງສີສນຸກມາກ
ແດນຫ້ຳ່ວ້ຳ່ວຂາມ
ເມືອງ່ອ້ນມາເຮວ
ໃກລ້ກືຫາງຫ້ວ
ນາສວນຮ້ົວໄຮ່
ປະການແທ້ສ່ົງໃດ
ມູນມາກໃນນາ
ແຕ່ງສ່າງຂົນນຸ້່ງ
ເບ້ຼງຄຳເງ້ຼຈະກາດ
ແຮລ້ວຫຼ້ານຫຼ້ານ
ໂຮ່ງມາດເມືອງຫຼວງ
ບອດສ່ງສເນີຟ້ຳ
ມະຫາສົນສາຮູບ
ເຕັນຄຸ້ມຂອບວ່ງ
ລ້ົອາດກຸງສີ
ດ້ວ່ລ່ງລ້ົໄວ້
ຊ່ົງກັນບາດເຂດ
ນາ ນ້ຍົມສ່ວຍສິນ ແທ້ແລ້ວ

นับแต่เมื่อยะนาถเจ้า สเวียรากภูวสี
ภ้หากหฺายปีเถิง ถ่ายระกูลิงได้
แต่นั้นเหวียไป้ ปักหุ่มมางางาม
นางภ้หิงลับเฆ้อง ในห้องเลิ่มงาม
ขอบเมืองห้สมากตั้ง เถิงเขตสิบเดือน นางนั่ง
อันว่าภัลยางาง ปะสูตมามเหา
เลียเลิ่าเปันไสมน้อย แมวบิงบิดหุะบิง
หฺิงรูบเจ้า ถืแก้วหม่อบพระจัน
บามนั้นอึกแล่นล้อง เถงหม่อบมะหาอุด
อันว่าชาตางาง ปะเสิดถืกูล้ำ
มะหาภะสักเจ้า จอมเมืองพระพ่ำ
พระภ้ชินชืนด้วย ถอมแก้วลูกถิน
หฺิงกูสิงพ้อม เชือเผ้าพระวิง หา
พากันมาโรมรับ ห่ำหุ่มงางแก้ว
ขอบเมืองภางสเร็ดแล้ว ภำเดือนถาออก นางนั่ง
อันว่าพระพ่ำเจ้า ปะหางให้ชสูง

ถ่ว่า "สุดชะถาน้อย" สอยวอยงามย่ำ

หฺิงรูบเจ้า สเม็พ้งเกิงเหฺา
เลิาถิงส้วย ภะสวยหงางป้อยล่วง
ถืถ้งขูงอึดแต้ม พระอินปั้นป่อนส่าง

ພຣະກໍ່ໃຫ້ປູ່ຫ້ອງ ພາສາດເສົ້າສູງ
ຝູງໝູ່ນາງສນົມຫຼາຍ ປົ່ນປ່ວຣະບັດເຈົ້າ
ມີ່ຫ້ານາຍທະຫານເຝົ້າ ປະຖູໂຮງຮ້ອຍໜ່ຶງ
ຄອຍຮັກສາອ່ອນນ້ອຍ ຍາມຍ້າຍປ່ຽນກັນ
ນາງກໍ່ບໍ່ເດ້ືອດຮ້ອນ ປະການສ່ິງສັນໃດ
ບູທ່ານາງທ້ິງຄຳສຸດ ປູ່ໃນວິມານແກ້ວ
ອັນວ່າບິດາເຈ້ົ້າ ມາດາພຣະແມ່
ເຈ້ົ້າກໍ່ຫອມຮັກນ້ອຍ ທ້ຽວອຸ້ມຈູບຂວັນ
ສອງທ່ານຮັກບອກແກ້ວ ທ່ໍ່ໜ່ວຍດາຕົນ ແທ້ແລ້ວ
ໝ່ຽນແໜງກຸມາຣ ເກ່ົ້ານະຄອນກຸງກວ້ານ
ແຕ່ນ້ັນຫຼາຍເດ້ືອນລ້ໍ່າ ຫຼາຍປ່ີແຕ່ນຖ່ານ ມາແລ້ວ
ອັນວ່ານາງນາເນ້ອຍ ແໜງລ້ານໃຫ່ ສູງ
ນາງນ້ັນປ່ົນວ່ິນໜ້ໍ່າ ສິບສ່ີຣອບສາວ
ໂສມໄວ ດ້ວ່ອິນແປງປ້ັນ
ອັນວ່ານ້ິວນາງນ້ອຍ ນິລອອນສເນ້ີພາກ ກັນແລ້ວ
ນັບແຕ່ໃຕ້ລຸ່ມຟ້ໍ່າ ໃຜບ່ໍ່ພ້ຽງປຽບນາງ ໄດ້ແລ້ວ
ມ້ີທ່ໍ່ສຸດຊະດາແກ້ວ ເມ້ັງອິນເທວະໂລກ ພາຍໜ້ັນ
ລູກພຣະເຈ້ົ້າລຸ່ມຟ້ໍ່າ ເມ້ືອງນ້ັນເກ່ົ້ງກັນ
ອັນວ່າສ່ີສັນນ້ອຍ ແກ້ວແກ່ນສຸດຊະດາ
ເປ້ັນທ່ີ່ພໍ່ດາຊາຍ ຊ່ໍ່ຄົນແດ ດ້ັນ
ເມ້ືອນ້ັນພຣະກໍ່ທ້ັນມາພ້ອມ ຫູ້ຣາຈ້ົບເໝດ

สูจ้ำถูบรึกบ้อย
แต่บั้งฝูงพามพ้อม
เอิาก๋ลิงเลกตั้ง
ถ้อมว่าถูบฮากแล้ว
ตามกิงเกบ
ฝูงข้ากูเกบแก้ว
บังจักได้ปู่สร้าง
ท่ำว่าผิวนางบ้อย
บุบหากลอกแต่ฟ้า
อันว่าบุบบาท้าว
พระจ้ำชอบที่แท้
ถ้อมว่าแล้ว
เถิงเลหว้า
บักบี้จักก่าวต้าน
อันว่านายกับหาน
ก๋หากดินบานได้
หากขอบมั้
อันว่าไอยะกาเถ้า
ชาวเมืองเอิา
บ่ากก๋กับมาบ้าน
สองก๋ไขท่ำเฮ้า

นางแก้วลูกเรา
กับหวายทุกหมู่
เฝ้งถ้างล่ำเยง
ตามพ่ำกูสอน
รึกนางงามบ้อย
สุกชะดาถิบ้ง
เมืองบั้สิบแหน
ดินพอบทุกขมอด
มาพ้อมพ่ำกัน
ชาบพอบมีมาก
ถาวหน้าหากจิเหับ
พามเลิกลาเมือ
แห่งดินหากร้อน
เถิงบ่าไอยะกา
ปู่ในเมืองบั้น
ระกูปี้เถมถ่าย
เลียเฮ้าเขกเมืองๆ
ไปท่งวอ๋ดิน
อีกูหานใหท้
เถิงหานชินชั้น
ถวาจ้ำแจ่วบอๆ

ท่งวอเถ้า
พะเอิา
แท้แล้ว
พะเอิา
ก่อนแล้ว

24 / VII
ข้ามจำหน่าย

ນິວັນໄດ້ ໃໝຊະບ້ຳພໍ່ອີ່ນ
ລາງເມ໊ອໄດ້ ພໍ່ໃຫ້ແຕ່ຫຼ້ານ
ບ່ານກໍທຳພຸງບລ້ຽງ ຫຼ້ານດຽວນ້ອຍອ່ອນ
ໜ້ກໜ່ອນໜ້ານ ບ່ານ້ານໃຫ່ ສູ່ງ
ທ້ານນັ້ນອາບຸໄດ້ ເຈ້ກຊວບຕ່ານ
ປ່ນບ່ານ ລ່ນຄ່ນທ່ຽຄ່ານ
ອ້ນວ່ານ ໃສ່ນສເລ່ານທ້ານ ບ່ານ ສ ສ ອ ນ ໃ ຫ ່ ມ ານ ແ ລ ້ ວ
ທ້ານກໍເກ້ນໜ່ານກ້ານ ມ ານ ຫ ຼ ້ ນ ແ ອ ບ ມ ໊
ແຕ່ນ້ນຝ ຼ ງ ເ ດ ້ ກ ນ ້ ອ ຍ ທ ້ ຽ ຫ ຼ ້ ນ ມ ານ ຈ ວ ບ
ເ ອ ົ ານ ກ ໍ ຊ ວ ນ ອ ່ ອ ນ ນ ້ ອ ຍ ຊ ານ ໄ ຮ ້ ແ ຕ ່ ງ ພ ນ ້ ນ
ຄ ້ ນ ວ ່ ານ ຊ ານ ຕ ູ ແ ພ ້ ຊ ຶ ເ ອ ົ ານ ເ ຄ ິ ຍ ໜ ່ ກ ອ ່ ອ ຍ ຫ ່ ອ ຍ
ຜ ິ ວ ່ ານ ທ ້ ານ ຫ ານ ກ ແ ພ ້ ຕ ູ ຊ ຶ ໃ ຫ ້ ເ ຄ ົ ອ ງ ກ ິ ນ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ
ເ ມ ໊ ອ ນ ້ ນ ອ ້ ຍ ກ ່ ຳ ພ ້ ານ ຕ ້ ານ ຕ ອ ບ ຝ ຼ ງ ເ ອ ົ ານ
ຄ ້ ນ ບ ່ ໍ ມ ໊ ຄ ຳ ພ ານ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ຶ ພ ້ ນ ນ ານ ເ ຈ ້ ານ
ແ ຕ ່ ນ ້ ນ ຝ ຼ ງ ເ ດ ້ ກ ນ ້ ອ ຍ ຊ ານ ເ ມ ໊ ອ ງ ຕ ້ ານ ຕ ອ ບ
ຄ ້ ນ ທ ່ ານ ຫ ານ ກ ແ ພ ້ ຕ ູ ຊ ຶ ໃ ຫ ້ ທ ່ ຽ ງ ຈ ຶ ງ ແ ທ ້ ແ ລ ້ ວ
ເ ມ ໊ ອ ນ ້ ນ ເ ອ ົ ານ ກ ຣ ຸ ນ ຍ ິ ງ ບ ້ ານ ພ ້ ນ ນ ານ ້ ອ ຍ ອ ່ ອ ນ
ສ ່ ວ ນ ວ ່ ານ ອ ້ ານ ກ ່ ຳ ພ ້ ານ ເ ລ ິ ຍ ແ ພ ້ ຕ ູ ່ ຄ ິ ນ
ທ ້ ານ ກ ໍ ໄ ດ ້ ຫ ໍ ່ ເ ຂ ້ ານ ສ ພ ສ ິ ງ ປ ູ ປ ານ
ທ ້ ານ ແ ກ ງ ເ ອ ານ ະ ຈ ຸ ບ ຍ ຳ ນ ິ ພ ້ ອ ມ
ບ ານ ຣ ານ ໄ ດ ້ ນ ິ ນ ດ ິ ຊ ິ ມ ຊ ຸ ້ ນ

ທ້າວກໍພາບທໍ່ເຂົ້າ
ແຕ່ນັ້ນດູນ ານໄດ້
ບາຄານເມົ້າໃນເຮືອນ
ທ້າວກໍຈືນຕະນາແທ້
ຄຶດປາກໄປຫ້າງແຮ້ວ
ບາກວນໃຫ້
ຄັນວ່າບາກ່າວແລ້ວ
ດູຮານ້ອຍ
ບ້ຽວ່າທຸກບາກໃຮ້
ແມ່ນວ່າບ່າກ່າວຕ້ານ
ບາກໍບ້ຽຄົນຂໍ
ບ່າຈົ່ງໄປຄວ່າໄວ້
ກໍຈົ່ງເຫັນສາບຫຼາ
ບ່າກໍກໍາເອົາໄດ້
ນາຕໍ່ໃຫ້
ແຕ່ນັ້ນກຸນ ານນ້ອຍ
ເລີຍລວດໄປຫ້າງແຮ້ວ
ທ້າວຫ້າງແລ້ວ
ເຖິງເຄຫາ
ໜໍ່ບານລ້ຳ
ຫຼາບບ່າພ້ອມ

ເມ໊ືອຕ້ອນບ່າຕົນ
ແຖມຖ່າບຫຼາບເດ໊ືອນ
ບ່າຕົນຫນອງໜ້ອມ
ໃນໃຈຄຶດຮ່ຳ
ບໍ່ນ໊ືຝ້ຽບແຕ່ງສາບ
ຂໍໃຫນ ຳບ່າ
ນາບເຜ້ົາຄຸດຫວ ງ
ຊາບໝອບທຸກຂນອດ ກຸເອ໊ືບ
ຊ໊ືຫາໄດ້ທ໊ືໃດບ່າເອ໊ືບ
ຫຼາບບໍ່ນ໊ືຟ້ ງ
ຈູ່ວັນນ໊ືແລ້ວ
ຊອກຫຼ ໍ ບຕ ງຟາ
ຂາດເສ ັ້ງໃນຫ ັ້ນ
ສາບຫຼາປຸດຂາດ
ຫຼາບນ້ອບແຫ່ ງຕົນ
ທຸກຂະກະໂດບດ່ວນ
ແຖມນ ້ຳຂອກສະພ ້ ງ
ກັບຕ່າວຄ ືນມາ
ຕູບຕ ຍ ງເຊ ົ້ າບ ້ ້ ງ
ສຸຣິຍາຄ້ອບຄ ່ ຳ
ກ ່ ນເຂ ົ້ າລວດນ ອນ

แต่นั้นธาตีถ้อย สอยวอยใก้ชีรุ่งมาแล้ว
ใก่ผู้ตับป้ากซั้ง ขันห้าห้วเมืองๆ
เบื้อนั้นะฮุธิไยแจ้ว อะธุนบ้าถ้อมรุ่ง
เก้าวกำะภุสอ่วยหน้า ขามเช้าพ่ำบาน
แล้วเล่าไปปามแธ้ว แถมสะพ้าตวางหมอก
เพ้งว่าไปรอกใก้ บาปุ้มผ่ถอย
เมื่อนั้นข้ามีเผอบิภน้อย เตังก่อนบินมา
เก๊าสะพ้าหมอๆ ฉอกกินแถมน้ำ
นิภเลี้ยไปตำแธ้ว ทุภอะตะน้อยอ่อน
มำเล่าหนีบ่ใก้ สายแธ้วรักติ้น
นิภกำบินเปู้ฮั้น ปายถังจับปู่
เก้าอบ่ช้า ภำถ้องแล่นไป
เขากำว่าเกื๊อกถ้อง จักฝากตายเสู้
ะภูบานิภ เล่าวอบถีถ้อย
เพ้งว่าชีวิกข้อย ขุบาผายโผก จ๊าเถิ้น
ะใหห้ล้างข้าน้อย บาใก้ข้าเสู้ แก่ถ้อง
เมื่อนั้นะภุภอะตะใก้ ยิงถำนิภก่าว
บาบ่าวน้อย เลียถุ้มอีกู
แล้วจ๋งหวายมีแก้ สะภูบาเตังก่อน
เผักหม่อนหน้า บาห้าวชุ้นชิม
เมื่อนั้นสะภูบาต้าน กอมบาอ้อยอิ้น

ຂ້ອຍບໍ່ໜີຈາກເຈົ້າ
ຄ້ອມວ່ານົກກ່າວແລ້ວ
ສະກູນາເອີ
ທ້າວກ່າວແລ້ວ
ບາຄາບຜາຍ
ອັນວ່າສະພ້ຽກວ້າງ
ມີທ້ຽກຂຸດຮ້ອງ
ມີທ້ຽປູປາພ້ອມ
ອັນວ່າຫອຍກາບກວ້າງ
ຫອຍເຫຼ້ກຈານພ້ອມ
ມີທ້ຽຫອຍກົບກົ້
ມີທ້ຽປາຝາພ້ອມ
ມີທ້ຽເຕົ່າແລະກຸ້ງ
ມີໜູປາໃພງບ້ອນ
ປາປາກບ້ອນ
ມີທ້ຽປາຊິວພ້ອມ
ປາແຂ້ວໄກ້
ມີທ້ຽປາຄຸກົ້ນ
ຝູງໜູປາຄໍ່ກ້ຽ
ມີທ້ຽປາສາບ້ອນ
ອັນວ່າປາຫວ່າໄຄ້

ຊິເມ້ືອລ້ຽງບ່າດອມ
ທ້າວຊົ້ນຊົມບານ
ປ່ານີ້ໃຈໜ້ອມ
ເຕັ້ນກ່ອນຍິ້ນດີ
ອາບສີໃສ່ງນ້ຳ
ອຸທກ້ງໃສ່ສ່ອງ
ໃນນ້ຳຊິ້ວແຊວ
ຫອບສ້ຽແສນສ່ຳ
ປະນາງດ້ານທ່ໍເຮ້ືອນ
ຫອຍຄັ້ນຫອຍລ່ຽນ
ຫອຍພ້ວທ່ວບຽານ
ແພງດາໜ້ຽວໜ່ຽງ ກ໋ໍ
ຝູງແຂ້ໄລ່ກັ້ນ
ກິນໄຄແພນຈອກ
ກິນໄດ້ດອກຈານ
ປາໃນເປ້ັນໜ່ຽ
ເປ້ັນຝ້ານມາກຫຼາຍ
ໃນຕົນແກນຂຸດ
ຄະໂຍງເຕ້ັນເພ້ັນມາ
ມ້ຽກອນກວນໄລ່
ໄປຊ້ົນຫ້ຼ ບຫີນ

ພາກນ້ຳປາບຶກນ້ອຍ
ໜຸ່ປະມານຫ້າຮ້ອຍ
ສະບັ້ນຖຕະການກວ້າງ
ມີທ້ຳດອກເກດແກ້ວ
ໜ້າຮາບພ້ຽງ
ພາບໃນມີ
ມີໜຸ່ບົວທອງລ້ົນ
ຍັນວ່າບົວຂ້ົແປ້
ມີທ້ຳບົວເງິນຊ້ອນ
ດອກບຸນນາກນ້ອຍ
ມີທ້ຳຈຳປາສ້ອຍ
ຄັນວ່າທ້ຳວອາບແລ້ວ
ບາກໍນຳທາງເທ້ົາ
ບ່າແກ່ນໃຫ້
ໃອນ້ຳເປັນແຕ່ບຸນຫຼານໄດ້
ບັດນີ້ສອງອ່ອນນ້ອຍ
ຄ້ອມວ່າບ່າກ່າວແລ້ວ
ອາຫານມີ
ບ່າກໍນ້ຳມາຕ້ຳ
ກິນເຂ້ົາແລ້ວ
ຫາເອົາໄມ້

ເປັນພ້ຽງນ້ຳແມ່
ເຫ ືອລ້ົນແຕ່ປາ
ນາລາຫຼາຍຫຼາກ
ບານລ້ອມຝ ັ່ງສະພ້ຽ
ເໝືອນດ ັ່ງກອງໄຊ
ດອກດວງບານບ ້ຽ
ບົວຄຳໄຂກາບ
ຂຸງວແຫ ້ມຸ່ນອອນ
ສຸຣະພ ີ້ເບ ້ຽນາກ
ເຫ ົ້ອງເຫ ົ້ອມດ ັ່ງຄຳ
ນ ີ້ລະບົນຫອມອ່ອນ
ເອົາອ ້ມນົກເຕ ັ້ນ
ເຖ ິງເຮ ົ້ອນຕອງຕູບ
ເຫ ັ້ນແລ ້ວຊ ົ້ນຊົມ
ສະກູນາເປັນຄູ່ ຈ ິ່ງນ
ບາໄດ ້ພາກກ ັ້ນບ່າຖ ້ອນ
ຈັດແຈ ່ງພາງາຍ
ຈ ົ້ຈ ັ້ນທ ້ຳປ ັ້ງ
ຽງຫ ານໃກ ້ພ ່ຽ
ບາທ ້ຳວເລ ົ່າໄປ
ບ ິ່ງໄລ ່ສ ່ຽຄຳ

นำเอามา
บาแปงแล้ว
บ่บิกช้ำ
บอบสะแถงสิ้ว
หมิวผิดกั้ม
บากยงดจง
ข้อยหากตั้งเรักแท้
ข้อยหากหมายภะไว้
บิกบั้ใจด่วงพ้ม
มาเราข้า
วันลุนหู้ว
ถ้อมว่าท้าวก่าวแล้ว
ไอยะภาเหัม
ดอามน้อย
บิกบั้แผงไว้เปันคู่เจ้า
บ่าก่าวแล้ว
ไอยะภาเอ็ย
บากำบอบสะแถงสิ้ว
บิกบั้งามบ็างย้อย
แต่บั้นท้าวกำไปเอาเข้า
บิกกำกิบอิ่มแล้ว

ริบแปงถอบให้
บายเอาเตันก่อบ
ถอบแล้วล่ำแยว
หู้วกูหั้วหว่าว
เงิบขึ้นเบ็างกู
ตบมเวายา
กำบ้างได้ถ้างใจบ่าเอ็ย
ว่าจักเอาสามสิ
มาแล้วถึกเสัง
เตันก่อบกิบแลว เทาะบำ
หากจิเอามาให้
ป้ใส่สะภูบา
ลวกติหวางร้อว
สายใจเจ้าบ่า
จิไปข้าร่อมใด บ่าแว
ท้าวจุ้นจิมบาบ
ป่ากิวหูานข้า
หู้วกูเตันก่อบ
สเมิพ้างถ้างเงิบ
หั้วปาป้อบม่าม
เลิบไช้ปิกหาว

แต่บั้นหูายจับได้ หูายเกือยนิภะเภอ่น มาแล้ว
มันก็บินสอกแสว้ว นำค้ายะอกเรือน
(แต่บั้นลวนตามล้ำ นิภท่วงไปมา
ตามพาสา แห่งมันเลิงเล้อย
สะภุบาผ้าย บินไปในเกือน
ขอกหมากไม้ มาล้งงบ่าหูาน
นิภภไปจอบไม้ ขบูนคำถันบ๊ำ
สุกเรือเขั้น เหู้อล้นมากหูาย
ต้ำหากภูถีล้น ขบูนคำหอมห่วง
นิภก็สับถาบได้ บินแสว้วสอดมา
มันก็เอาถวายท้าว ทุกขะตะสามหน่วย
บ่าแล่นไห้ มั้นให้สิผิน
บากบากเอาได้ ขบูนคำจิมเบิ่ง
ริกร่องเร้า ถิ่งเฒ่าหื้นหอม
บ่าก็เลิบหายสู้ง ไรถาแสนสิ่ง
ถือว่าเจับภูภถ้วง เธนน้อยใหญ่หูาง
หายทั้งเจับตาถ้อ เมิาหัวก็หายสว่าง
ก็เพื่อริกหมากไม้ ขบูนแก้วสว่านถิ่ง
แต่บั้นบ่าก็บินถีเว้า จาหูานสองอ่อน
เพื่อภงต้าน หัวจื้นต่ำหูาน
แต่บั้นนิภก็บินผันผ้าย เมื่อฝ่ายบัวระพา

(สัวยขาทาว
ลำๆผ้าย
มันจ๋าเหันหมากไม้
(ต้นใหญ่ต้ำ
เตันลำผึา
มันกำสับกินแล้ว
ไก้ยินสูงปากเว้า
เตันลำเอ็น
บิกก่าวต้าน
กูอาสัวกาแก้ว
อันว่าไพบพยากไข้
เมื่อนั้นสะภูบ้อย
ข้อยกำบ้าปู่บ้ำ
กำบ่มีพยากไข้
ไพบไพหาบ
สันใดแท้
เจ้ากำมารอกข้อย
แต่นั้นสองบิกต้าน
พันทะบ้ามึด
สันยาไว้
ทัวพุ้นพี้

ไยดยาวไกล้ำ
ผายไปลักล่วา
ชาวเฮั้นหน่วยาม
ทันท่ำไพยวาว
เฮ้าไปจิบไก้
ลอยฟ้าน้อยบ่ำ
สัวกาแก้วปู่ไกบ
สัวกาถามข่าว
ถามถ้อยเชิงกัน
สะหาบภูบ้าถ่อยปู่ ถิหู๊
ไพเมื่อกำบ่มี แต่หู๊ ?
สัวกาขานตอบ
ถิงกว้างสำธาน เจ้าเอ็บ
ทุกสิ่งอินดาบ
จากถิ่งเสังสูง
สะหาบเกิเจ้าส่วง
บามถ้อยสำธาน แต่ลี ?
เว้าถ่องถวามกัน
หมื่นปีเป้นหมั้น
ถอมกันติดต่ำ
สเมิพ้างแม่ญาว

(ຮັກຂອກໝັ້ນ
ສ້ຳກາທ້ຳເຕັ້ນຄຳ
ເຂົ້ຳກໍ່ຊຸ່ເຊຊຕ້ຳນ
ອໍ່ອະອຶ້ນຕ້ຳນ
ແຕ່ນັ້ນເຕັ້ນກ່ອນນ້ອຍ
ເຮົ້ຳມ້ຳເມ໊ືອ
ຕ້ຳ້ຫ້ຳກຽສນຸກລ້ຳ້ນ
ຝ້ຳງໝູ່ພິນໄພພ້ອມ
ອັນແຕ່ຫ້ວເມ໊ືອ້ຳງເທ້ຳ
ລ້ວ້ຳງໃຫ່ ກ້ວ້ຳ້ງ
ກໍ່ບ່ໍ່ມ໊ືໃສ່ກຮ້ອນ
ບຸ່ທ້ຳ້ງເທ່ເປ້ັ້ງສ້ຳ້ງ
ຄ໊ືນໃນຫ້ອ້ຳ
ບ່ໍ່ຫ່ອ້ນທ້ຳ່ເທ່ກຮ້ອນ
ກໍ່ບ່ໍ່ບ້ຳ້ງປ່ກເມ໊ືອ
ສເນ່ຫ້ຳ່ເອ໊ືຍ
ຄ້ວ້ນທ໊ືເຮົ້ຳເມ໊ືອ້ຍ້ຳ
ຫ້ອ້ນວ່ຳ່ກ໊ືລ໊ືນລ້ັ້ນ
ກ້ຳ້ນທ໊ືເຈ້ົ້ຳ້ປ່ໍ່ເ້ວ
ເຫ້ັ້ນວ່ຳ່ໄກ່ຄ້ວ້ຳ້ງຄູ້ນ
ເພ້ຳ້ະວ່ຳ່ໄພ້ຂ້ວ້ຳ້ງກ້ວ້ຳ້ງ

ພ້ັ້ນພູ້ກສ້ເນ່ຫ້ຳ
ຄ່ອ້ງກ້ັ້ນຄ້ວ້ຳ້ມເ້ວ
ຈ້ຳ້ກ້ັ້ນຫ້ຳ້ຍ້ສ
ສ້ຳ້ນ້ຫ້ັ້ນ້ຕ່ກ້ັ້ນ
ຊ້ວ້ນ້ອ່ອ້ນ້ສ້ຳ້ກ້ຳ
ປຸ້່ເມ໊ືອ້ຳ້ງ້ຄ໊ືນ້ພຸ້້ນ
ນ້ະ້ຄ້ອ້ນ້ສ໊ືເ້ມ໊ືອ້ຳ້ງ້ໃ້ຫຸ້່ ຣ້ຳ້ເ້ອ໊ືຍ
ກ້ຳ້ນ້ເ້ຈ້ົ້ຳ້ບ່ໍ່ຫ່ອ້ນ້ມ໊ື
ຫ້ຳ້ງ້ເ້ມ໊ືອ້ຳ້ງ້ເ້ຈ້ັ້ກ້ໃ້ບ
ໃ້ກ້ພ້ັ້ນ້ອ້ຳ້ກ້ກ່ຳ
ທຸ້້ກ້ເ້ບ໊ືອ້ຳ້ງ້ປ້ະ້ກ້ຳ້ນ້ໃ
ແ້ຈ້ກ້ທ້ຳ້ນ້ທຸ້້ກ້ມ໊ື
ກຸ້້ງ້ສ໊ືນ້ັ້ກ້ເ້ຣ້ັ
ໂ້ຮ້ມ້ສ້ຳ້ງ້ແ້ຕ່ບຸ້້ນ
ສ້ັ້ກ້ສ໊ືງ້ເ້ງ້ັ້ຣ້ະ້ສ້ຳ້ນ
ຈ້ຳ້ງ້ກ່ອ້ບ້ເ້ມ໊ືອ້ກ້ອ້ມ້ກ້ັ້ງ
ນ້ະ້ຄ້ອ້ນ້ສ໊ືຣ້ງ້ງ້ຮ່ວ້ມ ກ້ັ້ນ້ກ້ອ້ນ
ເ້ຫ້ັ້ອ້ກ້ອ້ຳ້ນ້ປູ້່ກ້ງ ນ໊ືແ້ລ້ວ
ກ້ງ້ໃ້ຫຸ້່ໄ້ພ້ຫ້ນ້ຳ ດ້ັ້ງ້ນ໊ື
ປ້ໃ້ບ້ກ້ກ໊ືໃ້ກ້ບ້ແ້ທ້
ສ້ັ້ກ້ຕຸ້້ນ້ຳ້ນ້ມ໊ືນ້ຳ້ກ

ທ້ຽງທີ່ຜິນໝາກໄມ້
ອັນທີ່ນັ້ນເຮວພຸ້ນ
ສັດຕຸນາງສ້ຽ
ອັນວ່າຜິນຜລາໄມ້
ມີບໍ່ໃຮ້
ແມ່ນວ່າເນື້ອນົກນ້ອຍ
ກໍຫາກມີເຫຼືອຫຼາຍ
ບຸທ່ຽງຊົນສີ່ແກ້ວ
ຣິດຮ່ວງດວງດອກໄມ້
ຣາຈ້ຽງເມືອປູ່ພຸ້ນ
ແຕ່ນັ້ນສ້ຽງການົກ
ດູຮາເຈົ້າ
ອັນວ່າເມືອງນ້ຽງພຸ້ນ
ເຂົ້າບ້ຽຄິດຕໍ່ຕ້ຽ
ທ້ຽງທັນສິ້ງ
ເມືອນັ້ນສະກູນານ້ອຍ
ກໍຈ້ຽງຂານຕອບຖ້ອຍ
ດູຮາເຈົ້າ
ອັນວ່າເມືອງນ້ຽງກວ້ຽງ
ແມ່ນວ່າຮາຊາເຈົ້າ
ສົນເຝດຕ້ຽ

ກໍຫາໄດ້ຍາກແຄວນ
ນິປໂຍດເຫຼືອຫຼາຍ
ບໍ່ອາດນິມາໃກ້
ອຳພານ້ຶ້ມ່ວງ
ຫາໄດ້ງ່າຍດາຍ
ນາງແມ່ສະກູນີ້ກໍດີ
ຫ່ຽງເຮົາເອົາຊ້ອນ
ນາງເມືອງນົກທະຣາດ
ຫອມເຮົ້າທົ່ວເມືອງ
ກິນໝາກຂນຸນສຸກ
ເລ້ຽງຕາມໄປໜ້ຽ
ຂົນຂາວເຕັນດ່ອນ
ປະສ້ຽງຕ້ຽຕ່ສ້ຽ
ເກ້ວແກ່ນໃພທິບາງ
ສູ່ວັນຖນອນໄຫວ້
ພຍາດີເຕັນດ່ອນ
ສ້ຽກາແກ້ວວ່າເອີ!
ສ້ຽກາຖາມຕ່ຽ
ບ້ຽຕ້ຽຕ່ພຸດໂທ
ນະຄອນສີ່ເມືອງໃຫ່ ນັ້ນນາ
ຈຳໄວ້ບໍ່ໄລ

ນັ້ນເດ ?
ນັ້ນບໍ ?
ແທ້ແລ້ວ
ເຈົ້າເອີ

ອັນວ່າເທວີແກ້ວ
ສິນຫ້າເຈົ້າ
ອັນວ່ານັກສນິມລົ້ນ
ສິນຫ້າພ້ອມ
ແຕ່ນັ້ນສະກູນາງ້ອບ
ອັນວ່າລູກພຣະເຈົ້າລຸ່ມຟ້າ
ເມື້ອນັ້ນອໍຣະວັກສ້ອບ
ໜັກໜ່ອນໜ້າ
ອັນວ່າຣາຊາເຈົ້າ
ລູກພຣະເຈົ້າ
ອັນນຶ່ງສັກຈະເຈົ້າ
ຄັນວ່າພຣະກ່າວແລ້ວ
ເມື້ອນັ້ນເອາະເສາະໜ້າ
ເຈົ້ານີ້ແກ້ແມ່ນຂໍ້
ອັນນຶ່ງວ່າເອາະແອະຂໍ້
ຣານີ້ທັມມະຊາດເຊື້ອ
ແຕ່ນັ້ນເນວນິກນ້ອຍ
ສ້ວາເອີຍ
ເມື້ອນັ້ນສະກູນານ້ອຍ
ຝ່ງໜູ່ຕ້ົນຕ່ຳກ້ວຍ
ຄ່ອຍປູ່ເປີ ກຸດສຸ້ອຍ

ປະທຸມນາເມັ່ງນຶ່ງ ພຣະເມື້ອງນັ້ນ
ຈຳໄວ້ຊູ່ວັນ ແທ້ແລ້ວ
ທ່ງມອ່ງພູວະນາດ
ຈຳໄວ້ຊູ່ວັນ ແທ້ແລ້ວ
ສ້ວາຖາມເລົ່າ
ນິແທ້ກິຄົນ ນັ້ນເດ ?
ລະກູນາເຕັ້ນກ່ອນ
ຄະນຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງຈາ
ນະຄອນສີພູວະນາດ ນັ້ນນາ
ນິແທ້ຜູ້ເຖ້ົາ ເຈົ້າເອີ
ຈອມເມື້ອງຕົນບຶ່ງ ຈຶ່ງດາບ
ບ່ນິໄດ້ຕ່າວສອງ ເຈົ້າເອີ
ສ້ວາຊົມຊື່ນ
ໃຈແມ້ງແຫ່ງຮ່ຽມ ແທ້ນ
ໄຂຄຳຄວນຊອບ ຈຶ່ງ
ສະຫາຍແກ້ວແຫ່ງກັນ ແທ້ນ
ເຕັ້ນກ່ອນເລີຍຈາ
ຣິບເມື້ອນຳຂ້ອບ
ສ້ວາເລີຍສ່ັ
ແຄມຫ້ວຍສ່ັເສ
ຫົກປາເປ໊ືອກອ່ອນ ກູເອີ

ภับหว้าต้นดอกอ้อม
ถ่อยปู่ถือเป็กุดทะลิก้วย
ภับหว้าเอิาถิ่บว้าว
ถ่อยปู่ถือเป็รุกขาไม้
ข้อยจักจากป่าไม้
ปู่ถือเป็บุบผาผ้าว
ข้อยจักลาจากเจ้า
(ไอ่บ่จักภื้อวันหนึ่งมื้
รวมหากไปตามบุน
ถ้อมว่าพันบะนาแล้ว
สองเล่าถาบหมากไม้
แต่นั้นขากำพาภับผ้าบ
เข้าสู่ห้อง
เมื่อนั้นไอบะกาเถ้า
บ่ากำชุมชื่นใด้
มาลีน้อย
เจ้าภ่อเถิ่นถุ่งถั้น
แต่นั้นสะภูบางน้อย
ฮูางกำหว้ายหว่างฟ้า
กำหากเป็งแต่บุนฮูางส้าง
กำจ๊างมาจอบอ้าย

อิ้รวมใจ้ซอกภิ่น
มื่นางถิ่นเต่า ภูเอิ่บ
อิ้มุมเถ้าถ่อยปู่ถือ แถ่ถ้อย
ไรถ่ำถั้นใหญ่ รวมเอิ่บ
วางเจ้าปู่ถ่างก่อนแล้ว
ขางแดนรวมปู่ นั้นบา
กำป่าเส้าไสภเหว่า แถ่ถ้อย
จิถิ่นถอบไพขวาง นิ่เถ
บ่ส่องเหันตาหน้า)
พาภันบินเฮ่อ
เมื่อต้อนบ่าถิน
ผายมาเลิบรอถ
เรือนน้อยถูบถอง
ฮูางเหันสองอ่อน
ฮูานน้อยถิ่มแถม
สว่างภาฮูานบ่า มาลื?
มาพื้รอถถิ่ บ่าลื?
สว่างภาฮานถอบ
มาพื้รอถถิ่ บ่าเอิ่บ
ผายหว้างฮูานขาถ จ๊างแล้ว
เถ้นแก้วก่อนไป

ຄ້ອມວ່ານົກກ່າວແລ້ວ
ບ່າກໍຄອງຫາຫຼານ
ບັດນັ້ຖ້ຽງແລ້ວ
ສອງອ່ອນນ້ອຍ
ແຕ່ນັ້ນຫຼາຍເດືອນໄດ້
ສິບສ໋ອວບເຂົ້າ
ດູດ້ຽງສອບວອຍໜ້າ
ທໍ່ວ່າທ້າວທຸກໃຮ້
ທ້າວກໍຍິນຂວບໄດ້
ລ້ຽງອີ້ນາບບ່າເຖົ້າ
ເມ໋ືອນັ້ນສ້ຽກາແກ້ວ
ນົກກໍຫຼ໋ຽງອານາ
ກໍຫາກດູດະກາບກວ້າງ
ນົກກໍບິນຄວ່າຟ້າວ
ນັ້ນກໍບິນສອດແສ້ວ
ສ້ຽກາເອີ້ນ
ເມ໋ືອນັ້ນສ້ຽການ້ອຍ
ກູນ໋ືກໍຫາກມ໋ືພ່ຳພ້ອມ
ໂອ່ນຕ້ຽງຫາກດູແດງເຂັ້ມ
ນົກຄ່ອຍຖົກເພດໄວ້
ຄ້ອມວ່ານັ້ນຄ໋ືດແລ້ວ

ບ່າຕອບສ້ຽກາ
ຊ່ວັນຈ໋ືງແທ້
ຫຼ້ານກູນາຣອດ
ແພ໋ງອ້າຍປ່າໄລ ແດ່ຖ້ອນ
ຫຼ້ານປ໋ືແຕ໋ມຖ່າຍນາແລ້ວ
ນາທ້າວຮູບງາມ
ຕາຄົນຄ໋ືວກ່ອງ
ບ່ມ໋ືໄດ້ອາບສ໋ີ
ຫຼ ິ ວຟ໋ືນນາຈ່າຍ
ຕົນແທ້ຊ່ວັນ
ບິນແຍ່ນໄປນາ
ເຂດເມ໋ືອງໄທທ້າວ
ຄ໋ືຄວາມສະຫາຍກ່າວ
ດູຄ້ົນພຣະຍອດເມ໋ືອງ
ຈັບປູ່ເກ໋ືບໄຮ່ງ
ສ່ອງງ່ານເງ໋ືາແກ້ວ
ເຫັນເງ໋ືາຫ໋ວອະເທ໋ືບ
ຜ໋ືນຜ້າພູກຫ໋ວ
ກ໋ືນຄ໋ືງອ່ອນຫ່ອນ ຈ໋ືງນ
ປະສ໋ືງຫຼ ້ ນປອກເງ໋ືา
ຫຼ ິ ງລ່ຳໄປນາ

เหັนเก๋สุดจะกางบาง
(ยังอ่าใสมสเล่าน้อย
เป็นที่จิดซูดซู้ม
บางก่ลิงจากห้อง
ลีลาเถิง
ปาหาบ้าย
สะเด็ดสู่ห้อง
เมื๋อเถิงห้อง
ฝูงหมู่บางถ่อมเปั้
เมื๋อนั้นสังการน้อย
ก่เพื๋อเหันอ่อนน้อย
แต่นั้นนิกบึกกั้น
ภูจักเมื๋อลิมบาง
แต่นั้นมันบ่ช้า
เถิงปางคำ
(มันก่จิงใจหมั้น
ถึดใสน้อมหม่วใหั้
แต่นั้นนิกก่บินลอดเข้า
ทำกะบวนเจับ
เมื๋อนั้นสุดจะกาแก้ว
นิกนั้ดั้ว่างามบิงน้อย

ออกมาเกียกว้าง
อินแปงปั้นรูบ
เหันแล้วเล่าละเมิ
โรงพ่ปิดตา
รอดโรงบางแก้ว
กะโดดทองหงอท่อง
ปางแก้วแห่งดิน
ปางทะงูบนั่ง
บ่น้ำบิ่นถวาย
เหันบางสลิบเมื๋อย ไปแล้ว
บางแก้วรูบงาม
กะสันปู่ในหวง
ให้บาโดดท้าว ดูก่อน
บินแล่นเมื๋อหา
พระบอดบางบิงน้อย
หมายปองปุนปโยด
สองได้ร่วมกัน)
จับป่องเบ้งซอน
บ่ติงเหงิางอ้อน นิ้เด
บายมาหยิงล่ำ
มาเส้าโสกเหงิานิ้เด

จักอ่าพานไตบรุ้ง
ลือ่าแหงวตั๋วบี้
(มันจ๊กปิบป่องฟ้าว
หว้างอาสับ
สันใดแม้
ลือ่าเป้นข้าใช้
(บางะก็ดแล้ว
สว้างกาเอ็บ
เม็อมั้นสะภูบางน้อบ
ข้ามั้ลุกแต่ก้าว
ข้ากำเด็นมาพ้
ห้าวมั้นงามบ๊างน้อบ
ห้าวหากดีดใส่ได้
ทำพูงอิด
กอบใจหว้าง
เลิงเล้าดีดต่ไม้
กำหากเหื๊อแรงห้าว
ต้างว่าเหื๊อแดดร้อน
บักมี้ข้ากำขอหม่วงเจ้า
พ่แต่ภูบาพาย
เม็อมั้นสุดจะดาแก้ว

แหงวหงวางสับตอด จ๋างลี
บาบใด้หูดเสัง มั้นเด
มาเพิ่งเก็บขวาง
เพิ่งภูปางร้ะบ
มาเหว่าลี้ปู่ สันบี้
ไหห้าวหี่ใด บ่รู้
ด้านปากไขขาน
บอกมาพ่รู้)
สว้างกาถอบก่าว
ถ่างกอ้างก่อนมา เจ้าเอ็บ
ฉายพอบผู้น้ำ
หูางเค้าข่าสอน
แก้วหม่อบแมวดิ
จู่จันมีด้าน
หาหาวเหมวห่อง
ปองแหน้นหม่อบพระจัน
ปุนปองอีกอ่อน เสังแล้ว
ฟายน้ำเหื๊อกิน เจ้าเอ็บ
สะเด็ดก่อนเมื๊อบิน แด่ถ้อน
หม่อบพระจันหางห้าว
ฟังคำนิกก่าว

นางนาดน้อย
แต่นั้นสะภูนางน้อย
ลาบาดเว้า
แล้วเล่าบิ่นผันผ้าย
รอดตูบน้อย
แต่นั้นสุดซาดนางน้อย
อันว่าสั่งภานิก
หากว่าเป้นคินใช้
รู้อ่านันปู่ถ้าว
ลือว่าบาดานท้าว
ก็จิ่งมาปากะเว้า
ถ้อมว่านางร่ำแล้ว
ภอางเผางสลิบ
ก็เพื่อรู้ข่าวท้าว
อนวาบูรานเจ้า
ก็จิ่งสูนสว่านเช้า
เมื่อนั้นนางสาวใช้
อันว่าสีแจ่มเจ้า
เหดที่รู้ข่าวเจ้า
ใสมสางมเบาะ
นันนี้มาจักจาเถิงท้าว

คะนิงรู้ผู่อัน
สังภาก้มขาบ
นางแก้วก่วนหนี
นายถืนหาย่า
นามถ้อยถ่ำแลง
ถึดร่ำในหวง
เล่าจาถ่านี้
บาดานทุภยาก จิงลี
ดิงภอ้างถั้งดวาม นั้นเด
ภมางสองก่าว มันนั้น
พ่รู้เมื่อบา นั้เด
เชื่อบสว่านลืมคง
ท่าวไปถาวน้อย
น้อยอ่อนบาดาน
หางสองขุมารอดภบแล้ว
ใจน้อยอ่าวเถิง
ใจมเอาลุภบ้า
นางน้อยหง่วมเหงา
น้อยอ่อนบาดาน
ถ่อมนางหัวใต้
ภมานน้อยอ่อน ก่อนแล้ว

ค้อมว่านิภรอดแล้ว จาเอ้าต่ำบา
นิภภ์ภอบถ้ำต้าน ทวนคะดิถวายพี้
ข้อบก่เมียหง่วงหู้บ ในถุ้มพระบอกเมียๆ
เลียเล้าเหันบากเมี้ย บ้อบอ่อนสุดชะดา
ตั้วหากถูวามเหมี้อน ถ้วยึบเปาไว้ แล้วพี้
อันว่าสีใสเหู้อม ห้าถิ๊ถีห่ำ
เลบอ่อนบ้อย แดงเข้มถ้วยาๆ
นางบั้นแขนกินส้วย สเม็าช้างถ่าว
บ้อๆก็ดีกปากได้ เป้นเอ้อบแห่างรูม พี้เอ็บ
นางบั้นปู่แห่างห้อๆ นาสากเสิาถูว
ภหากถูตะภานางาม เร็อถ้ำแกมแก้ว
มะนีใชุเหู้อม ฮ้าบแสงเกู้ยะดาก
บอกจุ่ฟ้า พูๆข้าวอี้พะโบม
อันว่าหำปางแก้ว ปุงปูบพิมางอึบ
ลอบหำ่เกาบาบ้า ปู่ถูวบอบแล้ๆ
ลักขะบาถ้วบ ถูถีแวบบ็ๆ จ็ๆแล้อ
บ้อๆบ่เอ็าแถ่างเว้า ใบอ้าบปอกถวาม แห้าย
นางบั้นเล้าถีๆส้วย แอวบางห้อๆราบ
อันว่าผิมเภกเก้า ขูวถ้อมถ้วเหิา
มีหัวถาบาเต้า บิมางามใสส่อๆ
ถ้วก่อๆไว้ ดาเหู้อๆเหู้อดโหู

สงๅปากเอ้า
เภาบาบ้า
ถ้อมอ่าบิกก่าะแล้ว
จิกบ่าเบ๊ือ
แต่บั้สีสลุวข้อย
ถามสั้กา
แต่บั้ผิลถวมข้อย
บอกใหัแจ้ว
ธุมกำเมือหิบห้อๅ
ลูกพระเจ้าลุ่มฟ้า
ธุมกำพันมะนาเว้า
อันอ่าบาๅบากใหั้
พำเมือสอๅจาต้าม
บาบ่าวข้อย
โอบกูจักปอๅเอ้าแก้ว
รู้ว่ากูจักขึ้นสู่ห้อๅ
ภูมิ๊ทุกขอกพั้บ
อันน้ำกิวจอมสี
ถันอ่าถิบเอ้ารู้
ภูมิ๊ขาบกำพ้า
กิวหำสุกขะกาแก้ว

เหมือนสิ้าสุๅพิม
ปู่ถอๅจอมเจ้า
บาถามฟังข่าว
ถะบิๅรู้ธูบบาๅ
เถ้บถ่อบบิบมา
แม่นสั้างเถเจ้า
สั้ากาภอบต่าว
ติๅผู้งบ่ำ
ปาๅหอๅบาๅบาถ
เหั้บข้าลอกภะสั้ม
พำถวมข้อยน้ำ
ถะบิๅพี้พี้เรา
นำกั้บแล้วป่า
ถะบิๅแก้วหน่ำเมือๅ
สั้นใดจิดิขุอบ
หาข้อยพระยอถบาๅ
กิวเผิ้นชิบิบหา
พระยอถบาๅชิอาบหน้า
ชิเอ้ากูไปสุบเสู้แล้ว
ตายแล้วกำบ่แหนๅ
กัลยาบาๅบาถ

แลพี้
เจ้าเอ๊ย
จิๅบำ
กิลี๊
แลเถ
ถอกบา

ป้ามท่ำพระบาดเจ้า
ถ้อมว่าท้าวจิ่มแล้อ
ก็หากถ้วดุมๆ
ตายเสู่เปิ
ซาดก่อมภูบ่ได้
ลอาบุมภูทาว
สู่บ่ปิบแล่มฟ้าว
แสมว่าบุมบ่ถ้า
บ่ได้เจ้าล้ามซ้าๆ
บ้าบี้ภูจักแปงสามถั้ม
ภูจักใช้บิกบ้อย
แต่บี้สามใส่ถ้อย
หมมถ้วจับทะล้วสิ
ท้าวก็เอ็มรูกบ้อๆ
สายใจก
มาเปิเจ้า
อับว่าสะซ่อมหน้า
เอือจ่ำสามอ้าย
ใหว่าถามข่าวเจ้าบอกส้อย
ถ้อมว่าท้าวก่าวแล้ว
มีเชิบหวา

ซ้ำบ้อบถอบภู
มีผ่าผลุกอิก
ถ้วติถวายร้า
เปันถิบยืบยาก
สิมสร้าๆส่วมบุม
พายหู ๆบหมรอด
มาถ้ำบากปะสิ
ตายไปก็ตามซ่าๆ
ภูท้าวชิบ่บอมว่ายแล้ว
เมือถวายเถิงแม่
เมือเฝ้าพระบอกมาๆ
เมือถ้ำพระบากปะถับถิ
ถุมถากปะถับถิ
ส่อๆๆามเถือมหา
เตันก่อมสู่กา
รีบมาหาอ้าย
สะภูมาสอๆอ่อม
สอๆบ้อยรีบมา
เมือถวายหูมบาก
จอมซ้อยหมื่มที
ถึกอ่าวถะบึๆมาๆ
ลูบพระกายหื้อไหว้

ภึมา
มาเปิ
พี่ถ้อม
มาๆพุ้ม
ว่าเบี้

เมื่อเปิสอบวอบหน้า
เอือจ้างเมื่อฮาบไหว้
เอือป่าขุแซเว้า
ทอบว่ามีผู้รู้
เมื่อนั้นสะภูบาบ้อย
ใจจืนจ้อย
แต่นั้นบิกก็บินผันผ้าย
แม้างบ้างเถิงแห่งห้อง
บิกก็พาภังเฮ้า
สองก็บินสอดเฮ้า
บิกก็อันหาบ้อม
สองก็ก้มฮาบไหว้
บิกก็ขสางแก้ว
สางสมอบบาดบ้อย
ไอบ่สางบีชื่อว่าสางสีส้อย
ภอบพระไทไภ
หักถะบาดอาจ
ไสมสบิว
บ่ปะภอบแหเจ้าจ้าง
ไสมสเลิาเจ้าป่า
พีบีเป้นก่าพ้าหมิน

สะภูบาสอยอ่อน ภูเอิบ
จอมไหก้างถวาม พีก้อน
จาภันมิดมี้ เมื่อก้อน
ภูอ้ายส่วบตาย แลบา
ฟ้างบาสอบสั่ง
จำแจ้งจื่ถวาม
เวหาเหินแอ่น ไปแล้ว
ปางแก้วหินาง
ปางคำบางบาด
หันเถ้าป่อางลิม
เอ้างจุลีถวายบาด
บางแก้วหม่อเมืองๆ
ลานคำถวายอ่อน
บายใถ้อ่านภู
สางอ้อยอ้ายผู้ปู่หางไภ
ปะหัด
บีขิม
บ่ชอบ
บันเหิา
ไภถก้า
หมองใจ

24 / VII
ข้ามจำหน่าย

เหตสิ่งใดกับพี่มี
แสนทุกขยาก
พี่บ่าเมื่อจักมาก่
พี่จิ่งใช้บิกบ้อย
เอื้อสองสิ้มา
ถามข่าวผ้าสะ
น้องป่าฟ้าวให้จิ่งสิ่งน้ำ
น้องป่าฟ้าวให้จิ่งสิ่งถอง
จิ่งพี่บ่าทวง
พี่ขอขับอาสามา
ผองเห้าสู้งชีวิตถอบ
ปะสิกทิสอะบางภาบ
พี่บ่มาอื้นอองเวิาแต่
ถามข่าวใสมสเลิาใหั้
ถามข่าวผู้แผงล้าบ
สวัสดิ์
เมืองมิ่งกว้าง
ถามข่าวจำปาปี
ถามข่าวดอกเกดแก้ว
ถามข่าวอินทะหวาและ
ถามข่าวน้องแก่นให้ผู้เพิ่น

มวนมาก
เกื่องคา
บ่ได้
ติวดิ
ตางหน้า
ใบบาง
ภางหนอง
น้ำท่า
ภะสับ
สู่ลู้ง
จำจิด
ช่วงใช้
พ่เบิา
รุ่งรุ้
ชั่นหิ
สิบสร้าง
บูธิ
ดอกเกด
ใบหงา
ดอกใหม่
ชิงชิม

แผงเอิบ

พระอุกิมเอียขอ่าละ ผ้าไว้
ผ้นั้นแสนแสบใหม้ เถ้าอาถา
มีแต่ชิลหา ใหญ่ๆ
บ้าๆบ้ารำแผน ผีบ้าๆ
ผ้บ่อาถจักติดินลุก บ้าได้
มีแต่ถึกเถิงใหก้ล้ยา บ้าผี แผงเอีย
ผ้นั้นาปู่ใกบ่ แผ้แล้ว
แต่หัวใจหากมา ปู่ใก้
ขวันผ้มารับใช้มีบ้าๆ ผู่บาม
หักหะบ้างบ้งมอ่ะนา เสังมุ่น
เชิ้นหะบากเกื้อกูนาข้อย ผู้ผอม แค่ถ้อย
เมื่อจักเข้าสู่ก้วเกื้อก่อม ใกอิก อ่าวนี้
กิวบ่ปานีนับถ้วชาย แลล้ำ
ท่ำหากถอาถูถึ้นละบ้าเหื้อออิก จักจิก เจ้าบาวเอีย
ถ่ารักมาช้ำหุ้มเหับฟ้าท่ำ ทุลิ
ใผถเปิอานิมบ้านอาวมา ถุาขอบ มาถ้อน
มาใผถนาไร่แล้วปะสิวก้า เข้าปี แค่ถ้อน
ฝันบ่รวายร่ำตั้นเสังล่ำใบ จิรว่าว พระนาวเอีย
แถงบ่พายใผถน้ำชีเสังช้ำ หมากรวา
ใหล้อยวาอาถูถ้อนถ่าพระไมป่า ได้ห่าว พระนาวเอีย
ถ่าผ้มารอถนบ้อาขอ้อก ถ่าสนิถ แค่ถ้อน

ไว้แภในยามทิบทิ่ธ่ำเพิ่ง ถะบึ่งแจ้ง
บ่ำกว่ายามยอกแก้วพระภูเผิ้ย ผายโผก เอิ่าถ้อน
ข่ำให้ได้ปู่เจ๊ยมเว่าแก้ว เพิ่งบุน แด่ถ้อน
สึกทิใจบะว่ะสามแก้วลามถ่ำ ถวายบาก พระบางแล้ว
สามพี่ตางดอกไม้ถวายเจ้า ซ่อยถิม แด่ถ้อน
เมื่อนั้นสามอ่างแล้ว ใจอ่อนถะบึ่งบา
มิเชิบหวา สแม่งลิ่งลืมเมื้อ
เอิ่าหมู่ภอางเพางแก้ว ภัลยางางถ่อม
ซวางภอถน้อง นางแก้วเป่าหู
ดูธาแก้ว สุถจะถาน้องนาก ภูเอิ้ย
เจ้าจ่ำถืมก่อนถ้อน บาฟ้าวตกใจ พี้ถ้อน
สั่งบ่ต้านก่าวถ้อย เว้าต่ำถิบธูม ถั่งนี้
มาว่ามีกำสาม ท่าวลิ่งลืมเมื้อ
เมื่อนั้นสีสะอาดแก้ว เจ้าอ่อนสุถจะถา
บางกำโรบแรงหิว หอกหวางแถถั้น
ปางนี้บาถางพุ้น รอบถะบึ่งทุบทุ่ง อวนแล้ว
บัถนี้หวางน้องเป้นปืนแป้ เลิบจิตั้มหูกดอม และเถ
(ใอ้นำอิกอุ่นน้อง เจ้าปู่ใภภัง นี้นา
สุดแต่อวนมองหา ภำบ่เห้นพระอิ่งอ้าย
พ่ำแต่รู้ข่าวอ้าย จอมมึ่งนำนิภ
น้องเล่ำใหเลจิด ปวดภะสันสมิบ้า

มะโนใบ้ใบ้ข้อย
แสนว่าร้องร่ำไห้
โอนน้องหากเจ็บปวดถึง
เพื่อละบิงบิงสี
เมื่อนั้นบางใบอุ้ม
เจ้าป่าเหงาหาว่อมเส้า
ป้านท่ำถ้ำเอิ้นเรื้อง
ภิวท่ำสองแก่นไห้
บัดนี้จักก่าวต้าน
บาก่ำเหื่อแรงอิก
ดูธาเจ้า
บัดนี้ข้อยก็ถืกปากใส่
เจ้าจิ่งเมื่อข่ำน้อย
ข้อยก็ถืกปากใส่
เมื่อนั้นข่าก่าวท้วง
สายใจภู
รานี้คืนพ่อยไร้
สังซิมาก่าวต้าน
สังบ่ำแลหาถ้าน
เราหากคืนทุกไร้
ให้ข่าข่ำห้ามเจ้า

ละบิงอวนแสนแสบ
พระอวนอ้ายลวกบ่ำเหัน นี้บ่ำ
แกเด็กพวนพึก มากแล้ว
ส่วนซิตายกอมท้าว
เอิ้าอวนใสมลูบ
เหื่อลั้นเล็กปะมาน แม่เอิบ
เก็งปางพระพ่ำ พายพุ้น
ใกแถ้วห่างกัน พี้บา
เก็งอ่อนบาลาน ก่อนแล้ว
จิงจานายเถ้า
ใอยะภาถินข่า
เมิ้งแก้วบิงขวัน ข่าเอิบ
สุกซะดานางนาก พายพุ้น
นางแก้วหน่ำเมื่อง
มีฟ้าแต่อิก
ป่าจาถ่ำนั้น
แลงายเอิ้นขาก
ปงปี้หน่วยพระจัน ข่าแก
หิ้งกะบวนกูซาก รานี้
ข่ำเอ้ำเผิ้นกิน ข่านา
ฮ้านภูยาก่าว

ອັນວ່າຄຳເມືອງນີ້ ບາທ້າວຍ່າຈາ ແມ່ຄ້ອນ
ກົວທໍ່ຄົນຊົງຊ້ຳ ວາຈາເວົ້າສົບເມືອນັ້ນ
ເຂົາຈັກກ່າວວ່າອ້າຍກຳພ້າ ປະສົງແກ້ວໜໍ່ເມືອງ ບ່າແລ້ວ
ອັນນົ່ງທໍ່ຣາຊາເຈົ້າ ຈອມເມືອງຮູ້ເມືອ
ເພິ່ນຈັກບອກເພັດຊະຄາດຮ້າຍ ເອົາເຈົ້າຜູ້ກົ ບ່າແລ້ວ
ແມ່ນວ່າບາກາວທ່ານ ທ້າວນົມຟ້ຽ
ບາກໍບ້ຽດົນວອນ ບ່າຕົນນີ້ແລ້ວ
ບາກໍອອບໆໄຫ້ ໃນສະນອນກວນແອ່ວ
ລອນທໍ່ຊົລພຄບ້ອບ ຮຳໜ້າຖັ່ງແຖວ
ທຸກຄ່ຳເຊົ້າ ວອນບ່າໄອ່ຍະກາ
ຫຼາບວັນຄືນ ຖູບຕາຫົວໄຫ້
ເມືອນັ້ນໄອ່ຍະກາເຖົ້າ ເຫັນຫຼານຫົວຫອດ
ບ່າກໍຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ ຫຼານໄດ້ແອ່ວວອນ
ແຕ່ນັ້ນບ່າກໍບາຍເອົາພ້າ ສະໃບນາພາດບ່າ
ທ້ຽເລາບາບຊານອບ ລ້ຽຫອ້ຽຖູບຕອ້ຽ
ບ່າກໍນຳທ້ຽກວ້ຽ ກ້ຽເມືອ້ຽເມືອດ່ວນ ໄປແລ້ວ
ແມ້ງນ້ຽຣອດຂອກຄຸ້ມ ນາບເຖົ້າສັ່ນສາບ
ບ່າກໍເຊົາປູ່ຫັ້ນ ຄຶດຮ່ຳຄະນ້ຽດູ
ເມືອຈັກຄືນໜີເສັ ກໍອົດູຫຼານນ້ອບ
ບ່າກໍກອບໃຈເຂົ້າ ເມືອໃນວ້ຽຣາດ
ເຖ້ຽແຫ່ງຫ້ອ້ຽ ຫໍແກ້ວພຣະບອດເມືອ້ຽ

ข่ากໍເຊັ່ນໆປ້ານ
ຈົນວ່າຈ້ຳບໍ່ໄດ້
ອົກສາຫັ້ບຕາຂຶ້ນ
ຮອກແຫ່ງຫ້ອງ
ຂ່າກໍບາບສາບຊ້າ
ສຸດທີ່ເຊັ່ນສັ່ນຮ້າຍ
ທ້ັ້ງເລົ່າຫາຍໃຈທໍ້
ຕົນໃຕເໝືອນດັ່ງໄຂ້
ແຕ່ນັ້ນຊາວໂຮງພ້ອມ
ເພື່ອວ່າເຫັ້ນຂ່າເຖ້ົ
ເຂົ້ົາກໍແຊ່ວໆຮ້ອງ
ບາງພ່ອງເຈ້ັ່ບເສັ້ນທ້ອງ
ເຂົ້ົາກໍປ່ຽວມືີ
ເຈ້ົ້າຈ້ົ່ງຫຼຽວເບ້ົ່ງຫັ້ນ
ລ່ຽງພ່ອງມືໃຈມທ້ອງ
ສ້ັ່ງເລົ່ານາສັ່ນພ້ັ່ນ
ລ້ົ່ວ່າເຈ້ົ້າເຖ້ົ່າຮ້ານ
ກໍ່ຈ້ົ່ງເຟ້ືອນທ້ັ່ງຄ້ົ່ງ
ລ້ົ່ວ່າເມ່ງແຕນໃບ້
ກໍ່ຈ້ົ່ງນາເຖ້ົ່າຮ້ານ
ແຕ່ນັ້ນຣາຊາເຈ້ົ້າ

ກ້ວາຍເຕ້ັ່ນຂນາດ
ຄ້ົ່ງສະບັ້ນທ່ານ
ຫໍ່ຄໍ່ານ້ົ່ວະນາດ
ເກ້ັ່ນກວ້ານ້ານລ້ົ່ງ
ປ້ົ່ກລ້ົ່ງຈ່ານ
ບ່ານ້ົ່ຊ່ານ
ຄໍ່ດ້ັ່ງຫ້ອດໆ
ໃຄ່ຄ້ານເຫ້ົ່ືອເຊ້ັ່ງ
ຫ້ວນ້ັ່ນ
ຫ້ວນ້ັ່ນ
ບ່ານ້ົ່ຊ້ານ
ຕ້ັ່ນ
ເປ້ັ່ນໜ້ານ
ຫ້ວນ້ັ່ນ
ເໝ້ືອນໄຂ້ປ່ວນ
ດ້ັ່ງ
ສ້ັ່ນ
ລ້ົ່ນ
ຈ່ອນ

ແທ້ັ່ນ
ນ້ັ່ເດ
ນ້ັ່ລ
ນ້ັ່ຈ
ນ້ັ່ລ?

ไก้ยินสูงแขกร้อง ทิวร้ายออกมา
พระก็ลีลาเห้า เถิงเกี๋ยสะถิกปู่
เลียเล้าเหับบ่าเถ้า จอมเจ้าทักถาม
ดูธาเจ้า ถิบบ่าไอยะกา
เจ้าบ่มีภาบสัง จิ่งมาเถิงพี้
เจ้าหากมีปะสิงด้วย อาพอบผีบแผ่น บั้นลี
ก็จิ่งขึ้นสู่ห้อง สะถานแก้วแห่งเราบี้เด
ลือว่าบ่ากไก้ ฝูงหมู่ไพรุะบัง
ท้าถีลา หมากพูยอถ้งอ้าว
หาหากเถือใจตั้ง ปะสิงสังก็ให้ว่า มาถ้อม
ข้อยจักวางทอดไห้ หานแห้เบื่อปะสิง บ่าเอ็บ
แต่บั้นบ่าก็ปะบิมกอบไหว้ จอมไตพูวะนาก
ถวามีบ่าเถ้า เหมือถ้วยาบหูบ
บากก็ห้วงลั้บ หูบพระเมือท้าสั่บ
ข้าเถ้าผิดรุอบแห้ ข็เจ้าไผถผาย แด่ถ้อม
ข็พระภูบาข้า ไอยะกาถิบขมอด จิ่งเถิ้บ
อันว่าฝูงไพถร้าย ข็เจ้าไผถผาย พระเอ็บ
ข็ท้าชีวิดเถ้า ถิบพอบทุกขมอด
ข็ท้าภาบาเมือ ถิงเถ้าจู่อับ พระเอ็บ
บัดบี้ข้าก็เถือใจตั้ง ดอมชานบ้อบอ่อบ
อันว่าสะจุ่อบเมือ ปะสิงบ้อบหม่ำเมือๆ ว่าบา

บาสำภวบวอยข้า
ท้าวหากใหข้าเถ้า
แต่บั้นธาชาเจ้า
บ่าก่าวถ้อย
อันว่าธาชาเจ้า
ตี๋ว่าหูานบ่าย้าปากใด้
บ่าจิ่งติกแต่งพ้อม
อาชะไขมิ
อันว่ากุนชะไธช้าง
แก้วมากล้น
อุกสุพะธากพ้อม
และแมวเถิง
มะหิงสานั้น
นับก้วยร้อย
อันว่าหาสาฃา
เงินบ่ำหน้อย
มะนิฃะเฃั้น
เพื่อใหเป้นค่าน้อย
แล้วจิ่งติกแต่งส้าง
ก่านแต่เรือนบ่าเถ้า
อันว่าฃิวเงินป้อง

มาหูนป่ำฃม่อม
ขำเจ้าพระยอกนาง
จอมเมืองฟ้าพาก
หูนเจ้าก่าวภอน
หิงถะถีภอยก่าว
นางแก้วลูกเรา
ฝูงเถื่องไอมนาง
ถู่กันพำร้อย
พ้างพายร้อยถู่
พำร้อยหน่วยงาม
หัวหมู่คาวี
รอกพงพำร้อย
ถวายงามเถิกถ่าว
พำพ้างด้วกัน
ขางชายรอยถู
ปะมานใด้สิ้หาม
ถำแถงร้อยบ๊าง
นางแก้วลูกเรา
ฃิวถำบุใต่
เถิงเห้ารอกไรง
ฃิวถำสองพาก

ขี้แล้ว
ว่าอัน
ด้วยนั้น
นั้นนา
แท้แล้ว
พี้ก้อน

ขอภกว่าบั้ง
อันว่าพายบินภั้ง
ฝูงหมู่เงินและแก้ว
กับท้าวหาเอาก้วย
ท้าวหมู่ก้วยและพ้าว
อันว่าทุกภะกาดพ้อม
กับท้าวทุกขอบสับ
ฮูกขกันถ้อง
ฝูงหมู่กองปะทึบพ้อม
กับท้าวแรธำพ้อม
เสตสักธิมภั้ง
ถันว่าบ้าวหาได้
เราบ่อืนแห่งน้อง
ถันว่าพระก่าวแล้ว
ไขยะภาบาย
บ่ากอ่องจุลีแล้ว
ออกจากภถ้ม
นำหางเห้า
ถันว่าหาบเมื่อยแล้ว
เมื่อนั้นบาถางท้าว
เพิ่นหากภถาดถ่าภอ้าง

เอาแก้วหว่านปู บ่าเอ็ย
พิถางถำมุงไขว่ นั้นเน้
แขวนส้อยขาบลิง บ่าเอ็ย
เถื่อถำไขภาบ
ปาบไว้ขอภหาง
ทุงแผ่นแผภะแส
ปากปาบสองข้าง
ทุงไชเกู้ระถาก
โถมโต้ไขว่หาง
แปงปะถีปาบปาก
ถันแก้วโถบถำ บ่าเอ็ย
มาถวาบภูธาก เมื่อใด
บูธานเจ้าจิ่ปูกแปง แท้แล้ว
อันปากมีจา
ขาบลิงจอมเจ้า
ลาลิงพาสาก
บาบเถ้าถ่อบไป
เถิงเรือนแล้วบั้ง
เลิบต้านต่ำฮาน
ทุภละตะฟ้าบ่า
เหื่อลั้นลั้นปะมาน แท้ง

อันว่าเงินคำแก้ว
ฝูงข้อยข้า
เราจักไปหาได้
ฝูงหมู่ข้างและม้า
แม่นอ่าในชาตินี้
มันบ่มีถองเหมัน
แต่มื้นบาถามท้าว
หาท่ดีกบ่ได้
ไอนำภูนี้สังมาทุกชอดพื้น
อันว่าสิมพามภู
ล้อว่าบุนกูลื้น
ภบ่ตัดส่องแจ้ว
มัดนี้เอาแต่บุนกูสร้าง
ถันอ่าบนหากถากแต่ฟ้า
ถ้อมว่าท้าวจิ่มแล้ว
เห็อนี้วาจาเถิง
ข้อยภกิวอายแท้
เอาจักว่าอ้ายพ่ร้าง
(ข้อยนี้ถึกยากแถ้น
บ่อากเบิาในเรือน
แหนงว่าเอากินเข้า

กิวถวายม้ามิง
ท้างช้างภ่ใต้มิ
เงินคำแก้วหลาก
ชิหาได้ท่ใด
ชิไปชอกเถิงตาย
ร่อมพ่พงงร้อย
ทกขะตะบ้อยอ่อน
เลื่อแถ้นถ้างทวง
พอยขนาดเหื่อถิน
หลางบ่มีจิงแท้
ท่อะนิกวมโลก
เหมันห้องแห่งบุน
พายหว้างหายชาก
พายหน้าหากจิเหมัน
ต้างต่ไอยะภา
ผู่ถินเอารู้
ฝูงสาวเอาจักปอก
รามหม้ายหมากพู
ถาเวทนาจิก
แห่งเราไปได้
อะธันยาในเถื่อน

แท้ล
ชิใดบ้น
บ้นเด
ภ่ตายแล้ว

ดั่งนี้

ภิล

แท้แล้ว
เป้นถ้อน
ห้นแล้ว

ว่าอัน
บ่าเอ็ย

ถิกาย

ແມ່ນວ່າອົດປູ່ໄດ້ ກໍອາຍໜ້າປູ່ເລີ່ງ ແທ້ແລ້ວ
ແຕ່ນັ້ນບ່າກ່າວຖ້ອຍ ເວົ້າຕໍ່ຫຼ້ານຄົນ
ກໍແກ່ສາຍໃຈກູ ປ່າກິວອາຍຖ້ອນ
ຮານີ້ຄົນຄອງໄຮ້ ຂຶ້ນໃຈທຸກຂມອກ
ແມ່ນວ່າພຣະບາດເຈົ້າ ກໍເຫັນແລ້ວຊິ່ວພຍບ ບ່າແລ້ວ
ພຣະກໍຫຼ້ຽງແລປຸ້ງມ ເຫັນເຮົາທຸກຂມອກ ຈ່ຽງແລ້ວ
ແມ່ນວ່າຫາບ່ໄດ້ ຈອມເຈ້ົາບໍ່ວ່າສ້ຽ ດອກນາ
ແຕ່ນັ້ນທ້າວກໍບາຍເອົາຜ້າ ຜືນກະແສນາບຸ່ງ
ທ້ຽເລ້ົາບ່ຽງຜ້າສ້ອຍ ລາບພ້ອຍດ້ຽງເມວ
ຄ້ອມວ່າທ້າວແຕ່ງແລ້ວ ເລ້ືອສ້ຽໄອ່ຍະກາ
ກັບທ້ຽສະກູນາ ກໍສ້ຽງນາບຄືຄ້ອຍ
ຄ່ອຍປູ່ຄືເປ ໄອ່ຍະກາແກ້ວ ເມວຄືຕົນບ່າ ຂ້ອຍເອ້ືຍ
ຂ້ອຍຈັກປະເຈ້ົາໄວ້ ນາເສ້ົາໃສກເຫ່ຽ ແດ່ຖ້ອນ
ອັນວ່າອົນຕາບໃຂ້ ໃຣຄາແສນສ້ຽ ກ໋ືຄ
ກໍຈ່ຽງໜ້ີຫຼ້ືກເວ້ັນ ນາໄດ້ປ່ຽດປ່ຽນ ບ່າເນ
ເຈ້ົາຈ່ຽງບ້ືນບາວໜ້ັນ ພັນປ້ີທັດທ່ຽງ ຈ່ຽງຖ້ອນ
ຂ້ອຍຈັກເດ້ືນດຸ່ງດ້ັນ ໄພກວ້ຽງຄວ່າໄກ ກ່ອນແລ້ວ
ຄ່ອຍປູ່ຄືເດ້ືເຈ້ົາ ຈອມຄຸນສເນ້ືເນດ ຮ່ຽມເອ້ືຍ
ເຈ້ົາຫາກລ້ຽງແຕ່ນ້ອຍ ຕົວຂ້ອ່ຍໃຫ່ນ່ານ ແທ້ແລ້ວ.
ຂ້ອຍກໍຂໍ່ໃຫດຖ້ອນ ອັນນ່ອມກະທໍາຜິດ ບ່ານ້ັນ
ຂໍ່ໃຫ້ໄອ່ຍະກາພາບ ໄພດຫຼ້ານປ່ຽນ້ັ

แม่นอ่าเวอาตั้ว
ใຫ้ย่าลิดบายก้า
ອັນວ່າຄຸນໃນເຈ້ົ້າ
ตูานกำนิบอู่มื้
แต่นั้นย่ากำชิดๆบ้า
มื้ฟมฟาย
ใอ่บ่มาอื้กูตูานน้อย
สังชิปะย่าไว้
ลิจักมีใผผู้
เจ้าจิ๎วาๆอ่อนน้อย
แต่นั้นบาบ่าวน้อย
ອັนว่าสะภูนาอำ
ข้อยบ่อาๆขาใก้
อำย่าลุอะโหกให้
ยามเมื้อท้าวก่าวแล้ว
ອັนว่าอันใดสิ
บากำเอิาตินเอ้ำ
มีแต่นิกพี้น้อๆ
เอือกำบ่อาๆผ้าย
เกิๆก๊ริ
ถีท่ำสะภูนาน้อย

ปาปักทุกสิ่ๆ
พายหน้าป่าให้มี
ใอยะภามีมาก
ถุนเจ้าบ่ใลย่าเอิย
ยิมมะนาถลิมใต
มกดาเต้นแก้ม
สายใจเจ้าอ่อน
เดินเข้าสู่กิๆ
มาจากอมแม่
เต้นแก้วปู่นำ
เว้าตอบใอยะภา
ย่าอาๆกอมข้อย
จิเอิาไปห้าถู่
สองน้อยก่วนนำ
ถิกแต่งดาถี
กำบ่มีดวงก้าว
อะธันบาในเถือน
นำอ้ายบ่ใล
ภายเยดนะถองสี
ป่าดาวแกมถ้
ห้าสองนำพี่

ก๋ก
แด่ถ้อย
จิ๎งแล้ว

ภูเด
ถั้งนี้
ใดนั้น
แม่ถ้อย

จิ๎งแล้ว
ย่าเอิย

ขากໍ່ลาบหมากไม้ ถวายท้าวพี่ตัน
แม้วน้ำบ่อๆๆพ้าย เต้นก่อนอวนหาๆ และเป็
ส่วนว่าสัๆภาษิก เล้านำหู้ๆอ้าย
แต่นั้นบาเล้าภายแดนถ้าว ถิๆตาวป่าใหญ่
เลียบล่องเข้า เถิๆเห้าป่าจวๆ
บากໍ่หู้ๆเหันตัน จวๆหู้าๆหอมอ่อน
ๅะอนนิกน้อย ชิมส้อบถอกจวๆ
เอิากໍ่ๆแชเห้วๆ เอิากันชิมกิน
ลาๆพ่อๆอื้นๆอ้อย ออบฮู้ข่าๆถนอม
อันว่าถวๆหอมล้น มาลาหู้ายส่ำ
ติกหู้นป้าน หอมก้ัวห้วถิๆ
แต่นั้นบาถานห้าว ทุกๅะตะน้อบอ่อน
อันว่าหนักห่อนหน้า บาห้าวเล้าชิๆ
ไอน่มะถะนิๆเถิๆแก้ว ไอบะภาเจ้าบ่าภูเถ
ปานนี้หมอมหน่ำหน้า ถะนิๆไอ้อ่าวหู้าน และน่ำ
ห้าวกໍ่ผ่านๆน้ำ ชิลเผถนอๆติก
เพาะถะนิๆไอบะภา บ่าแผๆพายบ้าน
บากໍ่ไหลถึ้บ ถินถายตอมสั้น
ไปจอบตั้นถอกแก้ว บาห้าวเล้าบาย
ถูที่ซ้ายอันได้ ซ้ายเถือนเถินป่า
ห้าวก่ำพ้า ไปหน้าบ่หนา

ฟ้าบินไผบโดกร้อก แลงหมู่ไปๆถวาย ແລະເປ
ອ໋ອะนับบุๆ ไๆกแๆวหาฐู้
(ทับกำไอยๆร้อๆ เรไรริมป่า
เถิๆเมื้อแลๆและเช้ำ บุๆผู้สิ้ๆสูๆ)
ฟ้าบินว่อนๆไห้ ฐะบี้หู่บหาผิว ผุ้นเป
ฝูๆหมู่ลิๆก้ๆเอิา ไล่กับปาบไม้
มีหั้ๆภาเอิาร้อๆ ไตเอิ้บสูๆไสภ
ถิแก่เสือไก่ๆอ้าว สูๆห้าวอุ่นไผ
แต่บั้นทุภอะตะห้าว เถิ้นป่าเอิาฮูๆ
ผูผะบ้ๆสูๆ ร่อมฉับเหัวหัวย
เป้นที่หิ้นหวยร้าย บ่มีถิ้นเป้นคู่
มีแต่บิกพี้น้อๆ สองบ้อยเพื่อนทาๆ ເจ้าเอิ้บ
แต่บั้นสุธิใบก้อบ อัสถิๆมิอมืก
ห้าวกำพาบิกพ้อม บอนห้วยร่อมผู
(เอือกำหักฟิกไม้ ดาๆสาถปูนอน
อันว่าหมอนหมูนหิว แม่นบ่มีพ่ำ
เมื้อบั้นสะกูบี้บ้อบ สั้ๆภาเต้นก่อน
ขากำฉักเอ้ำไก้ รูๆอ้ายเล้านอน
(เถิกฉักใช้ เหื้อบปากหูอบเป้น
ลิมออนพัก เบือกถิๆถอบสะบั้น)
ฐิๆถูจับไหแจ้ๆ ถาฮาเรือๆเร็อ ผุ้นเป

ผะเบ้ังแก้วหิ้นหอม
ลงบร่องก็นปู
ด้ังถิ่นเป้นไฮ้
บินสูงสงวอ่อน
สงวก้องบอกบาม
พนเพนเผอๆ
ปู่นั้นเมืองก้อง
เหิงพูอ่อนๆ
ปายไม้ร่ำสงว
สังภาเต้นก่อน
บาท้าวไล่ดาว
ดาวลางทงมพ่าง
แฝงฮู้ฝ่ายขวา
ดาวงวงติฟาก
ชิมสะอึ้นบ่าวซาว
ดาวเม้งเป้นหมู่
ดาวม้าแล่นทงม
พงงหมู่ดาวปู
พ่ำมวนดาวเน้ือ
ทงมเงิาหมูซ่อง
ดาวก้วยหมั้นนาน

ผุ้นเป้

เผ้งหิ้นหอมหวาน
ลงบร่องก็นปู
ด้ังถิ่นเป้นไฮ้
บินสูงสงวอ่อน
สงวก้องบอกบาม
พนเพนเผอๆ
ปู่นั้นเมืองก้อง
เหิงพูอ่อนๆ
ปายไม้ร่ำสงว
สังภาเต้นก่อน
บาท้าวไล่ดาว
ดาวลางทงมพ่าง
แฝงฮู้ฝ่ายขวา
ดาวงวงติฟาก
ชิมสะอึ้นบ่าวซาว
ดาวเม้งเป้นหมู่
ดาวม้าแล่นทงม
พงงหมู่ดาวปู
พ่ำมวนดาวเน้ือ
ทงมเงิาหมูซ่อง
ดาวก้วยหมั้นนาน

ถือท่อกาวบางซ้าย ปายพันเผนผี้
กาวมือถือน้ำแก้ว จอมเหว้าหน่ำเมือๆ ผีแล้ว
อันน้ำเฟื่อๆพุ้น กาวมีๆใจยะกา
ตั้วอ่าบ้วกูใส บ่าเธิาบ้วหนั้น
อันอ่ากาวสะเพิางนั้น จอมพธะจันจอมก่อน
กาวปะใกๆปีนเปื้อๆ พธะจันไว้ฝ่ายหู้ว
อันท้ำบาบๆเหู้อม กวางกากกาวพะภาย แท้แล้ว
กาวนั้นมีแสงใส กว่ากาวหั้วค้าย
มันหากเจือธะเมื้อล้อม กวางพธะจันอิ้นไขว่
อันอ่ากาวกอกไม้ วิางล้อมหน่วยพธะจัน
กาวปะหักแวกล้อม พธะจันปู่พายขวา
กาวพุกแฝงบาถาง แห่างพธะจันพายซ้าย
(ก็หากหู้ายเหู้อลั้น ฝูงกาวอะนันผก
ท้าวก็นับถือถ้วน เลี้ยแล้วลวกเชิา
ถันอ่าท้าวไล่แล้ว นิกเล้าเลี้ยหิว
เอือก็พากันหู้บ เชือบไปถาวน้อย
ฟ้างบินริ้นๆฟ้า ฟิกทะลือลินพัก พุ้นเป็
ถือแก่ลินออนพัก หนอกรอายรำถ้าว
กาวนั้นบาถางท้าว ทุกขะตะบอนป่า
หินสีลาบากไห้ เลี้ยกะถ้างเล้าแขา
อินก็ตักส่องแจ้ว ห้ำไลกไลกา

ผายตาทึบ
สักโภโห้
ใผจักมาผาบม้างๆ
ลือว่ามีใผผู้
พระกำหูกโลภภอ้างๆ
กำบ่เหับใผส้างๆ
เหับแต่ท้าวกำพ้า
แต่บั้นท้าวเทพโห้
เหับที่สิมพามบา
(นับแต่ปางหูว้พุ้น
วาสบาแห่งเจ้า
ถ้อมว่าอินร่ำแล้ว
ถวนที่ภูอินตา
เมื่อบั้นอินกำบายเอาไม้
กับทั้งเกิบคู่แก้ว
เอาทั้งถาบทึบแก้ว
ทั้งทะบูสอบทึบ
กับทั้งน้ำเต้าแก้ว
ทั้งสังวาน
ฝูงหมู่อาพอบผ้า
มีถิบพ้อม

ส่องลิงเมื่องใต้
เหโวหูกล่ำ
เมื่องแก้วแห่งภู
กะทำบุนผายแผ่
บ่เหับแท้ที่ใด
สิมพามจักแห่ง
บอบค้างแถ่ใผ
ตักส่องสระบาง
หากหูายแสนส้างๆ
กำทำมาหูายชาก
เตื่อล้ำโลภถิบ)
ทุภที่ละบิงกู
ช่วยจูบาท้าว
ทับถ้วยันปะเสิก
ของท้าวแต่หูว้
ถวายปะเสิกขันใด
แหูว้ถำมาพ้อม
หม่อบปะเสิกถินที่
เชิกถำทั้งม้าว
อินทาถิกะแต่ง
ทั้งเสื้อแส่วถำ

ອິນກໍນຳເອົາທ້າວ
ທັງເລົ່າສອນສັ່ງໃຫ້
ແຕ່ນັ້ນວິສກັມທ້າວ
ບາຍເອົາເຄື່ອງທິບພ້ອມ
ບ່ອງໆຜ້າບ
ຮອກແຫ່ງຫ້ອງ
ແຕ່ນັ້ນເຈົ້າກໍນິຣະມິດສ້າງ
ໂພສະບ້ານີ
ອັນວ່າໃນໂຮງກວ້າງ
ມີທັງຂັນໝາກຕັ້ງ
ອັນວ່າພາເງິນພ້ອມ
ທັງແທ່ນແກ້ວ
ແລ້ວຈຶ່ງນິຣະມິດໄວ້
ຂອງກິນນີ
ມີທັງອຸດຊູອ້ອບ
ລຳໃຫ່ ໜ້ຽງ
ມີທັງກຸດທະລີກ້ວຍ
ສຸກເຮືອລ້ນ
ມີທັງຜູພາງພ້ອມ
ຝູງເວົ້ກ້ຽງ
ມີທັງຕົ້ນໝາກພ້ອມ

ວິສຸກັມມາຣິບ
ຈຶ່ງແຈ້ງຊູ່ອັນ
ບໍ່ມີນິບບາດ
ເທວະທ້າວກ່ອນລົງ
ພາບລົງໂດຍຣິບ
ດົງກວ້າງປ່າຫັນ
ພາສາດໂຮງຊາວ
ຊູ່ອັນຕົງຖ້ວນ
ກຸງພົມປູໄຂວ່
ໄຟໄຕ້ເຮືອເຮືອງ
ພາຄຳເດັ່ງຣະດາດ
ບັນລັງກວ້າງເຮືອຄຳ
ສວນອາດອຸດທິບານ
ຊູ່ອັນໃນທັ້ນ
ຫົກປາເດັ່ງຣະດາດ
ປະມານຕົ້ນແຫ່ງຕານ
ເຄື່ອຄຳໄຂກາບ
ເຫຼ້ຽງເຂັ້ນດັ່ງຄຳ
ນາວກາບນົ້ມ່ວງ
ຫວານຈ້ອຍສົ່ງຕານ
ເດັ່ງຣະດາດພູຄຳ

ກໍນິ

สัพสับมี
ข้าวเล่าแปงสะภว้าง
อันว่าฝูงดอกไม้
มีหว้ามาลาส้อย
ขมุกเทกล้อม
มีหว้ามาลาแก้ว
กับหว้ากับเค่าเตั้ง
ตั้วว่าบ่อระบวนแล้ว
หว้าเล่าฮูงหูกบไม้
อันนั้นชื่อว่าหม่ปางแก้ว
ไว้ใหห้าวก่ำพ้า
ค้อมว่าเจ้าแต่งแล้ว
เถิงวิไสอิน
มัสภานถ้วย
อนทะธาดเจา
น้อยบ็างแล้ว
อำลาอิน
ทันใดฟ้าว
เมื่อสู่ห้อง
ดีแก่สอนลอนหน้า
ถือคำ

ฆู่อันตานพ้าว
อดทะภังใสส่อง
มีหั้นฆู่แนว
ดวงสะดานหอมอ่อน
แฝงตั้นดอกมะนิ
จ้งกอบหอมอ่อน
หอมก้วหัวสะพัง
วิสุกันติกแต่ง
หมายไว้บอกบา
อินทาทานหอด
เชิงหั้นสำอาน ว่าอัน
สะเดักต่าวถืนเมือ
ฆาบหูบจอมเจ้า
ถวายละดีทุกหั้
หัวแย้มขอบพระไท
เหวะธาดวิสุกัม
ลวดเลียบลิงห้อง
สะเดักหมีไดบก่วน
พิมานแก้วแห่งดิน
นางนาดสาวสวัน
ฆู่นางหงมห้าว

ขูสบุกสร้าง
บ่มีความโสกร้อน
บักบี้จักภะล่าวเถิงท้าว
ท้าวกำพามิกบ้อย
เถิงเมืองราดีก้อย
ดีแหล่ไก่ป่าร้อง
แต่บั้นสุธีโขผ้าย
ท้าวก่ลุกส่วยหน้า
วอยๆข้าม
ท้าวกำพามิกบ้อย
แต่บั้นท้าวจิ่งเดินถอนเฮ้า
เหันหีโมงๆใส
อันว่าบาถามท้าว
จักว่าขอดจุ่มฟ้า
จักว่าหำปางแก้ว
ลือว่าโรงบักร้าย
บาจิ่งจำมิกบ้อย
อันบั้นหำปางใผ
เป้นหีอัสจันแท้
น้องจิ่งบินถิบเฮ้า
แต่บั้นมิกบ่ช้า

ดาวะดิ่งเหวะไลก
เถ้าแก่แค้นแต่ใด แหน่แล้ว
ทุกขะตะเดินเหิด ก่อนแล้ว
นองหัวบร่อมพู
อ่ระจุองไก้ชีรุ่ง นางบั้น
ขันชั้นก๋วไพ
นายมาเลียรุ่ง
ฯายแล้วลอดไป
อะธันบาหูายบ่าน
ไปเช้าบ่เซ้า
เถิงเขดก๋งจัน
หน่วยมะนีแสงเหลื้อม
ทุกขะตะหูงล่ำ
ปางแก้วแห่งผู้ใด นั้นเด
เหยาหิงปู่ จิ่งบ่
ภินชั้นชาภถิน บั้นเด ?
เต้นก่อนไปกู
ถ้วลีเดน้อง
ธ้วสีใสส่อง
ไปปู้มเบิ่งกู พี้ถ้อน
เลียเล่าบินไป

24/ขี้ ข้ามจำขี้ายย

ไวพลันเปื้อๆ
มันกำบินผายเข้า
รอดแห่งห้อๆ
บิดกำบินผันเข้า
มันเล่าเหันซากไม้
ค้อมว่ามันอ่านแล้ว
เถิงบาลาน
แต่นั้นบาจิ่งลีลาผ้าย
ขึ้นสู่ห้อๆ
ท้าวกำลูบแห่นแก้ว
กำจิ่งเหันอาพอน
เหันห้างทันถังไม้
กับห้างเกี้ยวคู่แก้ว
เหันห้างน้ำเต้าแก้ว
บาลานบาย
ภูจักลอๆริดน้อย
ซ้อนว่าวิเสดแท้
ค้อนว่าท้าวถึดแล้ว
อากำบินดีเลิ่ย
แต่นั้นบากำบ่ไยๆเต้า
ซิดบิดน้อย

ถั่งถำพระอิๆอ้าย
เถิงปางไดบด่วน
ซำแก้วล่ำภู
ในปางผาสาด
แยงสั้งอ่านฟัง
ริบต่าวถืนเมือ
บอดละถิไดบผ้วน
ผายไปเลิ่นรอด
พิมานแก้วท่อๆหงาว
ซ้ำๆล่ำไปมา
เชิดถำท้าวม้าว
ฉันใดดวงปะเสิด
ทะบูพ้อมพ่ำป็น
ซ่วยปะเสิดถันที
ล่ำแยงถีค้อย
สะภูนาสอๆอ่อน
สอๆท้าวจิเกิดภาย
เอ็นอ่อนสะภูนา
แอ่นไปหาท้าว
ถันทีเหาวันลั่ๆ
เตันแก้วเบิๆภู

จิๆเถ็น
บ่รู้

ຄ້ອມວ່າໂສງໂສກແລ້ວ
ອັນວ່າໂສມໄວ້ ?
ຫ ?ງ ?ຖ ?ສອບວອບໜ້າ
ກໍຫາກງາມບ ?ງ ?ບ້ອບ
ອັນວ່າຜ ?ວຂາວເນ ?ຍ
ທ້າວກໍທ ?ງເຄ ?ອງປ ?ອງ
ແລ້ວຈ ?ງທູນປະນົມນ ?ວ
ສ ?ນວ ?ວ ?ທ ?ວກ ?ຳພ ?າ
ບ ?ກໍພ ?ກຕ ?ວ ?ວ ?ຕ ?ັ ?ງ
ເ ?ລ ?ບລວດກ ?ບເປ ?ັ ?ນຄ ?ນ
ເ ?ມ ?ອ ?ນ ?ັ ?ນບ ?ຕ ?ານທ ?ວ
ຖ ?ດ ?ັ ?ງ ?ງ ?ງ ?ງ ?ບ ?ງ ?ບ ?ອ ?ຍ
ສ ?ອ ?ງ ?ກ ?ບ ?ມ ?ໄ ?ຫ ?ວ ?ໍ
ບ ?ນ ?ເ ?ຈ ?ົ ?ານ ?ມ ?ານ ?ກ ?ລ ?ັ ?ນ
ຄ ?ອ ?ມ ?ວ ?ານ ?ຂ ?ານ ?ວ ?ແ ?ລ ?ວ
ດ ?ແ ?ກ ?ບ ?ວ ?ວ ?ເ ?ຈ ?ົ ?ານ
ບ ?ດ ?ນ ?ີ ?ເ ?ຮ ?ົ ?ານ ?ກ ?ມ ?ານ ?ປ ?ູ ?ຫ ?ອ ?ງ
ບ ?ທ ?ວ ?ານ ?ທ ?ງ ?ເ ?ຄ ?ອ ?ງ ?ບ ?ອ ?ງ
ກ ?ຫ ?ານ ?ກ ?ຖ ?ບ ?ານ ?ໄ ?ດ ?ົ ?ານ
ເ ?ຮ ?ົ ?ານ ?ກ ?ປ ?ານ ?ສ ?ູ ?ຊ ?ົ ?ານ
ບ ?ດ ?ນ ?ີ ?ເ ?ຮ ?ົ ?ານ ?ຈ ?ັ ?ກ ?ເ ?ດ ?ີ ?ນ ?ໄ ?ປ ?ກ ?ວ ?ານ

ເ ?ຕ ?ັ ?ນ ?ກ ?ອ ?ນ ?ເ ?ປ ?ັ ?ນ ?ຄ ?ນ
ດ ?ງ ?ພ ?ມ ?ຕ ?ອ ?ງ ?ໄ ?ວ ?ົ ?ໍ
ບ ?ານ ?ານ ?ເ ?ຕ ?ັ ?ນ ?ກ ?ອ ?ນ
ອ ?ນ ?ແ ?ຕ ?ົ ?ໍ ?ໄ ?ປ ?ປ ?ານ
ແ ?ກ ?ມ ?ອ ?ອ ?ນ ?ອ ?ີ ?ກ ?ອ ?ໍ ?ນ
ງ ?ານ ?ຣ ?ະ ?ທ ?ົ ?ອ ?ບ ?ເ ?ກ ?ົ ?ານ ?ພ ?ມ
ບ ?ໍ ?ມ ?ີ ?ນ ?ິ ?ບ ?ພ ?ີ ?ໍ
ເ ?ທ ?ັ ?ນ ?ແ ?ລ ?ວ ?ຊ ?ົ ?ໍ ?ນ ?ຊ ?ົ ?ໍ ?ນ ?ຊ ?ົ ?ນ
ທ ?ົ ?ກ ?ອ ?ໍ ?ນ ?ສ ?ົ ?ານ ?ກ ?ານ
ຮ ?ູ ?ບ ?ງ ?ານ ?ສ ?ເ ?ມ ?ີ ?ແ ?ຕ ?ົ ?ໍ ?ນ
ສ ?ົ ?ານ ?ກ ?ານ ?ທ ?ງ ?ເ ?ຄ ?ອ ?ງ
ໃ ?ສ ?ມ ?ທ ?ົ ?ວ ?ແ ?ປ ?ກ ?ອ ?ົ ?ນ
ບ ?ານ ?ໃ ?ທ ?ົ ?ນ ?ພ ?ີ ?ໍ
ເ ?ພ ?ື ?ອ ?ຂ ?ົ ?ອ ?ຍ ?ຈ ?ົ ?ງ ?ເ ?ກ ?ີ ?ດ ?ມ ?ານ ?ເ ?ຈ ?ົ ?ານ ?ເ ?ອ ?ີ ?ບ
ບ ?ານ ?ານ ?ຊ ?ຸ ?ມ ?ຊ ?ຸ ?ນ
ຕ ?ົ ?ນ ?ອ ?ົ ?ານ ?ບ ?ກ ?ວ ?ານ ?ຈ ?າ
ປ ?ານ ?ທ ?ອ ?ງ ?ສ ?ນ ?ຸ ?ກ ?ບ ?ໍ ?ງ ?ຈ ?ົ ?ງ ?ດ ?ານ ?ບ
ພ ?ຣ ?ະ ?ອ ?ົ ?ນ ?ເ ?ຈ ?ົ ?ານ ?ທ ?ອ ?ດ ?ທ ?ານ ?ແ ?ທ ?ົ ?ແ ?ລ ?ວ
ເ ?ຈ ?ັ ?ດ ?ວ ?ັ ?ນ ?ອ ?ັ ?ນ ?ອ ?ອ ?ກ ?ມ ?ານ ?ີ
ດ ?ານ ?ທ ?ົ ?ານ ?ແ ?ຕ ?ົ ?ໍ ?ງ ?ໄ ?ປ ?ພ ?ີ ?ໍ ?ຖ ?ົ ?ອ ?ນ
ແ ?ດ ?ນ ?ໃ ?ດ ?ເ ?ດ ?ອ ?ໍ ?ນ

ลือจักคืนถอบหย้อๆ
เราจักแยงไปก้ำ
เราจักเดินถุ่งถั้ง
แต่นั้นสองอ่อนน้อย
วาจาขาน
พี่จักมาเผือเย้ำ
แม่นจักคืนสู่หย้อๆ
ค้อมว่าสองจาแล้ว
ห้าวกำพายบ้ำเต้า
แล้วเล่าบายเอาไม้
บ่ปั่นใต้
ห้าวเล่าบายหะบูใต้
กับหัวบั้วแหว้วพ้อม
อันว่าพายในแหว้ว
เถ้องทึบพ้อม
ค้อมว่าบาแต่งแล้ว
สามบาถาน
เมื่อนั้นบาถานห้าว
ก็จ่างเอิ้นสั่งหย้อๆ
ปู่ถีเปิ หำปางแก้ว
หัวแห่นแก้ว

เรือนป้าวย่าเรา
หินใดถูบาก
ไปหน้าบ่คืน
ต้านตอบมืนาน
ม่วนหถีค้อย
เดินไปอ้อมอบ
เมืองบ้านกำบ่ขืน
บาถานติกแต่ๆ
หัวๆว้าวพ่ำกัน
หันดังกับเกิบ
สังภาห้าวริบถอม
บาถานเต้นก่อม
บาห้าวริบพาย
มีองถิบไอว่
ในหั้นจู่อัน
หุกสิ่งบ่ระบวน
ถ่อบลิงปางแก้ว
หุกขะตะถินพื้
ปางแก้วอ่อนสูงๆ
อินทาติกแต่ๆ
บันลังกว้างถ่ะบปู่ถี

ภิลี
เธอแล้ว
บั้นลี?

ภ็ถ้อม
พี่เอิบ

แต่เมิ

ຄ່ອຍປູ່ດິ໊ເປີ໊ພາເງິນພ້ອມ ພາຄຳເຮືອງເຮືອ
ກັບທ້ຳຂັນໝາກແກ້ວ ຂອງຄ້ຳວຄ່ອຍປູ່ດິ໊ ແດ່ເນີ
ໃຫ້ຄ່ອຍປູ່ດິ໊ເປີ໊ຍອດຈຸ່ຟ້ຳ ມະຫານິນແກ້ວຫ້ຳກ ກູເອີ໊ຍ
ຝູງໝ່ຽບນາກກ້ຳວ ຄຳເຂັ້ມຄ່ອຍປູ່ດິ໊ ນັ້ນຄ້ອນ
ຄ່ອຍປູ່ດິ໊ເປີ໊ ຫ້ຳງຄຳເຝ້ຳ ປະຕູຂ້ຳງເຈັດປ໊ຳກ ກູເອີ໊ຍ
ຂ້ອຍຈັກລາຈາກເຈ້ຳ ຄືນເຂ້ຳສູ່ເມືອງ ກ່ອນແລ້ວ
ແຕ່ນັ້ນບາຄາງທ້ຳວ ສ້ຳງກ້ຳກອຍກ່ຳວ
ເອ໊ັນສ້ຳງສວນດອກໄມ້ ພະເບ້ັງແກ້ວຊູ່ດວງ
ປູ່ດິ໊ເປີ໊ຄ້ັນດອກແກ້ວ ບ້ານແຄ່ກ້ຳງກໍ ຂ້ອຍເອີ໊ຍ
ຝູງໝ່ຽອ້ຳຣວນຫ້ອມ ດອກນ້ໍປ້ານພ້ົວ
ປູ່ດິ໊ເປີ໊ຄ້ັນດອກແກ້ວ ແນວຫ້ອມແອກສະເດ໊ືອ ຂ້ອຍເອີ໊ຍ
ຂ້ອຍຈັກລາຈາກເຈ້ຳ ຄືນເຂ້ຳສູ່ນະຄອນ ກ່ອນແລ້ວ
ແຕ່ນັ້ນບາຄາງທ້ຳວ ສ້ຳງກ້ຳກອຍກ່ຳວ
ເອ໊ັນສ້ຳງສວນດອກໄມ້ ພະເບ້ັງແກ້ວຊູ່ດວງ
ປູ່ດິ໊ເປີ໊ດອກເກດແກ້ວ ບ້ານແຄ່ກ້ຳງກ ຂ້ອຍເອີ໊ຍ
ຝູງໝ່ຽອ້ຳຣວນຫ້ອມ ດອກນ້ໍປ້ານພ້ົວ
ປູ່ດິ໊ເປີ໊ດອກເກດແກ້ວ ແນວຫ້ອມດອກສະເດ໊ືອ ຂ້ອຍເອີ໊ຍ
ຂ້ອຍຈັກລາຈາກເຈ້ຳ ຄືນເຂ້ຳສູ່ນະຄອນ ກ່ອນແລ້ວ
ແຕ່ນັ້ນບາຄາງທ້ຳວ ໃສ່ນ້ຳງາມເຕັ້ນກ່ອນ
ເອ໊ັນສ້ຳງສະບອກນ້ຳ ທ້ຳງແຍ້ນໃຄ່ຫ້ວ
ປູ່ດິ໊ເປີ໊ປູ່ປ້ານ້ຳ ແນ້ງກ້ຳງໜ້ວງໜ່ຽງ ກູເອີ໊ຍ

ภับทัวเต๋าและภุ้ว
ถ้อมว่าสามหมื่นท้าว
สามภำพาภับภับ
นำทางถั้น
แต่มั้นอินทิธาถท้าว
ฟ้าบินไทถๆน้ำ
ถึแก่ปูวถอกไม้
มือทัวพูมธาแสัว
ปูวหมู่อินทะชาถเซ๊ย
ทูวอเทันลิมฟาถต้อว
แถมทาธาไภวภวัถ
เทันทัวไทถๆน้ำ
มันภำไทูเธ่วฟ้าว
พาภบ๊ำเทันทัวน้ำห้วยน้อย
บาถางเทัน
ถอนๆบ้าย
ภำจ๊ำเก๊ำเขถบ้าน
แล้วเล๋าเอิาภันเข้า
เทันแต่เมื๊อวเป๋าร้าว
ฟ้าสูวนอวมันฟ้า
มือทัวแซวๆสูว

ปูวภว้าวถ่อยปูถิ
เอิ้นสั่วบ๋ะบวน
ต่าวถึ้นมือช้า
เถินมาภาวป่า
ปันถินท้าวไหท้ทูวๆ
นอวไทูพักภ่ไล่
แถมห้วยจ่ำจูม
สแววเชิบชิมภึน
เถือหูว้าป๋วยว
ไบภ่อวสาขา
ถั้วถินเมิาเทูว้า
ฟอวขาวไทูบ่าว
ลิวน้ำแม่ภะแส
ไทูผ่านวาวพู
ภอบภึนหาบร้อน
ภายไปทูายย่าน
เมื๊อวภว้าวมื๊วสาวๆ
เมื๊อในเมื๊อวใหวู่
สูนเส้าหมื่นหมอวๆ
ภาเวินบินถอม
ถอกภับปูวแรว

แต่ถ้อน

และเปิ

ภໍ่ມີຄົນຕ້ານ
ດີແກ່ສາມແຈ່ມເຈ້ົາ
ແຕ່ນັ້ນບາຄານທ້ົາວ
ຂ້ົນສູ່ຫ້ອງ
ອັນວ່າໂຮງຫຼວງກວ້ົາງ
ภໍ่ມີພ້ົເຝ້ົາ
ເຫັນແຕ່ຝູງກາແຮ້ົງ
ເຂົ້ົາກໍ່ແຊວ໊ງສັບ
ບາເຫັນແລ້ວ
ຕ້ົ້ງຫາກເປັນຈ້ອບໆ
ເມ໊ືອນັ້ນນົ້ງແພງນ້ອບ
ເນ້ົາທ໊ືບແກ້ວ
ນັບແຕ່ນາງປູ່ປ້ົ້ງ
ມ໊ືແຕ່ນົ້ງແພງທຸກ
ອັນວ່າລຸງອາວປ້ົ້າ
ມ໊ືທໍ່ນາງນາດນ້ອບ
ແຕ່ນັ້ນນາງກໍດັກປູ່ລ໊ືໍ
ຈັກວ່າອ໊ືນຕາລ໊ົງ
ລ໊ືວ່າຄົນໃດດ້ັ້ນ
ภໍ້ຈ໊ົ້ງຂ້ົນສູ່ຫ້ອງ
ຄ້ອມວ່ານາງຄ໊ືດແລ້ວ

ຈາภັນອັບປູ່
ເມ໊ືອປ້ົ້ງປູ່ສນານ
ສ້ົ້ງภາໄປທ່ົ້ງວ
ໂຮງภວ້ົ້າງອ່ານໂຄ໊ງ
ພັນຫ໊ົ້ງປະເປ້ົ້າ
ເປັນເຈ້ົ້າຮັກສາ
ຮ້ອ໊ງໄຮ່ນັນສ໊ົ້ງ
ບາดภັນภຶນຊ໊ັ້ນ
ຄະນ໊ົ້ງໃຈແຄ້ນຄ້ົ້ງ
ບາທ້ົ້າວທ່ົ້ານອນ
ໂສນ໊ົ້ານຄໍ່ານ໊ານ
ນ໊ົ້ານ້ອບຫ໊ົ້ອມເຫ໊ົ້ົ
ໃນຫ໊ືບສາມເດ໊ືອນ
ຜ້ົ້ງ໊ົ້ອໃນຫ໊ັ້ນ
ວ໊ົ້ງສາມໍ່ຣະນ໊ົ້ງ
ເນ້ົ້າຫ໊ັ້ນຜ້ົ້ງ໊ົ້ອ
ฟ໊ົ້ງທ໊ືສ໊ົ້ງໂຄ໊ງ
ໂພดภູປ໊ົ້ານ໊ັ້
ເດ໊ືນໂພຫ໊ົ້ົ້ງປ່ໍ
ໂຮງภວ້ົ້າງອ່ານໂຄ໊ງ
ແລ້ວເລ້ົ້າຫ໊ົ້ົ້ງແລ

ແທ້ແລ້ວ
ນ໊ັ້ນຫ໊ົ້ື
ນ໊ົ້ານ໊ັ້
ນ໊ັ້ນ ?

แขวงธูลิม
ถ้วยขาวเม็ย
จักว่าพิมปู่ฟ้า
ลือว่าผีสวางก้า
ลิดเดดก้า
แต่บั้นบางคานบ้อย
เอ็นก่าวถ้อย
ใผผู้มานอนหนี้
ให้ริ้บหนีห่วอถ้อน
อันว่าเมืองสวางกว้าง
เจ้าจ้างหนีห่วอถ้อน
เม็อนั่นใสมางเจ้า
ห้าวก่ฟังทีแท้
ถองว่าผีสางเซ็อ
ห้าวลอดป้าน
ไปเถิงแก้ว
ซวนพี้อ้าย
แต่บั้นสามพระอิงพ้อม
แขวงกางไธง
ล่างห้าว
ห้าวริ้บหั้น

เบิ่งบาใหห้าว
ดูงามสุดบ่าง
มาร้องอ่านโถง
มาลองกับเผด
มาร้องอ่อบเอิา
ใสมงามถ่ำปาด
ทั้งป้านสั่นสาบ
ในไธงร้องแขก
ถินปั้งจิพักผู้ง
สางกินหมิดอ่อบห่อบ
ดงอนริ้บเปื้อง
สังกาลุกบั้ง
สงกอ้งริ้บถ่ำ
กางไธงกวนหอก
ทะบางเตั้นแล่นหนี้
สนามหลวงเบิางบั้ง
สองเจ้าเล่าเม็อ
ขึ้นสู่ถ่ำปาง
ธาดวังห่ำแก้ว
ทุกอะถะใอหิ้บ
กะแจแก้วถอกถิ่ง

เบ็ดเจ้าแล้ว
จิ่งดาบ
เจ้าเอ็บ

ກໍຈຶ່ງເຫັນນາງແກ້ວ ໃສນຶ່ງງາມໃນຫົ້ບ
ທ້າວຮີບອຸ້ມ ເອົານ້ອຍອອກມາ
ກັລປານ້ອຍ ຄຳປາດສາບສມອນ
ນາງກໍອາວອນຈິດ ລວດອາບທ້ວແຍ້ມ
ນາງຫາກບິນອາບແທ້ ສັ່ງກາເຕັ່ນກ່ອນ
ເພື່ອວ່າທ້າວພີ່ອ້ານ ຊຸ້ມແກ້ມແຈ່ມສມອນ
ເມື່ອນັ້ນນາງຄາງທ້າວ ສາມພຣະອົ່ງຄາມຖ້ໍ
ເຈ້ົ້ານັ້ນມາປູ່ລ້ີ ໃນຫ້ົ້ນຜູ້ດຶ່ງວ່ັ້ເດ
ແຕ່ນັ້ນນາງຄານນ້ອຍ ໃສນຶ່ງງາມຄຳປາດ
ນາງກໍເລ້ືອນນອບນ້ົ້ວ ທູນທ້າວເລ້ົາຄະດ້ໍ
ອັນວ່າພິ່ງສາເຊ້ົ້ອ ບ້ິດຕາພໍ່ແມ່ຂ້ານ້ັ
ກັບທ້ົ້ງຝູງໄພ່ນ້ອຍ ຕາຍສ້ົ່ງບ່ໍຫ ໍ
ກໍເພ້ົ້ອອຸບາດຮ້ານ ບ້ົ່ງເກ້ົ້ດນ້ົ້ສາງ
ເຂ້ົ້າກໍ່ນອງກັນມາ ໂຄບເມ້ົ້ອງກ້ົນສ້ົ່ງ
ກໍຈ້ົ່ງບ້ົ່ງແຕ່ຕ້ົນດຶ່ງວ ຂ້ົ້າ ພຣະປ້ິດຕາເອ້ົ້າເຊ້ົ້ອງ
ໃສ່ຫ້ົ້ບໄວ້ ຕ້ົ້ວຂ້ົ້າຈ້ົ່ງບ່ໍ່ຕາຍ ພຣະເອ້ົ້ຍ
ບ້ັ້ດນ້ັ້ບຸ້ນຫ ໍ້ັ້ງນ້ອງ ບ່ໍ່ເຄ້ົ້ຍຕາຍເສ້ົ່ງຊ້ານ
ກໍຈ້ົ່ງຊ້ັ້ກຈ່ອງໃຫ້ ພຣະອວນອ້ານ້ອ່ວນນານ້ັ້ແລ້ວ
ແຕ່ນ້ັ້ນພູບານທ້າວ ຖ້ານນ້ານ້ທຸ້ກສ້ົ່ງ
ປ້ົ່ງສ້ົ່ງໜ້ານ ນ້ານ້ອ້ຍຄ່ອ້ຍຖ້ແລ້ງ
ນ້ານ້ກໍເວ້ົ້ານ້ໃຫ້ແຈ້ ເຮ້ົ້ອ້ງເຫ ໍ້ດສ້ານ້ກ້ົ່ນ

ขໍແກ່ນ້ໍຣົນພຣະ
ຄັນປາກເຫັນສາງເຊື້ອ
ຖ້າວ່າຕີຕ່ອບຄ້ອງ
ແຕ່ນັ້ນພຣະຈົ່ງຈຳສອງທ້າວ
ຄ້ອນຟາດຄ້ອງ
ສງ່ງດ້ງກ້ອງ
ອັນວ່າຟ້າມືດກຸ້ນ
ກໍເພື້ອເຕໂຊກ້ຳ
ເຂົາກໍຈັດໜູ່ຖ້ວນ
ນາງເຄ້ົ
ຜ່ານໆເຕັ້ນ
(ມືທ້ົ ສີເຫ ືອງສ້ົ ວ
ຕົວບໍ່ນ້ອຍ
ເຂົາກໍລັນໆແຫ ້ນ
ສງ່ງຍູກເອ ້ົ
ລາງຕົວລາຍວົນກ ້ົ ວ
ມືທ ົ ້ ລາຍຂາວສັບ
ລາງເລ ົ ້ າລາຍຂາວແສ ້
ຄືຄ ົ ້ ນຮ ້ ອງ
ອ ຶ ກກະທ ຶ ກແທ ້
ທາງສູງສຸດ

ຈ ົ ່ ງຟ ້ ງຄຳນ ້ ອງ
ໃຫ ້ ຕ ຶ ກອ ງ ກັ ບ ແ ສ ່ ງ
ສາງຮ ້ າ ບ ຊ ຶ ຫ ົ ່ ງ ມ າ ແທ ້ ແ ລ ້ ວ
ສ ້ ງ ກ າ ເ ຕ ັ ນ ດ ່ ອ ນ
ທ ົ ້ ງ ຊ ຳ ້ ຮ ່ ຳ ກ ອ ງ
ນ ັ ນ ເ ຖ ິ ງ ທ ຸ ກ ທ ິ ບ
ຝ ົ ນ ເ ທ ົ ້ ງ ລ ົ ່ ້ ງ ລ ົ ້ ງ
ລ ຶ ດ ທ ິ ສ າ ງ ແ ຮ ງ ນ າ ກ
ກ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ຫ ົ ່ ງ ມ າ
ສ າ ງ ລ າ ຍ ຫ ົ ້ ງ ບ ໜ ່ ູ
ເ ຕ ັ ນ ເ ຕ ົ ້ າ ອ ົ ່ ້ ເ ມ ື ອ ງ
ດ ຳ ແ ດ ງ ເ ດ ັ ່ ງ ອ ະ ດ າ ດ
ສ ານ ຊ ້ ງ ເ ກ ົ ່ ້ ງ ກ ັ ນ)
ກ ັ ດ ກ ຶ ນ ດ ູ ກ ເ ກ ົ ້ າ
ເ ຂ ົ ້ າ ແ ຫ ້ ນ ດ ູ ກ ຄ ຶ ນ
ຕ ັ ດ ຜ ່ ້ ານ ທ ົ ້ ງ ຍ ົ ້ ວ
ດ ່ ້ ງ ແ ດ ງ ດ ຳ ແ ຫ ົ ່ ້
ລ ົ ້ ບ ດ ຳ ເ ປ ັ ນ ປ ່ ອ ງ
ສ ົ ່ ງ ເ ອ ົ ້ າ ອ ົ ່ ້ ງ ວ ົ ່ ້ ງ
ບ ໍ ່ ຮ ຶ ສ າ ກ ຊ ົ ້ ວ ສ ົ ້ ງ
ຊ ໍ ້ ວ ົ ່ ້ ງ ຕ ົ ້ ານ ຕ ົ ້ ້ ງ

ທັງຕົວຜູ້
ມີມາກຫຼາຍກວ່າລ້ານ
ແຕ່ນັ້ນມ່າງໆໜ້າ
ເຫັນທີ່ສາງໃຫງ່ລົ້ນ
ອັນວ່ານ້ອງທ້າວ
ເຮົາຮີບໜີທ່ຽວຖ້ອນ
ທ້າວກໍຈຳນາງແກ້ວ
ເຈ້ົາຮີບເຂ້ົາ
ຄ້ອນວ່າທ້າວບອກແລ້ວ
ນາງກໍຈັບຕ່ຽວຜ້າ
ແຊວໆທ້າວ
ທ້າວຮີບອຸ້ມ
ແຕ່ນັ້ນອໍຣະໄທທ້າວ
ທ້າວກໍໄຂຫີບງ້າງ
ອັນວ່າພິລຄວນທ້າວ
ທ້າວກໍປົດຄື້ວຖົ່ມ
ແຈນໆປ້ານ
ຂໍປ່າລະນ້ອງໄວ້
ແຕ່ນັ້ນບາຄານທ້າວ
ເຈ້ົາກໍປ່າໄດ້ປ້ານ
ແໜງວ່າເກສາຫງ້ວ

ຕິວເມັ່ງເຫຼ້ືອອ່ານ
ເຫຼ້ືອລົ້ນແຕ່ສາງ
ບາຄານຫຼ້ຶງລ່ຳ
ບາທ້າວບໍ່ກິວ
ສາມພຣະອົງກວນຫຼອກ
ກິວປ້ານໜຸ່ສາງ
ໃສນງາມເຂ້ົາຫີ້ບ
ດຸງວນ້ີ່ປ່ານງານພ້ືຖ້ອນ
ນາງຄານປ້ານສັ່ນ
ບາທ້າວປ່ານເສັ
ກຸມນາງເຂ້ົາຫີ້ບ
ນາງນ້ອນຮີ້ບໄປ
ໃສນພາວເຕັ້ນກ່ອນ
ພາງນ້ອງຫຼອກອວນ
ສ້ັງກາຊ່ອນພ້ື
ມ້ືນ້ອຍໜ່ໍນາງ
ນາງຄານໃຫ້ຮ່ຳ
ຕາບຊ້ຳນອກຊ້ືວັ້ງ ແດ່ຖ້ອນ
ໃລນນາງອ້ອຍອ້ືນ
ສາງຮ້ານຫາກຈ້ືຫາຍ ພ້ືນາ
ສະເສັ້ງໃຫ້ນັ້ນສ່ວ່າງ ນາງເອ້ືນ

เจ้าจ่วงหาเอ้าหมั้น
แม่นว่าเสือสางล้ม
ถันบ่ถากแต่ฟ้า
เมื่อนั้นนางถานน้อย
อ่อแก่เจ้าหมั้นม้าว
แต่นั้นอึนแปงท้าว
พระกำสุบเกิบแก้ว
แล้วจ่างบายถาบก้า
บากบ่แบงกวัก
ธัสมีกู้ว
บาบ่าวท้าว
สงางเฟื้อนเท้า
สางกำมุดมอดม้วง
สอนสอดขึ้น
มาบๆเหู้อม
แล้วล่องผ้าบ่
องวิงพัก
อันว่าโสมสเลาน้อย
สีแจ่มเจ้า
แต่นั้นสามบาท้าว
เกับภูกท้อน

ทังคู้ใหส้สว่างเหว้า พื้ถ้อน
ทำระบือะนันผก มาถ้อน
มาแท้บ่ห่อนตาย น้องเอ๋ย
บ่มีบิบพื้
ภุบาน้องโผดผาย แด่ถ้อน
ทุกละตะทิงเถื่อง
ทังม้าวเอ๊ดถำ
ถวางปะเสิดอันใด
แกว่งดาวแสงเหู้อม
เมื่อบินแสงสว่าง
เลิบช้ำแกว่งทะบู
ทำระบีไหวหวั่น
ตาบอว้ำไอว่อึ้น
เมื่อบินอากาด
แสงกู้วก่อมบิน
อ้อมอบจักวาน
ต่าวมาหาท้าว
บาถานชุมชื้น
ก่ำได้ใส่ถิง
พานางบิงถ่าว
ถองขึ้นท่ำพู

บากໍ່ບ່ายเอ๋าไม้ ทันถ้วบ่ปื้น
ถิบเกิดพ้อม ต๋างสู้งบ่ห่ำ
อันอ่าฝูงถิบเถ้า ถิ๊บมาบ่มี๋หนุ่ม
บ้างเล๋าเถ้าแก่แท้ สเมี๋ถ้ามถ้ำห่ำ
แต่บั้นท้าวจ๋างบ่ายเอ๋าเต๋า ถันหี๋ะหาบั้นห่ำ
พ่แต่บ้าถึกเมื๋อ ผีอเถ้าเล๋าหาบ
ต้ำหากออกห่อกเมื๋อ ถ๋อก่อางเถื๋อบหาบ
ถ่ำกินงาม สู่งลางเป้นป้อง
แอบแผงส้วย สวบางามสเมี๋สู่ง
อันอ่าผิมเภกเก้า ก่ำเห็๊อมถ้างเหิา
ห่างอเบิ๋างทันตาแอ้ว ขาวางามฟันถี๋
บิมตุ่มต้ำ สเมี๋พ้างถ้ำสาว
บากໍ่พักต่าวฮี๋ สักส๋างเญ้อะสาบ
ขอางถวบมี๋ หมู่ถินเถื๋บลู้ง
ถือว่าวิอถวายพ้อม หมูหมาเป๊กไก่
ห้างช้างม้า ถิ๊บสู้งคู่ใต
ฝูงหมู่หมิวบุบแท้ บ่มีถิ๊บน่ำเผิ๋น
แม่นอ่าบาบ่าวฮี๋ สามมื๊กบ่ถิ๊บ แท้แล้ว
แต่บั้นบางนาดน้อย เหันพ่ปิดตา
ห้ามางดา เกิดมามวบพ้อม
บางกໍ่บินถี๊ล้น ภุสิงแสบลาบ

เลิบเล้าจับจ่อๆบ้อ
เมือเกิ๋งห้อๆ
นางนาดน้อย
ข้อยบ่ถ่อๆเหันหน้า
ถืดว่าสาวใหญ่ร้าย
บัดบี้เป็นแต่บุนสองเจ้า
มาหุ้มเก้า
แต่บั้นธาชาเจ้า
อุ้มอ่อนน้อย
แล้วจิ๊กามนางแก้ว
ใผผู้มาใผกใต้
แต่บั้นหนักหน่อนหน้า
บ่มีทูบ
นางกำไขคำแจ้ว
ถวายแก่พระพ่อเจ้า
บ้างมีสามหน่ำท้าว
ตั๋วว่าหิวลืกหิแรๆ
ท้าวนั้นใสมๆามพ้วๆ
ขามเมื๋อบิวระบากบ้าบ
ผักแต่จุมพูพื้น
บ่ห่อนปานปูบท้าว

กันขึ้นสู่ใรๆ
ปางหอๆเมิานั่ๆ
หิวไห้หุ่ๆหู้ว้า
ปิดตาพ่แม่ เสังแล้ว
ชิกินข้อยพ่ำกัน บั้นแล้ว
ปิดตาพ่แม่
จุไห้จิ๊บ่ตาย แหนา
พยาหูวๆดินพ่
นางแก้วร่ำไร
ใสมๆามคำปาก
เราแหนหว่องถืน พ่เด ?
คำปากตาใหู้
พ่ดินกอบโหว้
ตามมีถ้อนถี่
แผๆล้านบ่บ้ๆ
ลุกปะเหดใดมาบ่รู้
เก๋ิงพินพายฟ้า
พ่ๆพระอินเตู๊าหู่
สเมิพ้ๆด้วอิน
เมื๋อๆดินในโลก เราบี้
สามเจ้หว่อๆผุบ

ตั้วหากลำซายก้า
ก็จิ่งมาผาบแพ้
แต่นั้นธาซาเจ้า
ดูงนี้สามหน่ำท้าว
นางก็บ่มีใหว้
อันว่าสามหน่ำท้าว
ค้อมว่านางจาแล้ว
เจ้าป่าซ้า
ให้มีพาหวานพ้อม
หัวเอ้าน้ำ
ให้เจ้าจัดแจ่วถ้วน
ถวายสามสิ
ทันใดนั้น
บอกสำข้า
ถันว่าบ่ระบวนแล้ว
กับหัวสาวซ่วงใช้
ยาบๆบ้าบ
นิวแผงสี
อันว่าฝูงสาวใช้
เพื่อจักไปสิ่งเจ้า
แต่นั้นนิวถามบ้อย

โลภาบ่มีหำ
สางร้ายสว่างหาบ พระเอิบ
จอมเมืองกอบก่าว
หนีแล้วรู้ว่าบ้วพ่อเด ?
บิดตาติงพ่ำ
เชิาบ้วปู่สบาม พ่อเอิบ
ธาซากอบก่าว
ดูงนี้แต่งไปพ่ำถ้อม
พาถาวถิบไขว่
ถาห้างแต่งไป
ของในถพาเหวิย
หน่ำบาบุนกว้าง
นางถามติกแต่ง
ถาพ้อมธีบพลัน
นางถามหิงเถื่อง
ปะสิงป้องสู่นาง
ลิงจากปางถำ
หน่ำเมืองอวนหน้า
บ่พาไหฮ้ทั้ว
บุนกว้างห้ำสบาม
แผงสีถำปาถ

นางนาดน้อย
ใหญ่ๆเหื้อม
หื้วกูแป่งแส่งหน้า
อันว่าถิ่งกินส้วย
ห้างเล่าเหนับถอกไม้
ต้ำหากเนื้อกๆเน้อ
เป้นที่ชายแดกอม
นางก็ลืลาเท้า
อันว่าสาวสำน้อย
แล้วจ้ำย่ำพาอั้น
มีทั้งอันหมากพ้อม
นางก็แซวๆพ้อม
ขอเชิ้นพระพี้เจ้า
เชิ้นพี้กินของน้อง
มีแต่หมักขี้ร้า
อันว่าถิ่งหน้าง
น้องหากมิวแต่ป้าน
อันว่าของกินน้อง
เอ้าหื้งของบ่ซ้อม
เชิ้นพี้กินเอ้าก้อง
น้องหากกิวเกงสาง

แผงล้านถ่อยไป
สะใบถ่ำไกวแกวว่าง ไปแล้ว
นางแก้วถ่งมถิ่น
สวมถ่ำเรื่องเรื่อ
ถงนเก้าฮู่นาง
สิมสี้างสาวสวัน
เน้อยมะในน่ำน้อง
เกิงสนามเมิานั่ง
ปะนิมนิ้วฮู่ถิน
เมื้อเกิงตั้วพ่าง
ถันที่น้ำขึ้นถวาย
ภันเชิ้นสามอ่อน
บุนกว้างถ่อยกิน แด่ถ้อน
ห้างหลายปะสิงแต่งมานิ้
ปาชั้นบ่ฆ่างหา
บ่ทันเอาเกื้อใส่
บ่ทันได้ใส่เกื้อ พี้เอิบ
บ่มีลำจักสิ่ง
กิวป้านพ่ายสาง
เป้นภากแกมรำ น้องแด่
จิ่งท่ำทันเอาซ้อน

เຊີນພໍ່ເທວີຍນຳນ້ອງ ຫຼັບຕາກິນກາກ
ຄັນວ່າກິນກາກເຂົ້າ ຄາຄ້າງຄາກເສັ
ປ່າໄດ້ຄຶດເຖິງຊູ້ ພາບຫຼ້ວຍອງເກົ່າ ຫຼາບຖ້ອນ
ຂໍໃຫ້ຕັ້ງຕໍ່ຖ້ວບແຈ່ວນ້ອຍ ພຣະອວນນ້ອງພອກຈາງ ພໍ່ເອີ
ອັນວ່າອຸດທະກັ້ງນ້ຳ ນິວຕົນທ້ຽງຊຸ່ນ
ພໍແຕ່ນ້ວນປາກຖົ່ມ ຂໍເຈ້ຳປ່າກິ້ນ
ຂອງຫວານລົ້ນນ້ຳອ້ອບ ເຄັ້ນເກືອປູກປາແດກ
ໜາວບໍ່ມີເສື້ອຕຸ້ນ ພຣະອວນນ້ອງກໍ່ຈ້ຳຫຼ້ງ
ໃອນໍ້ຂອງເພິ່ນນີ້ ງາມໃກດູອາດ
ເປັນດ້ວງດາວປູ່ຟ້າ ແຫງນໜ້າເບິ່ງດາບ ແລະນໍ
ເມື້ອນັ້ນບາຄານທ້ວ ສານພຣະອົງນ້ອງພໍ
ກໍ່ຈ້ຳຮັບພາກຕ້ານ ຄຳຣະຫ້ອບຕໍ່ສາວ
ສ້ງຊິນາສຸງຄນ້ຳ ຕີຊຸງດຕາງກັບ ກະດັດເ
ນ້ອງຫາກຫຼົ້ງທາງພົບ ໜ່ພໍ່ສາງຮ້ານ
ພໍ່ບໍ່ອາບເປັ້ນແລ້ວ ຄົນພອບອຶດປາກ
ນາຊາກຈວບເຂົ້າຈ້ວ ອາບເຈ້ຳເລ້ານໍ່ເປັ້ນ
ແມ່ນວ່າ:ປັ້ນເຂົ້າກ້ອງ ແກມແກບຫ້ວຣຳ ກໍ່ດີແລ້ວ
ພໍ່ຈັກກິນນຳໆ ກໍຫາກໃຫ້ສເນີ້ນ້ຳ
ອັນວ່າອຸທະກັ້ງນ້ອງ ເປັ້ນຕົນອ້ານຈົ່ດ ກິນແລ້ວ
ໄດ້ວ່າເປັ້ນຂອງທິພຍົນນ້ອງ ພຣະອວນອ້ານກໍ່ວ່າດີ ນ້ອງເອີ
ແມ່ນວ່າຂອງກິນສົ້ນ ຊົ່ນຮຶ້ນອ້ານບໍ່ເຟ້ືອນ

มันหากหวานจ้อยๆ
ไอ่นำพาบหู้วน้อๆ
บ่างกำบ่างบ่ได้
ไอ่นำสั้งมาเหื๊อใจอ้าย
เผิ่นหากลั้นสั้นไว้
ไอ่นำสั้งบ่เอ๋าพี่อ้าย
สั้งเล่ามาแต่น้อๆ
ไอ่นำเจ้าหากเป้นผีบ้า
เจ้าหากมาบอกอ้าย
แต่นั้นสาวกำหูบตาจู้ย
เอ๋ากำก้ำปั้นไล้
ฝูงหมู่สาวหิวกิ้น
เอ๋ากำบายแจ่งเสื้อ
สั้งจิบิกภูเอ๊ย
สูหากกับเหมือกแล้ว
แต่นั้นฝูงสาวน้อย
สั้งจิจาลำเหื๊อ
ไอ่นำเจ้าผู้ไสมสนิกส้อย
เถิงเมื่อวันล่ำถ้อย
ถ้อมว่าสาวก่าวแล้ว
บายบ้ยั่วๆ

ถ้อยผู้ญาว อุ่นเอ๊ย
มีเกือหญ้าบ่าๆ แท้นำ
มิอย้าแต่เกือหนั้นแล้ว
มาสวยบ่ทันเผิ่นนี้เด
บ่ทันได้ใส่เกือนั้นา
บ่พามาซ่วย เดนำ
วางอ้ายปู่ไภ แท้ด
วิ่นวิ่วมาจวบ เสั้งแล้ว
พ่ใหบ้ปวดใจ นั้นา
ปีกกับพ่เปีก
หูวังเอ๊ยบว่าไอย
ลายเหีบย้อยปากด
ถุบซ้ำเซ้ดเสั้ง
หูวังรุ่มถอๆว่าเปีก ภะดักนี้
สาๆธายสูงภูมเด
รับพาภถ่ำบา
ใส่เกือหูายพื้น
หมากบอยไหถ้างต่ำ อีรุ่มเอ๊ย
หอมส้อยดอกภะดอม แลนา
บ่พาถวายเลีก
ผายขึ้นสู่ไรๆ

เมื๋อนั้นธาชาเจ้า จอมเมื๋องภอบก่าว
สั๎บ่เชิ๎นหมู่ท้าว มาพ้อมพ่ำนางนั้นเด
แต่นั้นถ่ำปากน้อย ขมื๎นิบพ่ำ
ข้อบก่เชิ๎นแจ่มเจ้า สามท้าวบ่มา พระเอิ๎บ
ถ้อมอ่านางจาแล้ว ธาชาติกแต่ง
บอกหมู่อามาดใหั้ เชิ๎นท้าวสู่ไรๆ ท่งวเกั๎น
เขาก่ใกบถ่ำเจ้า ธาชาลุกแล่น
เกิ๎งแห่งห้องๆ สนามกว้างขาบลิ๎ง
บัดนี๊ธาชาเจ้า จอมเมื๋องเชิ๎นอ่อน
ขอให้เมื๋อป่ำเก้า ฝูงข้าไพ่ใท แด่ถ้อน
อันว่าธาชาเจ้า พบาหูวๆถองอ่อน
เพื๋อปากเหันหน้าเจ้า สามท้าวบอกคุน ว่าอัน
ถ้อมว่าขุนเชิ๎นแล้ว บาถางรับพาก
เพื๋อข้าเปันก่ำพ้า ภิวป้านพระบอกเมื๋อๆ เจ้าเอิ๎บ
ก่บ่ถวนหีเข้าแหบใก้ ทูบบาดธาชา
เธาก่ภิวเกิ๎งผิด พระบอกเมื๋องเปันเจ้า
เพาะเพื๋อตะโบมพันเมื๋อ อ่ำพอนหมองหมิ่น
บั๎งไปใถ้อาบน้ำ จันทะใส้ใสถใสๆ
ถ้อมว่าบาก่าวแล้ว ขุนเลิกลาเมื๋อ
เกิ๎งธาชา พระบอกเมื๋อๆ ปะนิมใหว้
อันว่าบาถางท้าว นิ๎งรามสามอ่อน

ท้าวอ่าหมอๆหมิ่นร้าย
แต่นั้นเทวีแก้ว
บิบว่าสามแจ่มเจ้า
นางกำพันเข้าห้อๆ
ถวามืจิภ
ถ้าถหาๆ
ช้าหมากพ้อม
เอิาท้าวจันมันพ้อม
เอ็นส่ำข้า
เมื้อนั้นหาสีพ้อม
เอิากำนาแต่เจ้า
แต่นั้นบาบๆบ้าย
เถิงสนามหลวๆ
นางเมืองต้าน
หมับเข้าใก้
แม่กำบำยันอึ้น
ขำแจ่มเจ้า
พ่ำกำยองเหันหน้า
ค้อมว่าแม่ก่าวแล้ว
น้อยบ่ช้า
ลูกกำโกยธาชา

บ่ถวมเฝ้าพระยอกเมืองๆ ว่ายัน
นางเมืองฟังข่าว
แผงล้นบ่มา
ในที่สะบอมติน
ทีบถำเอิาผ้า
นางเมองตกแตง
เอิาต้างใส่หู
ถันโหหอมรว่างๆ
สาวใช้รีบเมือ
นิงรามสาวถ่าว
เทวีแก้วแม่เมืองๆ
ลิงจากโรงถำ
ที่บาเชิาบั้ง
บาถามนิงถ่าว
ยอบท้าวพระยอกถุน
เชิ้นบานิงถ่าว
แผงล้นถ่วนเมือ แถ่ถ้อน
บาถามสามย่อน
บาท้าวเล่าหัว
ท้าวตอบเทวี
พระยอกเมืองเปันเจ้า

มิใช้เสิ่งพระไทแก้ว
ฝูงลูกเต้า
แต่บั้นเหวิ้แก้ว
ห้างจับมับ
ถับว่างางฤวายแล้ว
เมอพาพอม
ทิวระทวบเมื้อ
ต้างว่าถิงบ่ซ้าย
ท้าวภไภวแขนเหื้อๆ
แปะแบ่งบ้าย
หูิงกูธิมๆพ้อม
ท้าวภกิกเผดไว้
แต่บั้นฝูงสาวน้อย
เหับธูบท้าว
ได้แต่เอามือทั้บ
เลือดปากบ้อย
พ่อแต่ถิงแขนได้
แม่นว่าผ้าถากเก้า
เพื่อว่าเหับบาท้าว
เอาหากหูิงเบิงแท้
ไอพ่สิ่งนางงามภะถักเด

ภิเมืองมะหาราก
ขอไทวบากคำ แม่เอ็บ
บ่เถื่องบับงามภาบ
หมู่เสบสิมถู้
สามพระอิงทิงเถื่อง
จอมเจาแผ่นดิงๆ
สามพระอิงบิวระบาก
สามท้าวฮ่างหวบ
ทั้งสามภวักแภวๆ
สเมืองผู้งเผดผิน
ฆาวเมืองมาเบิง
ตาเหื้อๆเหื้อดไหู
นิงรามสาวถ่าว
ตาภะถ้างปากบ่เป้น
ติหวางถูดล่วง
มิรู้เมื่อถึง
ถิงฮับภะถ้างปู่
ตกแล้วภ่บ่เอา
สามพระอิงบิวระบาก
ถือท้าวบ่ปงบถิน
อินแปงหูิงหู่ ๆามด

24 / VII
ขัวมจำขแวะ

ผีบ่ำแม่นเจ้าไผกะแท้
สังมาเจับใจเด
มาบ่ำได้แจ่มเจ้า
ถ้อมว่าสาวก่าวแล้ว
ท้าวเล่าฤิกเผดไว้
สาวกำล่าๆฮื้
ขำใหัเอ๊าดอกไม้
แต่นั้นบากำลีลาฮั้น
พระบาดเจ้า
เจ้ากำโจมเอ๊าท้าว
ฮั้นแท่นแก้ว
แล้วจ๊ำเอ๊าสองท้าว
รงๆพื้อ้าย
แต่นั้นธาชาเจ้าจอม
ปามก่าวต้าน
บ้เห็ฐูบใบเจ้า
พ่ำกำขำใหัเจ้า
ขำป่าพากับฮั้น
ขำป่าไลพ่ำไว้
เม็อนั้นบาลานท้าว
ท้าวกำนิบนอบน้อ

พระอวนน้องชีลู่เอ๊า ก่อนแล้ว
พำเหับเสู้เป๋าสันนี้
เม็อซ้อนกอดนอน ดั้นฮั้
บาลานหู๊างล่ำ
สาวไห้แล่นนำ
มาลาบ่ำฮั้น
ของน้องบ้นถวาย นี้ถ้อน
โรงถ่ำพูอะนาด
เหับแล้วลุภพลับ
พาดาดินพื้
เอ๊าท้าวนั่งเผ๊า
ยะบุชาฮั้นแท่น
บาท้าวนั่งแฝง
เม็องพูอะนาด
ถอมท้าวอ่อนหวาน
สามพระอ๊งมีมาก จ๊างแล้ว
ห๊างส้างสิบเม็อง พ่ำถ้อน
เดินหนีปะไป่
สูบเส้าหมื่นหมอง แด่ถ้อน
ทุกยะตะดินพื้
ทูบเจ้าพระบอกเม็อง

ฉอบหื้อพระพ่อเจ้า
ฝูงข้าบิณฑ์กอม
มะหาลุนล้น
ท่ำว่าผู้ข้าน้อย
ขอใหจ้อมหัวเจ้า
พระจ้าวป่าได้ร้อน
ค้อมว่าบาฤแลงแล้ว
พ่ำก่อหน่วงเจ้า
แต่นั้นบาลางท้าว
บอกใหน้อง
ค้อมว่าบารับแล้ว
บอกใหอ้ามาดพ้อม
ห้นงๆค้อง
เสงดพ้อม
พระก่จำเอาใหท้
ขิวเงินคำ
แล้วจ้างเชินบาท้าว
ฮ้นแท่นแก้ว
ท้าวเล้าเชินบางแก้ว
ฮ้นสู่ห้อง
ถันว่าบ่ระบวนแล้ว

มาบไผดภูนา
แห่งพระไทอิงเจ้า
เหื๊อถินแดนโลก
ถินไธ้บ่ถวน พระเอิบ
ทิวนะถองตุ้มไพ่
ถอมข้าเบื้องใด พระเอิบ
ราชารับพาก
สามท้าวไผดมาบ แด่ถ้อม
ทุกขะตะถินพื้
สั่งภาท้าวธับขัน
ราชาเถ้นป่าว
ถาหว้างสู่มาบ
จูบล่ำถีป่าว
ท้าถ้าบหั้วใหู
ถิกแต่งหำไสง
หมู่มะนิกองไว้
สังภาบ้อบอ่อน
บ่น้ำสอดไสง
ไสมงามล่ำปาด
หำแก้วพ่ำบา
ลินล่ำฤกฤอด

สอງแจ่มเจ้า
ธิมๆตั้ว
เสนดพ้อม
ເມ๊ือมั้นธาชาท้าว
ท้ังแม่แก้ว
แสนแวนบ่อ
พระภ์ใจมสอภบ้อๆ
แต่มั้นพามมะบาเข้า
ขอ์ให้สอງแจ่มเจ้า
จ้ๆให้เตโชภ้า
ฝูงหมู่อุบาดร้าย
ถ้อมว่าถวายพอมแล้ว
สอງแจ่มเจ้า
ตั้วหากบุสบุภล้ม
เพื่อว่าสี่แจ่มเจ้า
อันว่ามุนตีพ้อม
เอิาภ์ชุมชุมบ้อๆ
แต่มั้นถูบางใด้
สอງแจ่มเจ้า
บัดนี้พ้จักลาจาภบ้อๆ
เจ้าจ้ๆเบิาปู่สร้าๆ

ເมือห้อๆสู่สะถาม
พาถำลุงพ่าๆ
ปะนิมบ๊วปู่สะลอม
จอมเมืองตินพ่ำ
บายฝ้ายแหู่งแดม
สอງพระอๆตนพ
แผงล้านแห่งติน
ถวายพอมสอງอ่อม
ยืนหมั้นหมื่นปี แด่ถ้อม
ท้ังสอງแดงอิ่ม
หายสังๆป่าหู่
พาดวันลาเล็ก
บุสร้างสืบเมืองๆ
นะถอมสวางก้านกุ่ๆ
สังภาท้าวบั้งปองๆ
ชาวเมืองทุภหมู่ ภ์ถ้อม
บุนท้าวเหู่อมว่ำ
เจ้ดเดือนมารอด
ตินอ้ายอ่ำลา
สังภาเมือก่อม
เมืองบ้านสำธาม พ์ถ้อม

ค้อมว่าสองสั้วแล้ว
เจ้าจ้งเดินดุ่งดั้ง
ดังว่าพี่หากมีภางด้วย
เจ้าจ้งใช้ถืบดั้ง
ค้อมว่าจากับแล้ว
ขึ้นสู่ห้อง
บากย่มือไหว้
บังมีเผือย้อยน้อย
แต่บั้นธาชาเจ้า
ให้พ่อขอห้ามห้าว
พ่ากบินเกืองแค้น
สองจักพากพ่ไว้
แต่บั้นบาถางห้าว
ลูกขอลาจากเจ้า
ถอมวาสองจาแลว
เอาเกื่องใช้
สองจ้างลางมาห้อง
ห้าวเล่าพายน้ำเต้า
แต่บั้นใสมงามเจ้า
ห้าวกำแบกไม้เท้า
แล้วเล่าพากับผ้าย

สังกาขานตอบ
เมื่อแท้สำธาง
โฮมนางเปังคู่
หานน้องย่านาง
บาถางลุกพาก
โรงกว้างพ่พยา
ธาชาพูวะนาก
จิลาเจ้าก่วนเมื่อ
พยาหวางกอบก่าว
สองเจ้าป่าเดินพ่ค้อน
ถะบ่างเถ่างมีมาก
ห้างน้องถั่งใด
ห้าสองรับพาก
วับมั่งหู่งจิง
ธาชาตกแต่ง
สองห้าวอู่อับ
ของตินโดยริบ
ห้างว้าวพ่ำหะบู
บาถางเตับก่อน
ห้างห็อเกิบถำ
พายไปรอดถ่ำ

แด่ถ้อม
เมื่อใด
พี่เอ็บ

ก่อนแล้ว

นั้นเด

พระเอ็บ

ຄັນວ່າວັນຮຸ່ງເຊົ້າ
ດິແກ່ບ່ອາງໆຜ້ານ
ສອງບາຄານ
ດູດັ້ງເທົ່ງນາງໄດ້
ກໍຈົ່ງຮອກເຂດດ້າວ
ກໍທໍ່ເປັນເມືອງຮ້າງ
ອັນວ່າສອງແຈ່ມເຈົ້າ
ແຕ່ນັ້ນບາຄານທ້າວ
ທ້າວກໍໄປທ່ຽວຫຼັ້ນ
ນາກໍຫຼົ່ງແລປຸ້່ນ
ແລ້ວເລົ້ານອນປຸ່ຫັ້ນ
ໂອນໍໂຮງຫຼວງກວ້າງ
ສັ່ງວ່າສູນເປົ່າຮ້າງ
ເສັ່ງຄາບເສົ້າໂຮງເຫຼ້ືອນ
ສັ່ງວ່າສູນເປົ່າຮ້າງ
ໂອນໍ່ວ້ົ່ງວ່າເປັນໂຮງກວ້າງ
ສິບສອງຫຼ່ຽມແທ້
ເສັ່ງຄາບຕ້ົ່ງໃຫມ່ໄມ້
ຕ້ົ່ງວ່າຣິກກົ່ນຟ້ົ່ງ
ແຕ່ນັ້ນໂສມສີສ້ອຍ
ໃນແທ່ງຫ້ອງ

ງາບແລ້ວແຕ່ງໄປ
ກາບເຂດເມືອງສວາງ ແລະເປ
ຄ່ອຍໄປທ້ົ່ງໜ້ອມ
ສາມເດືອນທັດທ່ຽງ
ເມືອງກວ້ົ່ງນ້ົ່ງປ້ົ່ວຄານ
ຮາມຄົ່ນແປນເປົ່າ
ເມືອບ້ົ່ງທ້ົ່ສນານ
ໂສມສເລົ່າເຕັ່ນຄ່ອນ
ເຖ້ົ່ງເທ້ົ່ຳຮອກໂຮງ
ໃນໂຮງທຸກແທ່ງ
ປະສົ່ງຮ້ອງອ່ານໂຄງ
ລາຍຈ້ົ່ນຄ່ຳພອກ ອ້ົ່ຽມເອ້ົ່ຍ
ຄົ່ນເຝ້ົ່ານ້ົ່ມ້ົ່ ນ້ົ່ເດ
ຄ່ຳແດງປສົ່ມບອກ ອ້ົ່ຽມເອ້ົ່ຍ
ເສົ່ານ້ົ່ສູງໂສມສະອາດ ຈ້ົ່ງນາ
ເທ້ົ່ງຮ້ານປອກຊ້ົ່ກ້ົ່ນ ຫ້ົ່ນແລ້ວ
ຈັ່ນແດງປະສົ່ງແຕ່ງ ນ້ົ່ເດ
ໂຮງກວ້ົ່ງຮ່ວງຫອມ ນ້ົ່ນາ
ປະທຸມມາລ້ົ່ປູ
ເສົ່ານ້ົ່ນຈ້ົ່ງຖາມ

ใผผู้มาเชิาหั้
เมื้อๅนั้อุบาถร้าย
ค้อมอ่านางๅถามแล้ว
เถิๅพี้อ้าย
เมื้อนั้นบาถามท้าว
เหันหี้เสิาใหญ่แท้
บาจ๋ๅกุมแกะไว้
ก๋จ๋ๅเหันหน่เนื้อ
บากหวายมือุ้ม
มือูบไล้
บากปู่สบุกแท้
แต่นั้นหิพยอถท้าว
ถูธาเจ้า
เนื้อๅนี้มาเป๋าร้าๅ
แต่นั้นปักหมมานั้ยย
น้องขอบอกแต่เถ้า
เมื้อๅนี้ชื่อว่าอินทะปัถถานแท้
นิภใหญ่มาโถบได้
บังหน่ตินญวยข้า
พระหากสื้อใส่ไว้
นับแต่เบิาแห่งห้อๅ

เชินหนีแวนห่วย
ยาได้ปู่นาน
บาถานลุภะเล่น
ซวนห้าวถ่วนเมื้อ
หุภะระตะตินพี้
มีแปันแม่ปะตู
ไวถูหูๅล่า
นาๅแก้วปู่ใน
เอิานาๅมาจูบ
ตินน้องเล้าชิ้น
ชิ้นนาๅอุ้นกอถ
บุนกว้าๅเล้าถาม
นาๅๅามน้อยอ่อน
บังเจ้าผู้ญวนี้เถ ?
บ่มืนิบพี้
เถิๅเห้ารอถปาย
อินหีหูอนลู่
ภินสั้งบ่หู่
ปิกตาเอิาเชื่อๅ
เสิาหนีก๋จ๋ๅบังเจ้าเอิย
ภินใสภในเสิา

เจ้าเอิย

พี้เอิย

สอางเดือนปาย
บัดนี้ร้อยหื้บุนชูวังน้อง
ก่จ่างเห้นเผ่าผู้
บัดนี้น้องก่อขหม่วงเจ้า
อ่ป่าไลลาละ
ถ้อมว่านางอ่องแล้ว
จักว่ามีเหวะถ้วย
แต่นั้นอ่อบห่อบหน้า
บ่มีนิบ
ถ้นว่าลอันไฟกุ้ม
อันว่านิกไหญ่ร้าย
ถ้อมว่านางบอกแล้ว
เจ้าจ่างเกับหมู่ไม้
แต่นั้นบาถางห้าว
หาวบชา
แม้งบ่างลวันไฟกุ้ม
นิกไหญ่พุ้น
มีเก่างสามแสนแหน่
เอาก่ใช้ถืบถั้น
ฟ้างบินหื้ดงบ้าย
หางเหิงบิก

ก่บ่เห้นในแหน่
นำมาชูายชาก
บุนกว้างเผื่อบุน แหน่แล้ว
ผายในดงกะจุนา น้องแด่
เลาเลียงชีวายช้ำ
บาถางถามห
ในนั้นนิกจ่างมา นี้เด
นางนางดปักหุมมา
ว่าถ้างไฟไว้
เมื่อเหิงอากาด ถ้างนั้น
ชีมาแหน่บ่สิง
บาถางจำอ่อน
กองขึ้นจูกเผ่า พี่ถ้อน
ไสมงามเตินด่อน
เผาแหดงถวาม
เมื่อเหิงอากาด
เห้นแล้วแต่งกัน
อินหินิกไหญ่
มาแหน่เบิ่งลวัน
นิกไหญ่บินบิน พุ้นเป็
มืดมิอมีแจ้ง

เอิ๋ากมาเถ๋าเห้า
ลิมปี๊กต้อๆ
โถบๆไม้
บาถางหู๋ๆ
เพาะเม๊ออิ่นหี้ก้ำ
ก๋จ๋างสูนบ่ำแจ้ๆ
แต่บั้นโสมสบ๊กเม๊อ
ก๋จ๋างฤอกถาบก้า
เม๊อๆๆเห๊ื้อม
เลิบก่งอ๊ื้น
ก๋จ๋างเหันสักร้าบ
เต้นถวๆบิน
บาเหันแล้ว
เพื๊อว่าเหันเถกแล้ว
บากบ้ๆจาห้าว
เราจ๋างหนีห่งวถ้อน
หูอนว่าอิ่นหีร้าบ
เราจ๋างหนีห่งวถ้อน
เม๊อนั้นโสมสเล๋าน้อบ
นางกร้อๆร่ำไห้
น้องอ๋ไปนำเจ๋า

ภาๆเม๊อๆสงๆสนั้น
ตานพ้าอมุ่นผิๆ
หักไซว่ภาๆเม๊อๆ
บ่เหันโตแห้
เหิๆบินปี๊กเห๊ื้อม
บาห้าวบ่ำเหัน
บาถานตินพื้
อันไซแก้วแกว่ๆไกว
แสงดาวเรื๋อๆรุ่ๆ
เม๊อฟ้าส่อๆใส
นิกใหญ่อิ่นหี้
ปีสวานกันไว้
บ่มีกิวจักสง่อบ
บาห้าวเชื๊อติน
โสมงามเต้นก่อน
บาไก้ปู่มิวพื้เอ๊ย
ผายลิๆมาจุก
ดูงนี๊ร็บไป
ปักหุมมาป้านสั่น
พันห้าวกอกขา
สอๆพระอิ๋ๆตินพื้

เอ๋านั้น

ขໍ່ປ່ວລะน้อๅไว้
แต่นั้นท้าวกໍลอๅนางแก้ว
เจ้ากໍป่าไห้ก้อน
ค้อมว่าจานางแล้ว
สงๅรว่านท้าว
เมื๋อนั้นบาถามท้าว
ป็นลั่นแล้ว
เถาๆก้อๅ
นิกใหง่ร้าย
สามแสนสู้ๅ
บ้ๅแต่ติวบ็ๅแท้
เมื๋อเถาห้อๅ
มันก็๊นขาบไหว้
บักบ้ๅมีท้าวอ่อนน้อย
ต้ๅหากอาถิมแรๅ
อันว่าสามแสนใช้
บ้ๅแต่ติวข้าเก้า
แต่นั้นราชาเจ้า
เลิบถูกค้อย
สัๅว่าก๊ือนากก้า
ภูหากกินเห๊อบ็ๅแล้ว

ตายแท้ผู้ญาว แก่ก้อน
ป้กหุมมาน้อยอ่อน
พระอวนอ้ายปอกถาย ถอกมา
บายหะนูมาต่อย
ถือฟ้าจิลั่นลิๅ
ทุกขะตะเลิบรวาก
บาท้าวแกว่างสอน
ท่ระบิไหวหวั่น
ตายพ้อมพ่ากัน
อินทีตายจุ่ม
มันฟ้าวรีบเมื๋อ
หิมะพานไพยะมาก
พระบาเจ้านิกหูวๅ
ค้างปู่สองถิน
เถกเอาเหื๋อบ้อย
ตายเสู้มุกมอก
ถืนบั้นลอกตาย พระเอิบ
อินทีนิกใหง่
หวางห๊นขากอิน
อาถิมจิบเผก
เมื๋อๅขว้ำเป่าสูบ ม่เถ

๕

สัวเล้ากับต่าวตั้ว
สูจ้างไปกินเสัง
ค้อมว่ามันก่าวแล้ว
เอ้ากำองกันมา
หินๆเอ้า
เจ้าจักให้หม่อ้า
แต่นั้นธาชาท้าว
สูจ้างไปแปดล้าน
ค้อมว่ามันก่าวแล้ว
หินๆเอ้า
ดูหายล้น
หัวก่ายท้าย
นิกกำวิ่งอากภั้ว
สธิไขลับ
เอ้ากำกองกันเอ้า
ดูท้ำลิมปีกต้อง
นิกกำอ้าปากเปื้อง
เกงๆดัง
เมื่อนั้นบาถามท้าว
เหันท้ำฟ้ามืดกุ้น
บาจ้างบำถองแม้ง

รงสากสินดิ ถั่งบ
ป่าใหม้นันเหื้อค้าง
เต็นป่าวสะภูนา
มากหายเหื้อล้น
เมื่อฟูนนิกใหง่
ไปแท้ท่ำใด นั้นเด
อินทีติกแต่ง
ดาห้างฮู่ตัว ท่งวค้อน
ติกแต่งดาถี
เผ้นพะโยมยัวฟ้า
พินแผนนิกใหง่
มาแท้มืดบิน
ถ้งปีกสวานกัน
มืดมิวมีแจ้ง
ท่ำธะนีไหวอั้น
ถินกุ้มท้วบิน
สิบต่อบถีกัน
อั้งบินพ่ำป้าน
ทุกขะตะหื้งล่ำ
มีแจ้งส่องแสง
ขันไขุกวักแกว่ง

24/7
ห้ามจำหน่าย

ແສງດາບກ້ວ
ເຫັນທ໊ອ໊ກກະທ໊ກລ້ົ
ສະກຸນາຫ໊ຽ
ບາເຫັນແລ້ວ
ແຍງເກ໊ົນົກໃຫ່ ພຸ້ນ
ສ໋ງາສູນກ້ອ໋ງ
ສອນສອກ໊ົ
ທົນ໋ງກ໊ົ
ທ້ົ໋ງແປກລ້ານ
ບ້ົ໋ງທ໋ໍ່ສາມຕ໋ວແທ້
ເຂ໋ົາກ໋ໍ໊ົນຂ໋ານໃຫວ້
ບ໊ັ໊ົ້ນ໊ີ ຝ໋ງຂ້ົ໋ານໃຫວ້
ດູດ໋ັ້ງກ໋ົງທ໋ະນູເຂ໋ົາ
ຄ້ົນ໋ວ່າເຂ໋ົາຣວ໋ານກ໊ົ້ນ
ອ້ົນ໋ວ່ານ໋ິນແຜ່ນເຮ໋ົາ
ກ໋ໍ໋ານ໋ານ໋ານ໋ານ
ທ້ົ໋ງແປກລ້ານ
ເ໋ືອ໊ນ໊ັ້ນຣ໋ານ໋ານ
ມ໊ັ້ນກ໋ໍ໋ານ໋ານ
ກູ໋໋ານ໋ານ
ກູ໋໋ານ໋ານ

ເ໋ືອ໊ນ໋ານ
ລ້ານ໋ານ
ບ໋ໍ໋ານ
ບ໋ານ
ບ໋ານ
ທ໋ໍ໋ານ
ເ໋ືອ໊ນ
ເ໋ືອ໊ນ
ເ໋ືອ໊ນ

ຄ້ອນວ່ານັ້ນກ່າວແລ້ວ
ອິນເກີໂຫ
ອັນທີ່ໂຮມພົນໄດ້
ແປດອັກໂຂປາຍແປດລ້ານ
ຣິນໆພ້ອມ
ເຂົາກໍເມືອເຝົ້າເຈົ້າ
ບັດນັ້ນພຣະຈັກວາງຕູຂ້າ
ຮູ້ວ່າພຣະຈັກໄປພ່ຳພ້ອມ
ແຕ່ນັ້ນອາຊາທ້າວ
ເຣົາຈັກໄປພ່ຳພ້ອມ
ຄ້ອນວ່ານັ້ນກ່າວແລ້ວ
ນົງແພງແສນ
ພີ້ຈັກໄປເອົາຊັ້ນ
ນ້ອງຢູ່ບ້ານ
ປູ່ດີເປີ້ແພງແສນສ້ອຍ
ພີ້ຈັກເອົາຕ່ອນຊັ້ນ
ເຈົ້າຈົ່ງອົດປູ່ຖ້າ
ປ່າໄດ້ນີ້ຊາຍຊົມ
ປູ່ດີເປີ້ເຈົ້າຜູ້ໂສມສນິດສ້ອຍ
ພີ້ຈັກໄປພ່ຳພ້ອມ
ແຕ່ນັ້ນອິນທີ່ນ້ອຍ

ເຕີນປ່າວໄຍທາ
ລ້ຳນາໂຮມພ້ອມ
ອິນທີ່ນິກໃຫ່ຍ
ບ້ຳຊ້ຳແປດແສນ
ເສນາທ້ຳສ໌
ທູນທ້າວນິກຫຼວງ
ເສນາໄປກ່ອນຈົ່ງລ໌ື
ຕູຂ້າຂົ່ມພົນ ນັ້ນເດ
ອິນທ໌ກອຍກ່າວ
ຕາງຫ໌ັ້ນຊົ່ນໃຈ ທ່ານເອີ
ຕ້ານສ໌ັ້ງເທວ໌ີ
ປູ່ດີເນີ້ນ້ອງ
ຄົນນາຕ້ອນອ່ອນ
ຄອງອ້າຍຈົ່ຕ່າວນາ ຫ໌ັ້ນຖ້ອນ
ສາຍຄໍເມ໌ັ້ງນ໌ີ້ງ ຮຸ່ງເອີ
ນາຕ້ອນແມ່ເມືອງ ບ່ໍ່ປ່ານແລ້ວ
ຊາມພ໌ົ້ນມາ ກ່ອນຖ້ອນ
ຈາກພຣະອວນເສ໌ັ້ງອ້າຍ
ແພງແສນທ໌ີພຂົ່ນ ຄ່ຳເອີ
ພົນຕ໌ົ້ຂົ່ມແຂງ ພ໌ີ້ນາ
ແພງແສນຕ້ານສ໌ັ້ງ

อ้ายจ๋าไปผาบแพ้ ใคยได้ถ้ำใจ แด่ถ้อน
ให้เจ้าเอาตับม้าม มาหาบ้องแด่
ท้าปอกเพ้ำ พระยอนอ้ายป่าลืม แด่ถ้อน
อ้ายจ๋าเอาท้าตาดำพ้อม ทิวใจใส้อ่อน
มาต้อนบ้อง ผายผีถ้ากิน ทั้งแล้อ
แต่นั้นเสนาผู้ ขุนบำนิกใหญ่
ต้านสั่งเหว้า เมืองแก้วแต่งตน
ปู่กิ:ปี้บับพาส้อย สเนหาเจ้าอุ่นถำเอีย
ผีจักไปแห่เจ้า ก๊ลานพระยอกเมือง ก่อนแล้อ
ปู่กิเปิ้บิอบานบ้าง บับพาอันจ๋าถ่อยปู่กิเปิ้
เจ้าจ๋าอ้าปีกตุ้ม ขวันอ้ายกอกนอน แด่ถ้อน
แต่นั้นบับพาน้อย อินทีต้านสั่ง
เจ้าจ๋าเอาเลือกขุ้น มาต้อนต่อนกิ แด่ถ้อน
เมือนั้นเสนาผู้ ขุนยวานิกใหญ่
ต้านสางบ้อง เมืองแก้วแหว่งตน
ปู่กิเปิ้อินทีบ้อย เมืองขวันกับปะถิบ อวนเอีย
ผีจักลาจากบ้อง นางแก้วปู่กิ ผีถ้อน
แต่นั้นนางถานบ้อย สุวันกิสั่งผี
เจ้าจ๋าเอาชั้นแก้ม มาให้แก่ธรม แด่เบิ
แต่นั้นเสนาผู้ ขุนอ้างต้านสั่ง
สางอ่อนช้อย จาเว้าสั่งเมือง

ปู่ก็เปิ่ทองสีแก้ว ภูเอิบ
อ้ายจักปะเจ้าไว้ พี้เบิ่
เม็อบั้นทองสีบ้อย
อ้ายจ้างถือกรอกบ้อง
อ้ายจ้างเอิาบ้าลั้น
ส่วนว่าล้ำกว่าบั้น
แต่บั้นขุนวัง
มันก่ชักเข้าใก้
ปู่ก็เปิ่วันพาส้อย
อ้ายก่รักบ่างพ้าง
เหื่อที่ภาบจำร้าง
อ้ายชิรามเข้าช้อน
ก้อมว่าเอิาสั่งแล้ว
ห้ามบวบเอิา
เมืองบราชาเจา
เราป่าช้า
แต่บั้นทิมๆพ้อม
ก่จ้างก๋าไพ่บ้อย
บาบๆบ้าย
ก็แก่ราชาบิก
มันก่บินผันลั้น

ผู้ยอวันสิมสู่ ภูเอิบ
พายบ้านป่าเหว่า พี้เบิ่
อิงที่สั่งพี้
พายบ้านป่าล้ม แด่ก้อน
มาหาบ้องแด่
ตามเจ้าชิถือหา ตั้บก้อน
เสนาถ้วนสี่
เผู้แก้วสั่งเสู้
สายถ่เผู้บ่าง แผงเอิบ
สเมิ้ด้ามหน่อบตา พี้บา
วางอวนไว้เป่า
ซอนเอื้อมปีกสวาน และบ่
ทุกเหล่าบ่ระบวน
ริ้บเมือโรมพ้อม
อบหภอบภาว
วันนี้ริ้บไปท่วงเถิ้น
เสนาทั้วสี่
บ่าเจ้าบิกหูวๆ
โหูออกหิมพาน และเป้
ขึ้นพินไปเช้า
เมือบินพ่างผก

ปิกไภว่ฟ้า
ถาวิลับ
เอิาก่สิบๆเอ้า
เอิาก่ภิดทับบั้ว
เม็อบั้นธาชาต้าบ
เธาจ้วๆใช้ถิบเอ้า
จักว่ามันปู่แท้
ซื่อว่ามันหนีไป
แต่บั้นขุนอ้วพ้อม
ขาก่พาไพ่น้อบ
เอิาก่บินถิบเอ้า
เอ็นใส่ท้าว
ดูธาสอๆบักน้อบ
สูบ้สั้วฉิมาไอดอ้าๆ
อันแต่ตัวสูบั้บ
หัวบ่ท่เลับก้อบ
ภูจักติบปุงบไว้
ภูจักเอิาใส่เพ้ั้
เม็อบั้นบาถางท้าว
ได้บินสุงนิภต้าบ
บาก่บายเอิาได้

สุธิเบดมิวแสๆ
ธ็กภวุงบอบเส้า
ไปจิบเม็อๆใหงู่
เซิาหั้บท้พู
เสบาห้าสี้
ไปป้งมเบ็าดู
ลือว่าสันใด
ที่ใดมีรู้
ขุนว่อสอๆอ่อบ
ไปแท้แปดแสบ
ในวุงบั้วปู่
สอๆน้อบแผดสุงๆ
ขอๆกินเรั้งปาภ ภูเอิบ
ท้าบท้าวต่เธอ ถ้าบี้
ไธภูก่บ้าใหงู่ จิๆดาบ
ภูได้จิไอดใด ถ้าบี้
สับถ่ใท้มันขาดไปแล้ว
เม็อต้อบลูกเมั้ บ่ป่าแล้ว
สอๆพธะอิๆน้อๆพี่
ถ่าแข้มถ่าติบ
ทะบุหอๆเป็อๆแภว่าๆ

ນົກໃຫ່ ນ້ວຍ
ແມ່ນວ່າຂຸນວໍພ້ອມ
ອັນວ່າຫມູ່ໃຫ່ ພຸ້ນ
ແຕ່ນັ້ນຣາຊາທ້າວ
ເຫັນທີ່ສອງທ່ານຜູ້
ໃຜປ່າບິນບິນຜ້ານ
ເຮົາຈ້ຽງຫຼົ ນຕໍ່ພັ້ນ
ຄ້ອມວ່ານັ້ນຈາແລ້ວ
ເຂົາກໍຕົກປີກຊ້າຍ
ອັນວ່າຂຸນຂວາຜູ້
ນັ້ນກໍຂົ່ມປີກຊ້າຍ
ແຕ່ນັ້ນຣາຊາທ້າວ
ນັ້ນກໍປູ່ເຖົ້າອ້ຽ
ສົນໆເຂົ້ຳ
ຕົ້ນໄມ້ລຳຫ້ານ້ອ
ໂຄບໆໄມ້
ເພື້ອວ່າອິນທີ່ຫຼົ ກ
ອັນວ່າໃນດົ ງກວ້ຳ
ນົກມາກລ້ົ ນ
ເຂົາກໍຕົ ນຫ ຸ ນກ້ອ ນ
ຄົ ນໆກົ ງ

ຕາບສ້ຽງແປດແສນ
ຂຸນວ້ຳຕາບຈຸ່ນ
ເຫັນແລ້ວແຕ່ງກັ ນ
ອິນທີ່ນົກໃຫ່
ຕາບແລ້ວປ່າວໜ ນ
ເວຫາເຫ ນ ແອ່ວໄປເນ ີ
ດິ ນແທ້ຖ ບທ ຳ
ຂຸນບ ໍ່ນົກໜ ່
ຂວາແທ້ອ ອກໄປ
ອິນທີ່ຫ ານ ບ ໍ
ບ ໍ ຂວ ້ ຳ ປ ກຂວ ຳ
ອິນທີ່ສ ະ ເດ ັ ດ ກ ່ ວ ນ ໄປແລ ້ ວ
ຂ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ ຳ ຂ ົ ່ ມ ໜ ນ
ອິນທີ່ໂ ຕ ຫ ັ ້ ຳ
ເ ຂ ົ ້ ຳ ທ ົ ່ ນ ເ ຳ ບ ໄ ປ
ຫ ັ ກ ໂ ຂ ວ ່ ເ ນ ື ້ ອ ຳ ງ ນ ອ ຳ ພ ຸ ້ ນ ເ ປ ີ
ຕາບ ໄ ປ ເ ວ ົ ່ ນ ເ ຫ ວ ີ
ຄ ື ຄ ົ ນ ປ ັ ກ ກ ວ າ ກ
ດ ິ ນ ຟ ັ ້ ຳ ໄ ຈ ່ ຜ ົ ຳ
ຫ ົ ນ ຜ າ ດ ິ ດ ໃ ສ ່
ຫ ົ ນ ລ ້ ານ ເ ກ ົ ້ ອ ນ ຜ ນ

ເຂົາກໍນັ່ນເມືອງເຂົ້າ
ເຝົ້າອງປີກຊ້າຍ
ທາງຂວາໄວ້
ນົກລູ່ເຂົ້າ
ແຕ່ນັ້ນບາຄາງທ້າວ
ເຫັນທີ່ນົກມາກລັ້ນ
ຂາກໍໜ່ວງຕ້ານ
ນ້ອງຈົ່ງຖືດາບກ້າ
ຄ້ອມວ່າຈາກັນແລ້ວ
ແບ່ງທີ່ນົກໃຫ່ ' ຊິ
ບິນສະອອນລັ້ນ
ແປດອັກໄຂປາບແປດລ້ານ
ຕາບທ້ັງຊຸນບໍພ້ອມ
ບ້ັງແຕ່ລົ່ວທ່ານຜູ້
ນັ້ນກໍເຫັນຊຸນນ້ວນ
ບິນຄຸງດເຂັ້ນ
ນັ້ນກໍມີຫົນແທ້
ບາບ່າວທ້າວ
ສອນກະຈັດນ້ຳງ
ທ້ວກໍຈຳອ່ອນນ້ອຍ
ເຈ້ົາຈົ່ງຕັດຫົວຊ້ຳ

ໄປຈົນວຽງໃຫ່ ' ຍ
ປາບຖ້ຳຊິຣົບບາ
ຊຸນບໍ່ກວນໜ່ ' ຍ
ຈົນຕ້ານຖອດເສ ' ຍ
ສອງພຣະອົງນ້ອງພ ' ີ
ມີປ້ານທ ' ໍ່ໃຍ
ຈາກັນຊຸບແຊບ
ພຣະອວນອ້ຳຍຊິແກວ ' ງສອນ
ບາບທະນູມາແຕ ' ງ
ບາທ້ວແກວ ' ງສອນ
ອິນທ ' ີຕາບໄຂວ ' ່
ຕາບສ ' ງ ' ງບ ' ໍ່ ຫ ' ຼ ' ໍ
ຊຸນບວ ' ງຕາບຈ ' ຸ ' ມ
ອິ ' ນທ ' ີທ ' ້ວນົກຫວ ' ງ
ທ ' ງພົນມຸດນອດ
ໃຈຮ ' ອນລ ' ົ ' ນໄຟ
ທະບານໄປປ ' ່ ' ງ ' ງ
ແພ ' ງລ ' ານແກວ ' ່ ' ງທະນູ
ອິ ' ນທ ' ີປ ' ກເ ' ລ ' ອຍ
ເຕ ' ນແກ ' ວ ' ຣ ' ບໄປ
ພ ' ນເສ ' ງ ' ໃຕ ' ມ ' ນສ ' ວ ' ງ

ฟันข้าใหต้ากบพี้ถ้อน
เตันก่อนมีนาน
ออกไปมีปั้ว
เตันก่อนปองฟัน
หูบมาหาท้าว
ไล่ตอกบาถาน
แล่นหนีทังฟ้าว
ผันนำป่าวๆ
บาทั้นหูกเสั้ง
บาถานตินพื้
สังจิป้านพ่ายมัน นั้นเด
ฉุมาภิวสักถ่อย เฝันลี
บ่มีป้านป่อนมัน น้องเอีย
ใสมงามเตันก่อน
ตินอ้ายบ่นาน
กับมีน้องนาด
บาท้าวบ่ภิว
ถำแองมีป่อน
อินทีก้าห่อนภิว เมื่อใด
อินทีนิกใหญ่
บ่มีป้านท่ใบ

ป่าได้ไว้
ท้าวบอกแล้ว
บายอันใด
บ่อางๆเตั้น
อินทีหูบ
มันกสวาบปากย้า
เตันถำปับ
อินทีเตั้น
ถาบแจ่งเสื้อ
แต่นั้นอินแปงเจ้า
เอ็นใส่น้อง
เธานี้แนวถินแท้
เอาถาบใหพี้ถ้อน
เมื่อนั้นบาถานท้าว
บ่ถาบใหั
บากบายเอาง้าว
ภวักแภว่งเข้า
แต่นั้นอินทีต้าน
ภูนี้ทันมะชาดเชื้อ
มันหากลืภูแล้ว
ด้ามแต่เจับท่ั

อันแต่ถิวมึ๎งนี้ ไรภูภ่อย้าล้น
ฝูงหมู่หมักใต่เสั้น ขินนั้นใหงฺ่ กว่ามึ๎ง แหง้ตาย
ภูจักสับมึ๎งใหง้ ตายไปมั่อะมึ๎ง เสั้งแล้ว
ภูจักจิกใส้ทั๊น ทั๎งม้ามออกมา
ภูจักเอาเมื๊อต้อน แผงแสงเมั๎งมึ๎ง ภูพุ้น
ปางนึ๎นั้ยงฺปู่บ้าน ถองอ้ายจั่มกิน บ่ป่าแล้ว
แต่นั้นบาถางท้าว อินแปงมี่ป่อน
ท้าวกำงฺาเงื๊อกงฺ้าว ฟันเอ้าบ่ห่าน
ภูนึ๎แผวถินแหง้ บ่หนีมึ๎งจักปาก
มึ๎งนึ๎สักเส้ร้าย ฉิมาเว้าอิ่มภู ถั๎งนึ๎
ถ้อมว่าบาก่าวแล้ว บ่ตาวเปื๊องแกว่ง
ถึกหั๊สิบนิกร้าย เป้นนั้นขากลิง
นิกนั้นภูสูงพ้งง ปางตางสเมี๊พาก
สิบใหงฺ่แหง้ บาวใก้ท้าวา
หว่างตาใก้ สามสอกปางขวางฺ
มันกำไมงฺๆตา ใส่บาพ่อป้าน
นิกบ่ก่อตายแหง้ ทะบานไปมี๊ป่อน
ป่างฺๆเตั้น หาท้าวบ่ห่าน
บากำบ่ถองแม้ง ฮันใจเปื๊องแกว่ง
ตำหั๊ถ่นิกร้าย หิวฟังขากสะเดัน
นิกใหงฺ่น้ำบ ลิกชิ่วเมื๊อแผน

ปู่ถองถายกู้
ถองถายถูเป้า
บ่มีรู้ข่าวสั้ว
เจ้ถวันทักท่วง
เสังสั่งก่ำเป้น
สองพระอิ่งน้องพี่
ทุมมาแก้วออกไรว
ถองท่ำพูเฮา
ป้นปายบวงซ้ำ
ถิ่นถิ่นทุกหมู่
พยาเจ้าก่ำเล้ำถืน
นางนาถปักทุมมา
พ่ำถืนมาแท้
ปิกตาถิ่นพ่ำแม่
สองเจ้าสู่ไรว
ปางถำเผิานั่ว
ทิวไห้ต่ำกัน
ปิกตาถามอ่อน
เผือข้อยท่วงถืน
นางนาถเลียจา
พ่ำถินกอบไหว้

บางแผงแสน
แผงแสนบ้อย
ถองท้ำพระบาถเจ้า
บับแต่บาเธอได้
บิกจ้างพระบาถมั่ง
แต่บั้นบาถางท้าว
ก่จ้างพาอ่อนบ้อย
ลางไปเกับกูกท้อน
บาถางบ่ทันถ้าว
บ่ระบวนค้อน
ท้าวซ้างม้า
แต่บั้นสะซอนเม้อ
เหันธาซา
บางก่บินถีได้
จับจ่องบื้อ
เมือเถิงห้องๆ
สามแจ่มเจ้า
เมือบั้นธาซาเจ้า
ไผผู้มาไผกไห้
ถันว่าพอะก่าวแล้ว
บ่มีบิบ

24 / VII
ข้ามจำชมถ

หม่เถ ?

(นางก่พันบะบ ให้ ความจ๊างจาท่วง
ทูบพ่ะเจ้า ทั๊งให้เม่ถิง)
บ้างนี๊สองหน่ำท้าว ถั้นถุ่งเถิงมา พระเอ๊ย
ร้อยท๊อินตาพระ ปั้นถิงสองเจ้า
ก่จ๊างหู๊งมาเอ้า เมื๋องเราสูงเป่า
ข้าจ๊างอยแจ่มเจ้า สองท้าวไผถผาย
ถ้อมว่านางจาแล้ว ธาซาถามท๊
บ้านี๊สองหน่ำท้าว หนี๋แล้วรู้ว่าบ้าง พ่ะเถ?
แต่นั้นนิงถานส้อย ปักหุมมาฮานพ่ะ
อันว่าสองหน่ำท้าว บ้างหั้นท๊สนาม พ่ะเอ๊ย
ถ้อมว่าจากันแล้ว นางงามถึกแต่ง
ฝูงเอ้าน้ำ ท้างหม้างหมากพู
ฮองก๋นล้น พาถ่ำทุกส๋าง
นางจ๊างหิงเก๋องย้อง แหวนก้อยสอถนี๋
นี๋ท้างส้อย สั้างานถ้องใหู่
ปักป๋นเก้า ท้างต้างใส่หู
แล้วจ๊างบายเอาผ้า สะใบถ่ำมาบ่าง
ผ่างๆหน้า งามย้อยบ๋างแมน
บ่ระบวนถ้วน นางถานหิงเก๋อง
แล้วจ๊างเอ็นส่ำใช้ มาพ้อมถู่ถิน
ห๋างฎูบาบๆย้าย ถ๊แผ่นสะใบแถง ผุ้นเป๋

ກໍຈ໋ຳເຖິງສນາມຫຼວງ
ແລ້ວຈ໋ຳບໍ່ພ້ານ
ສະຊ່ອນເນ້ຍ
ສາທຸແລ້ວ
ຈອມຫົວທ້າວກູນາ
ກ້ອນແກ້ວ
ບຸນຫ້ານ
ຄ່ຳເບ້ົ
ກິນແກງ
ຕ່ອນຈ້ຳ
ແຕ່ນັ້ນສາວຄ່ຳຄ້ວງ
ເຈ້ົ້າຫ້ານມາຈວນນ້ອງ
ນ້ອງບ່ມີສ້ັງຖວາຍແກ່ສີ
ມີແຕ່ເຂ້ົ້າບ່ໍ
ພ້ານຄ່ຳງ້ານ
ອັນວ່ານ້ົກນອກນ້ອງ
ເຫ ື ອແຮງນ້ອງ
ຊ ັ ນປ້ານບ່ໄດ້ເໜ ື ອກ
ມີແຕ່ນ້ຳຊ້ຳພັດ
ເຫ ື ອແຮງຮ່ວມຫ້ານ
ຊອກໃຊ້ສ້ອນ

ທ ີ ນ້ານເຊ ົ ານ ັ ້ ງ
ຖວ້ານນ້ານສອງອ່ອນ
ສອງທ ້ ້ ວຮ ັ ບເອ ົ ້ ານ.
ນ ້ ອງໃຜດ ີ ນ ້ ານທຸກ
ກ ໍ ຈ ໋ ຳຫ ້ ານຣ ິ ມຮ ້ ອນ
ໜ ່ ວຍຕ ້ ານຮ ່ ວມ
ຈ ໋ ຳມ ້ ານຈວນ
ຕ ່ ອນຄ ່ ຳແກງ
ພ ີ ກ ິ ນແຕ ່ ນ ້ ຳ
ໄວ ້ ບ ູ ຊ ້ ານ
ຜ ນ ້ ານ ີ ຕ ້ ານຕອນ
ພ ່ ໃຫ ້ ຊ ໋ ຳໃຈ
ແຈ ່ ມເຈ ົ ້ ານ
ມ ີ ປ ້ ານ
ດ ້ ານດ ອ ກ
ເນ ື ອ ງ ນ ີ ້ ຫ ້ ານ ບ ່ ນ ິ ວ
ຄ ິ ວ ກ ິ ນ ຫ ້ ານ ບ ່ ຊ ້ ານ ງ
ແກ ງ ປ ີ
ຈ ້ ານ ເກ ື ອ
ບ ່ ໄ ດ ້
ແ ຄ ມ ຊ ິ ນ

ທົນທົນທນາວ
ບໍ່ມີຜ້າຕຸ້ມນ້ອງຈົ່ງອຸ້ມກອດແຕ່
ມື້ພາງາບບໍ່ມື
ແຍ້ມແຍ້ມປາກ
ນິວນິວສາວ
ຕ້ານປາກຫົ່ນ
ແຕ່ນັ້ນບາຄາງທ້າວ
ສ້ງຊິນາຈວບອ້າຍ
ພໍທັນກັດບໍ່ທັນຫງໍ້າ
ແຂ້ວບໍ່ທັນໄດ້ຄ້ຽວ
ອັນໃຫ້ສົນໃຈອ້າຍ
ພີ້ບໍ່ນ້ອງ
ເຈົ້າຜູ້ໜ່ວຍຕາອ້າຍ
ຮູ້ຈັກວ່າສົນບັດເພິ່ນບໍ່ແພ້ແລ້ວ
ເຈົ້າທຸກບ້ງວ່າໄດ້ເຫັນໜ້າ
ອ້າຍທຸກນາບນທຊອນ
ເຈົ້ານີ້ເໝືອນບໍ່ເປັນສາວຈ້ອຍ
ເມື່ອພີ້ຈັກປາກຫ້ຳຍຫ້ຳ
ພີ້ຫາກບ້ງຈຸມໄວ້
ຈຸມທ້ງວ່າໄມ້ດອກ
ຈຸມທ້ງຜິວ

ສັ່ນລ້າ
ມ້ືດາຍ
ເຄ້ືອງແກ້ມ
ແກມຫິວ
ພ້ືນ້ອງ
ໃສ່ໄຍ
ເຕັ່ນຄຳຕ້ານຕອບ
ພ່ໃຫ້ຊ້ືນດອນ ພ້ືເດ
ໃຫ້ລ້ືງບໍ່ຮູ້ອ້ືນ ເປັ່ນແລ້ວ
ໃຫ້ເຂ້ົາດ້ັ່ງລົມ
ກ້ືນພາທ້ັ່ງກ່ອງ
ຊ້ືກ້ືນເຈ້ົາພ່ຳພາ
ຂອງແພງຊູ້ເພ້ືນ ຜູ້້ດ້ືເດ
ໃຈອ້າຍຫາກປະສົງ
ສາບຄຳທຸກເຊ້ົາຄ່ຳ
ນອນແລ້ງສ້ນແຕ່ໜາວ
ຄ້ືເມ້ັ່ງຫ່ຳໜ້ານເຂ້ົານ
ກ້ວປ້ານເພ້ືນຊ້ືຊ້ັ່ງ
ທ້ັ່ງໃນທ້ັ່ງນອກ
ອັນປູ່ເທ້ົ່ງຫ້ວ
ຈຸມທ້ັ່ງຊູ້ເຈ້ົ້າ

ເພິ່ນຊິເວົ້າ
ດຽວວ່າຈູນຈີ
ດຽວວ່າເປັນກົ່ງລ້າ
ແຕ່ນັ້ນສາວຄຳດ້ວງ
ຝູງໝູ່ສາວສ່ຳນ້ອຍ
ສາວດາບໍ່ຂັ້ນຂຶ້ນ
ເຈົ້າຈົ່ງຄ້ຽວໝາກຖ້ອນ
ອັນວ່ານັກທຸເຜົ້ງ
ນ້ອງຫາກຫູງແຕ່ເຊົ້າ
ມືທັ້ງສີ່ສຸງກ້ອນ
ຂອງບໍ່ເປັນມຸງຄຸນ
ປ້ານບໍ່ເປັນຕາຫງ້ຳ
ກັບທັ້ງປາຂໍ້ຊ້າງ
ຄ້ອນວ່າສາວກ່າວແລ້ວ
ຄຳໝາກນ້ອງ
ແຕ່ນັ້ນກາງສະເດັດແລ້ວ
ສາວກໍ່ບ້ຽງບ້າຍ
ເມື່ອນັ້ນຣາຊາເຈົ້າ
ສ້ຽບໍ່ເຊີນທ່ອນທ້າວ
ແຕ່ນັ້ນໂສມໄວນ້ອຍ
ຂ້າກໍ່ເຊີນແຈ່ມເຈົ້າ

ວ່າພີ່ຊົມເມ້ຍ ເພິ່ນນາ
ລືມາບາງແກມກ່ຽງ
ໃບຊ້ອນພັກປ້ຽງຊອນ ພີ້ນໍ
ຕີທວງແຄ້ນປູ່
ຫົວຈົ້ນບໍ່ຊ່ຽງຈາ
ຖວາຍບາຕາງປາກ
ພຸນ້ອງຫາກບໍ່ງາມ
ສູນນັ້ນງາເປັນນວກ
ທັ້ງນ້ຶ້ກໍ່ບໍ່ແຫຼ້ວ
ໝາກເຂືອກປູນຜິງ
ເຄື່ອງພຣະອົງຄວນຄ້ຽວ
ຊິພາປູນກິນປາກ ບໍ່ຮູ້
ພຣະອວ່ນນ້ອງບໍ່ຊ່ຽງຊອບ
ບາຄານຮັບພາກ
ບໍ່ທັນຫງ້ຳກໍ່ຫາກແດ່ງ ພີ້ນາ
ບໍ່ພາຖວາຍເລິກ
ພາຍຂຶ້ນສູ່ໂຮງ
ຈອມເມືອງກອບກ່າວ
ມາພ້ອມພ່ຳນາງພໍ່ເດ
ປັດທຸມມາບົບພໍ່
ສອງທ້າວບໍ່ມາພໍ່ເອີ້ຍ

ถ้อมว่านางจาแล้ว ธาตุกิกแต่ง
บอกหมู่อามาดใช้ เชินท้าวฮู่ไธ
เอากโดบถำเจ้า มีนางลุกแล่น
เถิงแห่งห้อง สนามกว้างขาบลิง
ข้าขอเชินแจ่มเจ้า สองอ่อนเมือไธ
อันว่าธาตุพระ บอกเมืองกองถ้า
แต่นั้นใสมสนิดเมือ อินแปงรับพาก
ขากโดบอากเจ้า ก็ล้านบ่อิน แท้แล้ว
เจ้าจิงเมืองขาบไหว้ ทูนบากเหมือหิว
เมือจักเธ็วพลันถอม เมือลุนพาบท้าบ
แต่นั้นขุนกบมีไหว้ ทูนบากเหมือหิว
เถิงแห่งห้อง ไธกว้างขาบทูน
อันว่าใสมสเลินน้อบ สองพระอิงโดบอาก
เพินกจำข้าเถ้า ทูนเก้าก่อนบา ว่านา
ถอมวาขุนจาแลว พบาหูวงถองออน
เถิงถ่ำถ้อบ ถองท้าวบ่มา
พระจิงอานักไหว้ นางนากเหวิ
เชินบาสี ด่วนมาญวบี
พระบอกแล้ว นางนากมีนาน
นางกไขพระบงบจิก หมู่แธรำล้อ
เอาทังสังวานพ้อม อาพอบเพินหูาก

ແຫວນຄ່າລ້ານ
ແລ້ວຈົ່ງເອົ້ນ
ສູຈົ່ງເດົາດາດີ
ກູຈັກໄປເຊີນທ້າວ
ອັນວ່າພຣະທ່ອນທ້າວ
ແຕ່ນັ້ນເຂົາກໍຊ່ວ່າງໆພ້ອມ
ເຖິງບາຄານ
ນາງເມືອງເຂົ້າ
ເມືອແມ່ຄອງແຈ່ນເຈົ້າ
ບັດນີ້ແມ່ໜ່ວງເຈົ້າ
ເພາະວ່າຣາຊາພຣະ
ຄ້ອນວ່ານາງຈາແລ້ວ
ຝູງຂ້າຂໍຂາບເຈົ້າ
ເມືອນັ້ນບາກໍຫວາຍທົ່ງຜ້າ
ກັບເກົ້າເສົ້ອອ່ອນງ້ຽ
ແລ້ວຈົ່ງບາບເອົາຕ້ຽ
ແຫວນໃສ່ກ້ອຍ
ຕົ້ງຫາກຸ;ານພ້ຽ
ນຸ່ງຜ້າເຊີ່ງບໍ່ນ້ອນ
ສອງກໍໄກວແຂນເຫຼ້ອງ
ດາຄ່ຽນຄ໊ວ

ທ້ຽເສ້ືອແສ່ວຄຳ
ສ່ຳຂ້ຳຝູງໜູ່ທາສີ
ແຕ່ງຕົນຕຽມເນ້ືອ
ບາສີ້ສອງອ່ອນ
ຄອງຖ້ຳຮັບບາ ແທ້ແລ້ວ
ຖືເຄ້ືອງປັ້ນນາການ
ບອກຊາບສອງທ້ຳວ
ເຈຣະຈາສອງອ່ອນ
ທ້ຽນ້ີ້ບໍ່ເຫັ້ນ
ສອງອ່ອນເນ້ືອໃຣ ທ່ຽວຖ້ອນ
ພໍ່ຄອງເຫັ້ນໜ້ຳ
ບາຄານຮັບພາກ
ຈອມຊ້ອຍພຣະບອກເນ້ືອ ແມ່ເອ້ີ
ແສນຄຳຄວນຄ່ຳ
ໃໝ່ໜ້ຳແສ່ວຄຳ
ກະຈອນຄຳສູ້ບສອກ
ທ້ຽນ້ຳວໃສ່ແຂນ
ພ;ງອິນປະດັບຮູບ
ຖຸບໄວ້ລ;ກດິນ
ທິວຣະທວບບົກບ່ຳງ
ໂຫ;ເຫ;ອງເຫ;ອກສ;ວ

ฝูงสาวก็บ
เพราะว่าสองแจ่มเจ้า
ท้าวก็ลีลาขึ้น
สองอ่อนน้อย
เมื่อนั้นธราชาเจ้า
เหันแจ่มเจ้า
พระจ้องหวานมือฮู้ม
เจ้าก็รักบ่างล้ำ
พ่อกอดเมียงใหม้
ขอให้เจ้าสืบสร้าง
อันว่าเงินคำแก้ว
ทังช้างม้า
กับทังบุดตีน้อย
บ่ว่าสีสะอาดท้าว
พักเฒ่าแก่แลอ
สุดแต่สองบิดาน
แต่นั้นบาดานท้าว
ฝูงข้าถืนบากไร้
อันว่าเมียงหลวงไว้
เผือจักเข้าป่าไม้
แต่นั้นธราชาเจ้า

เหันบาอิกจักแตก ตายแล้ว
งามย้อบลื่นฮูง
ไรงหลวงผิวบั้ง
หูนไหวพ้นระยอกเมียง
พบาหลวงหูงล่ำ
สองท้าวลวดภะสัน
เอาบาชิมจูบ
สเมียพู้งลุกถิน แท้แล้ว
สองพระอิงตามช่าง
สอนข้าไพ่พินพ่ากอน
สืบสางคุวาบอ่อน
คุวายเจ้าฮู่อัน
ปักหมมาคุวายธาก
พาน้องบั้งปอง บั้นก้อน
ขเพงสมพาน
ชิแต่งเมียงตางฮ้อย
อินแปงรับพาก
บ่ควนสร้างสืบเมียง พระเอ็บ
พูบานสันเก่า
รูงรู้สาดสิน ก่อนแล้ว
พบาหลวงน้อมหน่วง

สองบ้อยปู่ถอมแหน้แล้ว
ภางเรือนของท่านภิดี
เมืองใหน้แก่บา
ถ้าไปหั้วโลก
ถวามบั้นป่าถะบิๆ พ่ำถ้อม
ปะบิมมืรับพาก
ชิวางบ้องแต่งตาๆ พระเอ็บ
ราชาชิมชื้น
ถาหน้างป่านาน
หมิโหนจิบเผถ
หน้าถ้ายชู่พาย
หน้าถองสูนแส่ว
ในถุ้มถั้งถาม
มวนมาชิมชื้น
มาแล้วแต่งพา
บ่มารงถ่อน
บายฝ้ายผูกแขน
บุนภันภังเกิถ
บ่าได้บงกบุน
ในโรงถาสบั้น
ลาเจ้าจากลิๆ

พ่ำถ่อแย่วเจ้า
แม่นว่าเป้นถินไร้
พ่ำถ่อมอบบ้าน
ตางใหน้ลือชาเรื่องๆ
เจ้าป่าถึกใสภาๆ้
เมื่อบั้นบาถานหน้าว
ย้อบบ่อื้นพ่ำแหน้
ถ้อมว่าบาวางบ้องๆ
บอกหมู่อามาถพ้อม
ก่จ๋าหั้นมาพ้อม
เถินไพ่บ้อบ
ก่หากเมืองบันก้องๆ
ถินหูวั้วเข้า
เอิกก่หูวนใหูเข้า
เถ้าแก่ป้า
บ่ระบวนแล้ว
ฝูงแม่ป้า
แสนแพนบั้ว
ฝูงหมู่ไพบพบาถร้าบ
สูงบันก้องๆ
ถิแก่เสบถบ้อม

บาภ่ำทิวแถนส้าว
ฝูงไพ่น้อย
เป็นแต่สิมพานท้าว
ห้ำๆพ้อม
บาบ่มีบินป้าน
บุท่าวสุภปู่ส้าว
บัดนี้จักก่าวท้าว
นับแต่บาสีทิว
ท้าวภ่ำเผ้าในห้อง
บ่อาทอนบาภไร้
เจ๊ดเดือนล้ำ
ให้น้องทิวสืบส้าว
เจ้าจิ่วถึกต่ำตั้ว
ตางใหถ้ถินลือชา
ถ้อมว่าบาสั่วแล้ว
พี่จิ่วเดินกุ่งถั้น
ถันว่าพี่หากเถียงใจถ้วย
พี่จิ่วจำทุตา
ถันว่าพี่หากเมือเถิงห้อง
พี่จิ่วบอกข่าวให้
แต่นั้นบาถางท้าว

สเวียเมืองเป็นใหญ่
บุส้างเพิ่งบุน
ชาวเมืองชื่นชื่น
บูส้างไร่นา
เมืองใดจักแห่ง
บุนถ้ำเหื๊อมงำ
พระพี่บุนมี
แทนทองถอมน้อง
ถอมสีสองอ่อน
บุนน้องเหื๊อมงำ
บาบุนจิลาเลิก
บาใถ้ฮ่มเหง
บุนแผ่ผายไป
ชุ่าไปท้ำถ้าย
เตินถำรับพาภ
เมือแท้รอดกี
ภางสิ่งสันใดภ่ำกี
ก่อนมาเถิงน้อง
นะถอนสีเมืองมิ่ง
จอมให้บ่าเรา

แท้แล้ว
ก่อนแล้ว
เพิ่นเมิ
แด่ท้อน
เราพุ้น
แด่ถ้อน

ຂ້ນຂາບໄຫວ້ ลาเจ้าพระยอดเมืองๆ
ເມື່ອນັ້ນບຸບພິຕາໃຫ້ พบาหลวงห้ามอ่อน
ເຈ້າຈົ່ງອິດຢູ່ປ້ຳ ดอมน้องป่าเดินพ่ำก้อน
ພຣະກ່າວແລ້ວ บาถามรับพาภ
ຂ້ານ້ປະບ່າໄວ້ พายบ้านพ่ำนาน พระเอิบ
ຂ້ານ້ະນຶ່ງເຖິງແກ້ວ ไอยะการามีมาภ
ຂໍພຣະວາງຂ້ານ້ອບ เดินถั้นถุ่งเมือ ก่อนก้อน
ແຕ່ນັ້ນພຸບານເຈ້ົ້າ มีขึ้นบุตธาก
ພຣະກໍເອົາເຄື່ອງໃຫ້ บาท้าวเบื้องถึ
ຄ້ອນວ່າບາສັ່ງແລ້ວ ลิวจากปางหอๆ
ເຖິງສະຖານຕົນ แต่งดีดาห้างๆ
ທ້າວກໍສຸບເກັບແກ້ວ ขัดเผาบขันไฉ
ພາບທະບູທອງ แบกทังถังพ้อม
ແລ້ວຈົ່ງບາບເອົາເຕົ້ົາ ถังที่ห้อยบ่า
ບາບ່າວທ້ົາວ ปะสิงเอ็นสั่งสาว
ຄ່ອບປູ່ດີເປີຝູງສາວນ້ອບ นิงรามฐู้เพ็น เผงเอิบ
ອ້ານຈັກລາຈາກນ້ອງ ทังถ้ายก่วนเมือ ก่อนแล้ว
ແຕ່ນັ້ນຄວັກໆດົ້ນ สาวถ่าวทังตาย
ເຂົາກໍຟຸ້ນຟ້ານເຊັດ มูกดานำท้าว
ຝູງສາວໄຫ້ นำบาสงๆสนั้น
ເຂົາກໍນອງຜຄນ້ຳ ฟายหน้าสั่งบา

เมือเป๋เผาแสนส้อย
ปานบ้ผู้แจ่มเจ้า
ถ้อมว่าสาวจาแล้ว
ยอกจากหห้อา
บ่อาาผ้าบ
เถาพุชัน
หา้าดูสอบลอบไม้
บิกเร่าร้อา
บากำฟ้าสูาไม้
ดูม่อนแม้า
ท้าวกำสันโดดดึ้น
ทั้าเล่าถะบึาบึาแผา
ใอนำปานบึ้อำระวักส้อบ
ร้อบที้น้อาบาดให้
พึ่กำถึดว่าวผู้
ใจน้ำบั้าถะบึาบาถาน
ท้าวกำฟุ้มฟายให้
จึดบ่าเบื้อ
พำยามน้อบ
สีแจ่มเจ้า
แล้วจึาบายเอาไม้

สเบหาผู้เผิ้น
รอบให้ห้าุาหา
บาถานบิกข่าา
เมืองกว้างมึาปักถาน
ภาบเขดแดนเมืองา
ถ่อยถานลิาห้วย
ลิมติเถือนสี้
บาท้าวบึาภะสัน
สิกันอ้อบอึ้น
ถึใถ้พาดเผา
ถึดใถ่ใอบะภา
พระบอกเมืองา
สุดชาดาที่พอึ้น
ถะบึาใอ้อ่าวรูม
ทั้าเล่าถะบึานาบ
บาทแผาสองน้อบ
ชิลหาใชู้ชู้ว้า
บาท้าวท่าวลิา
บาถานลุกบั้า
ฝายบ้ำส่วยเสัู
ทันถ้ามาแบก

เมือเป๋
บ่ป่าแล้ว

พาบพุ้น
ภูพุ้น
บ่ป่าแล้ว

บาบ่าวท้าว
ภ้จ๋าไปจอบพั้
มันภ้สับถาบใด้
บาเหับแล้ว
ฮ้ถ้ป้าม
ท้าวจ๋าไปแยงสี้ง
ท้าวภ้บ้ไม้เท้า
แล้วเล้าบาบเอ๋าเต้า
น้ำถ๊ภต้อง
มันเล้าเป้งถิบแท้
ปากก่าวต้าม
บัดบี้ถุบใบเจ้า
ข้าภ้มี้แต่แก้ว
ถับว่ามักใส่ปุ้ม
เจ้าจ๋าใอมมะบิสิ
แม่บจักหู๊งเมื๊อฟ้า
แม่บจักปุ้มเบิ๋งพั้บ
ถ้อมว่ามันจาแล้ว
มันภ้บิบบอบบั้ว
แต่บั้บบาจ๋าบาบเอ๋าแก้ว
เหาบเบิ๋งฟ้า

ไปหน้าถิบถาว
สะภูบาฮ้ถ้
ฯผ้าบผั้บมา
ติบมื๊ร้อๆจวาก
วาๆถ๊มบ่ำหบา
เหับฯภะถ้าๆปู่
ปายฮื้ลวกถิ๊บ
ถับที่เหาบั้บหู้ว้
ฯร้ายถ่ายใสม
บ่มื๊บิบบาก
จาท้าวอ่อบหวาบ
จอมหิวมี๊มาก
ถวายเจ้าตอบถุบ
หู๊ๆขอบจักภะวาบ ถั้งบั้บ
ล่ำไปเหับแจ้ว
อะภาบี๊ฤาใอว่
อะเวจี๊พุ้บ-ภ้หากเหับ
บาถาบชิ๊มฮื้บ
ลาท้าวสั้งหบี๋
มะบิสิหู๊ๆล่ำ
เหับเห้ารอดพิม

ແລ້ວກໍຫຼຽວລົງພົ້ນ
ເຫັນໝູ່ສັກປູ່ກ້ວ
ທ້າວຈົ່ງແບງບ້ັງຫ້ອງ
ເຫັນໝູ່ບ້ານ
ບາເລົ່າແບງເມືອກ້ຳ
ກຈ່ງເຫັນບາເຈ່ຳ
ເຫັນທ້ັງຄົ່ງກົມແກ້ວ
ເນົາປູ່ຜາສາດກວ້ຳງ
ແຕ່ນ້ັນບາຄານທ້ຳວ
ຈາກທ່ີນ້ັນ
ດູນ່ານໄດ້
ກໍຈົ່ງຮອດແຫ່ງຫ້ອງ
ແຕ່ນ້ັນໄອ່ຍະກາເຖ້ຳ
ບ່ຳກໍຊຸ່ມຊຸ້ນຟ້ຳວ
ບ່ຳກໍຄວ່ຳເອົ່ຳໄມ້
ເຊຊັກເຂ້ຳ
ບ່ຳກໍນ່ຳຫ ວ້ັງເຖ້ຳ
ບ່ຳແກ່ນໃຫ້
ບ່ຳກໍຈ່ຳຣະຈ່ຳຕ້ຳນ
ປ່ຳກກ່ຳວຕ້ຳນ
ດ ງ ວ່ຳສ ມ ຫ ຳ ນ ນ້ ອ ຍ

ອ ະ ເ ວ ຈ ີ ຫ ົ ງ ລ ່ ຳ
ໃ ນ ຫ ນ ້ ໍ ແ ຜ ່ ນ ແ ດ ງ
ຊ ຸ ມ ໝ ູ ພ ຳ ຍ ຫ ີ ບ
ເ ມ ື ອ ງ ແ ທ ້ ຊ ູ ່ ພ ຳ ຍ
ນ ະ ຄ ອ ນ ສ ີ ຫ ົ ງ ລ ່ ຳ
ບ ຽ ງ ແ ທ ຊ ຸ ນ ຊ ຸ ມ
ສ ຸ ດ ຊ ະ ດ ຳ ນ ຳ ງ ນ ຳ ດ
ສ ະ ບ ຳ ຍ ສ ້ ຳ ງ ສ ່ ຳ ຣ ຳ ນ
ທ ິ ງ ຕ ິ ນ ຍ ິ ວ ຮ ະ ບ ຳ ດ
ໄ ປ ໜ ້ ຳ ບ ່ ໍ ເ ຊ ີ ຳ
ຫ ິ ກ ເ ດ ື ອ ນ ເ ດ ິ ນ ປ ່ ຳ
ເ ມ ື ອ ງ ບ ້ ຳ ນ ທ ່ ີ ສ ະ ຖ ຳ ນ
ເ ຫ ັ ນ ຫ ຼ ຳ ນ ມ ຳ ຣ ອ ດ
ໄ ປ ຕ ້ ອ ນ ຮ ັ ບ ຫ ຼ ຳ ນ
ທ ັ ນ ດ ້ ຳ ນ ມ ຳ ແ ບ ກ
ເ ຮ ື ອ ນ ນ ້ ອ ຍ ແ ຫ ່ ງ ຕ ິ ນ
ເ ມ ື ອ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ນ ົ ຳ ນ ັ ່ ງ
ຊ ຸ ມ ສ ະ ອ ຶ ້ ນ ຕ ່ ໍ ຫ ຼ ຳ ນ
ກ ອ ມ ບ ຳ ອ ້ ອ ຍ ອ ຶ ້ ນ
ນ ຳ ຍ ເ ຖ ້ ຳ ຄ ່ ຳ ຄ ວ ນ
ກ ູ ຕ ຳ ຍ ກ ຳ ງ ປ ່ ຳ

ข่ากໍຫายดๆไห้ ข้ัดบ้ีบุนหลายลั้น อันอ่าสองก่ำพ้า ถ้อมอ่าข่าถามแล้อ เว้าต่ำเถ้า เม้อบั้นฝูงสาวรู้ เอิากໍไฮ้ฮู้วั้งเอ้ำ มาห๊ือ้าบ ตูข้าถองถ้าเจ้า ถ้อมอ่าแล้อ แซวๆสาว แต่บั้นบาถามท้าว เจ้าบ้างปากเฝ้ันหนุ่มน้อย ถันอ่าบาถามแล้อ ข่ากໍเถ้าแก่แล้อ ซาถอ่าถ้ินใบหล้อๆ ถันอ่าเถ้าแก่แล้อ ข่าก่าวแล้อ ไอยะภาเอ๊ย ถ้อมอ่าบ่าจาแล้อ น้ำถ๊ากเม้อ

หาเจ้าอู่อัน ถืมมาหาข่า อางไว้ห๊ีใด บาถามบิบบอก ติงแจ้งอู่อัน บาถามมารอก ถามท้าวอู่ถิน เถินไผมารอก เหิงแล้วจิงจิมา เลิบถ่ำอ่ะซอน จากบาเม๊อหล้อๆ ใสมงามถามข่า สอนหน้ารูบงามบ่ำบั้น ไอยะภาต้านตอบ แสนซีใหล้กໍหากแถวน ฉุมพูพายห๊ิน ลืหล้างซีหนุ่มเฝ้ัน บาเล่าเลียจา กໍหากเลิงมีแท้ ถันห๊ีหิกข่า ผิวเถ้าเล่าหาย

แม่เถ ถิ่ลี ม้ันๆ ข่าแล้อ ข่างา เธ๊าม้ี ข่าเถ

ปึ่นอ๊ินหน้า
สองแขนกิม
อันว่าฤาษาเต้า
แอวบ่าส้วย
แบ่นว่าเภสาเก้า
เถิงว่าลาวบ่ก้ำ
กับหันตาแข้ว
ถ้วกล่องพ้อม
ผิวขาวแจ้ง
เหมือนสิงนางเทพไท้
เมื่อนั้นธาตีถ้อย
บ่าแก่นไท้
แล้วจิ่งหาบ้างเข้ำ
อันว่าบาบ่าวท้าว
พกแลว
สีแจ่มเจ้า
แต่นั้นฝูงชายน้อย
เข้ำก็ขึ้นสู่ห้อง
เห็นแต่นางสาวน้อย
เขิากำเลิบบ่รู้
เขิากำแซวๆพ้อม

เหมือนดั่งนางแผน
ดั่งอินเหลิาไว้
นิมงามถี่สง่น
สเมียด้ามดั่งเหลิา
ดิภดำดูบิง
ปากกู้วขบ่องเงิน
ขาวงามฟันถี่
ตาเหี้ยงเหลือกไหล
แกมออนงามบิง
สาวฟ้าลอดดิง
เถิงยามแล้วรุ่ง
ปะสิงเก้าแบ่งนอน
พางายตั้งพ่าง
กินเข้ำพ่ำนาย
พางายถอยเลก
นอนลิ่บ่ติง
เขิาเถียปามบ่า
หิ้งปั้งมบ่เห็น
ไสมงามนั่งปู่
นายเถ้าถ่ายไสม
กันถามหาบ่า

ทัวว่าหื้น
ดูธาบ้อๆ
เจ้ายังเหันบ่าเถ้า
แต่บั้นบ่าเล่าต้าน
ข้อบกำเป้นไธยะภาเอือ
แม่นว่าบ่าบอกแล้ว
สังจิมาพาๆอวน
พี้กำหื้าไสมเจ้า
ข้อบปากได้นาดบ้อๆ
ไธบ่พี้กำขำหม่วนบ้อๆ
สังชิมากิดชิๆ
แต่บั้นบ่ากีมีจาต้าน
บ่ากำคู้วอหมากแล้ว
เธากำรุบแรๆต้าน
กจๆลๆจากหอๆ
เมื่อบั้นบาถวนท้าว
เหันบ่าเจ้า
ดูธาเจ้า
อันว่าดินปู่ข้อย
บักนี้บ่ากำคือกใส่ใด้
คันหากไธยะภาคือก

หิวแย้มต่ำกัน
นิๆรามทิพอึน ถำเอีย
ไปแท้ทีใด พี้เด?
ขานตอบซาบราม
แต่ใดมาแท้
เธิาบ่มีฟ้าๆ
ว่าเป้นนายเถ้า
ถือนปั้นป่อนลิๆมา
เมื่อไว้ก่ำแยๆ พี้เด
ปากต่ำจักถวาม แด่เม
บ่จากอมอ้าย
กอมเธิาจักสำๆ
นายเถ้าบ้ำชิๆ
จานายบ่ปากต่ำ
เรยนบอบเลาหลาว
บุนมีลุกบ้ำ
หิวแย้มจิๆจา
ไธยะภาดินบ่ารยมเอีย
ไปแท้ทีใดบั้นเด?
ผิอมืๆมาหุม บั้นบ่?
ใก่ชิมจิหาใหม้

ຫຼ້ານບໍ່ຂຶ້ນຂັກຂໍ້ ຊິແປງນຳໃຈບ່າ

ອັນວ່າຫຼ້ານກ່ຳພ້າ ຊິຫາໃຫ້ບໍ່ຂຶ້ນ ບ່າເອີ້ບ

ແມ່ນວ່າມັກບ່າວນ້ອຍ ຂຶ້ນໃໝ່ນົງຮາມ ກ໊ວ

ຫຼ້ານຈັກນຳເອົາມາ ບ່າຊຶມຈົ່ງແທ້

ແນມທ່ໃຈຣະຫັກໃຫ້ ຫຼ້ານຊາບຮູ້ເມື້ອ ມາຖ້ອນ

ຂ້ອບຈັກໄປຊອກໃຊ້ ມາໃຫ້ດົ້ງປະສົງ

ແຕ່ນັ້ນບ່າບໍ່ຊ້າ ຕ້ານຕໍ່ຫຼ້ານຕົນ

ຂໍແກ່ສາບໃຈກູ ປ່າຈາຄຳນີ້

ບ່າກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ນິປາກຊຶມສອງ

ນັນຫາກກາບເວລາ ບໍ່ປາກຄິວເສັ້ງແລ້ວ

ທັນມະດາຄົນເຖົ້າ ຊະຣາກາບກາບແກ່ ຫຼ້ານເອີ້ບ

ໃນທ່ອນຫາຊອກແທ້ນ ໜ້ົງກະດ້ົງແກ່ນແຂ້ງ ແມ່ເດ

ຄ້ອນວ່ານາບຈາແລ້ວ ບາຄາງຣັບພາກ

ສ້ົງບໍ່ຫຼ ົງເບ້ົງເນ້ົ້ອ ຂອງເຈ້ົາສຸ່ນນັ້ນນັ້ນນາ

ນນຫາກຈຸບຸຫນ່າ ສບສສອນສາວ

ຄວນທ້ີເອົາຜິວທ່ຽນ ກອດນອນຊຶມແກ້ນ ດ໊ິ ຕ໊ິວ

ຫຼ້ານກໍບ້ົງໝາຍໄວ້ ຊາບງາມຜຸ້ນ໊ົ ງ

ຕ ົ້ ງວ່າຮູບຄ່ອງແທ້ ທ່ຽນດ້ານດ ົ້ ງຄ ົ ງ

ອັນວ່າທັນຕາແຂ້ວ ແດງງາມທ ົ ້ ງ ົ ່

ພໍແຕ່ຫຼ ົ ມ ົ ່ ງ ົ ້ ອ ສອງນ ົ ້ ວແມ່ນ ົ ້

ນ ົ ທ ົ ້ ງເກສາເສ ັ ້ ນ ດຳປານຂົນຕ່າງ

มาบๆเห็ อม
ทางกสินใจได้
เพื่อได้เป้นคู่เจ้า
ถังว่าบาจาแล้อ
ว็ดท่ทางข่างเว้า
เมื่อนั้ตาอันถ้อย
บาบ่าวน้อย
กจ็างบาบเอิาแก้อ
ทิางเถื้อางป้อง
แล้อจ็างลิางจากห้อง
เข้าสู่ถุ้ม
บากเปาะป่องขึ้น
บาไหลับ
บากหิ็างเหันน้อง
เมาปูผาสาดกอาง
ต้างหากแปนแอ่นหน้า
กองแพงนอน
บาเหันแล้อ
อรุะอึนอ้อย
เมื่อนั้นสุดจุะดาได้
นางจ็างลุกนั่งแล้อ

หิอล้านสอกปาย
จักเอิาเป้นปู่
นอนซ้อนร่อมผา บ่าเอิย
ไอยะภาแย้มต่ำ
ไยหิ็นบ่าติน นิ้เด
เมื่อแลงแล้อถ่ำ
ถะนึางถ้ารอกนาง
แหวนถ่ามาสอก
างามน้อยบึางพิม
เถหิ้างลักลอบ
นางข้อบถ่อบปอง
นาสาดนางถาน
แม่ปะตูแลป้ัม
สุดจุะดานางนาด
กางหองผูกเอว
ไสมสึางอึนยุน
เสื้อถำแยงต้าง
จานางสูงถ่อบ
สูงท้าอม่วนหู
ยึนถำบาก่าอ
ไปป้ัมเบึางกู

ภ้จ๋างเหับเผ้าผู้ บาบุนไพหิราก
พระบาดห้าว ๆามแย้มถั่งพิม
ต้ั้งหากใสมงามล้ำ เหื๊อถิ่นสุดยอก
บางบาดผู้ ถิ๊ถ้อมหั้ภบา
มาลิ๊เจ้า อิ่นตาผายไผก ๆงเอิ่บ
เชิ่นเจ้าเข้าสู่ห้อง หาบ้อง๊ไผดผาย แด่ห้อบ
บ้อง๊จักบ่บิกไว้ เห๊างเภดบูชา
เป้นมุ๊งคุบ แก่ติบติวข้า
แต่บั้นบาง๊ก่าวแล้ว ห้าวริ่บรับขาบ
ข่แก่จอมแพง๊พระ ปู่เผ้าไบห้อง๊
ข้อบบิ๊ถิ๊ถั่งภาถ่ำได้ ห๋งหาง๊อิ่นบาภ
หาง๊ถำมาชิ๊เข้ารอ่มชุ้อบ ถะบาบ้อบบ่ถวบ บ้อง๊เอิ่บ
อับบ๊ำ๊๋งห๋งบ.ถั่งมะหาสมุดภว้าง๊ อาไปแปอเป้ง๊
อับบ๊ำถิ๊ถั่งบ้ำห้วยบ้อบ สะเผ้าถ้าบ่ห่อบห๋งว
อับบ๊ำ๊๋งรั๊วสีแจ้ง๊ พระจับเผ๊งใสส่อง๊
อับบ๊ำ๊๋งดาวหม่วยบ้อบ ชิห๋งมได้หม่วยพระจับ พิ๊ลิ๊
ถ้อมว่าห้าวก่าวแล้ว บาง๊ธาหะบาเมื๊อ
ฤวาบมาลา แก่บาไบหห้าว
สอง๊ก่เลิ่บปะชิดชุ้อบ ชุอบถ่ก๊ัวกิ๋บ
ห้าวก่รักรูบบ้อง๊ ไบหน้าจูบชิ่ม
แล้วเล้าเอ้ากับเข้า เมื๊อไบผาสาด

บาบ่าวน้อย ทิวแย้มต่ำกัน
สองภะสักต้าน จากับฉับฉิ่ม
นางนาดผู้ แผงล้านปอกใย
ปานนี้ผู้มีวแก้ว หาพ่างพาแลง พุ้งแล้ว
บ้าคอง คอยพาแลง พ่างเพิกอมน้อง แล้วพี่
นางกใสใยท้าว บาถามใฉมภอก
มืนวดบ้าว นิมน้องบ่วาง
เมื้อนั้นบิงแผงส้อย สุดจะดาสลิบเมื้อย
บูท่างสองแจ่มเจ้า สวานหื้นจู่เชิง
อันแต่บาชิมน้อง สุดจะดาสนุกบิง
ถึแก่สองแจ่มเจ้า พันกู้วด้วงู
ดูนางล้ำ สองพระอิงช้อนเสื้อ
รุ่งถ่ำเช้ำ มีรู้เมื้อวัน
บัดนี้ดูจวนแจ้ง ร้วสีใสส่องมาแล้ว
อาบจภลาอยนผู แผงลานลองเมอภอนแลว
ดูถั่งหูายวันล้ำ ถินบ่าจิถองหา บ่รู้
ภิวแต่ถ่ำลือชา ช่าไปเฮารู้
เมื้อนั้นสุดจะดาแก้ว ดวงสีต้านต่ำ
นางกเว้าจ้อยๆ ถำระห้อบต่ำบา
น้องนี้ล้อนใหง่ได้ สิบสี่ปีปาย นี้แล้ว
อันว่าภานบิงชาย กำจ้างเหันดงวนี้

ขໍแก่สาละผินเจ้า
ป่าใหัคำผิ้วฟ้ำ
เมื้อนั้นบาก่รับพาภต้าน
เธิาพี้ทูมถั่วเธิาสผมงหอๆ
ก่ห่ปิาจิกตั้ว
บ่ห่อนไหวหวั่นแท้
ค้อมว่าบาก่าวแล้ว
แล้วจ๋ำวาๆจอมสิ
เมื้อเถิาหัอๆ
บ่าแก่นไห้
แต่นั้นกูบางได้
นางนาดน้อย
นางก่หิาคับได้
อันว่าใสมรูบเจ้า
แต่นั้นฝูาสาวใช้
เธิาก่เหันแจ่มเจ้า
เธิาก่แซวๆต้าน
เลิบแผ่เท้า
แต่นั้นธาชาธู้
นางนาดน้อย
นางก่ชิกๆบ้า

ภูอำแวนแจบ จิาเผิ
ไปแท้ที่ใด แด่ก้อน
ขานตอบนางคาน
ห่อนชิเพื้อนไหวได้
ป่าลิธอๆบาด พระอวนแล้ว
ลิมต้อๆใค่นคอน น้อๆเอิบ
ชิมจูบนางคาน
ก่อนลิาปางแก้ว
เถหัาค้อมธุ่า
หาเธิาสู่กิน
หาบเถิ็อนหาวห่อๆ
ผิ็วเส้าห่ าเหิ็อๆ
เจ็ดเถิ็อนกูแก่ มาแล้ว
เหมื็อนไธ้ป่วยปี
หาวเมื้อผาสาก
นางน้อยห่ าเหิ็อๆ
จากันชุบชิม
คำเธิ็อๆรอดใน
มิบางหันอ่อน
ยิบาั้ถั่วแถน
ตาหั่วลิมโต

ມືພາບເຊັດ
ບິນຂາມປ້ານ
ປ້ານແຕ່ພອະພໍ່ເຈົ້າ
ນາງບໍ່ຂຶ້ນຂັດໄດ້
ຂຶ້ນສູ່ຫ້ອງ
ແລ້ວຈົ່ງບໍ່ມືໄຫວ້
ແປວແຜ່ນພື້ນ
ເມື່ອນັ້ນຣາຊາຕ້ານ
ເຈົ້າຫາກທິງຄັບແກ້ວ
ໃຜຜູ້ນາເຜອຝັ້ນ
ເຈົ້າຈົ່ງບອກຊື່ແທ້
ແຕ່ນັ້ນສຸດຊະດາແກ້ວ
ນາງກໍອຳບໍ່ໄດ້
ນາງກໍພາທີ່ໄຫວ້
ມືທໍ່ນາບ່າວນ້ອຍ
ຄ້ອມວ່ານາງຈາແລ້ວ
ສັງວ່າຖູງ່າຍແທ້
ສັງເລົ່ານາໂລບລ້ວ
ນາບໍ່ກົວເກງກູ
ໂອນໍກູນີ້ຕ້ຳວ່າກະສັດຕາເຊື້ອ
ຮ້ອນປະເທດທ້າວ

ມຸກຕາເຕັນແກ້ນ
ກົວເກັງເປັນຂນາດ
ຈອມຊ້ອຍຊີໃສ່ກັນ
ອົດໄປທ້ຳໂສກ
ໂຮງກວ້ຳງພໍ່ພຣະບາ
ປົດຕາຕົນພໍ່
ຕົນເຈົ້າໃສ່ຫົວ
ຖາມນາງທຸກສ່ຳ
ໃນຫ້ອງແຕ່ເທົ່ຳພໍ່ເດ
ຟູມແຝ້ງຊົດຮ່ວມ ນາງນັ້ນ
ນາງນ້ອບປ່າອຳ ພໍ່ຖ້ອນ
ບິນຄຳພຣະພໍ່
ກົວປ້ານໃຫດມີ
ປົດຕາຕົນພໍ່
ຫ້ຳນາງເຖ້ຳບ່າສວນ ນັ້ນແລ້ວ
ຣາຊາກົ້ວໂກດ
ມັນນີ້ບໍ່ປຳ ແທ້ນໍ
ລັກລອບຊົມນາງ ດ້ວນີ້
ທໍ່ໃບບອງນ້ອຍ
ທິງເມືອງສອນໃໝ່
ມີໄດ້ຂົ່ມກູ

มันนี้คินไผ่บ้อย
สังเล้ามาลวนลัก
ผิว่ามักใส่ได้
ถาวเมื้อไอบะภาอ่ำ
ลือว่ามาคิบด้าม
ภูจักฟันมอดม้วง
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว
เถิงปางถ่ำ
นางกำโจมกอดอุ้ม
ซะซะบ้ำ
ดูธาแก้ว
ร้อบว่าเจ้าจักเป้นก่ำพ้า
นางก่ำหอดๆไห้
เพื่อว่ากิวบาถาง
แต่บั้นธาชาเจ้า
บอกแก่เพ้ชถาดไห้
แต่บั้นฝูงข้าใช้
เอิาก่ริมๆถี
เลียเล้าแบงเรือนเจ้า
ฝูงเพื่อนบ้าน
บัดนี้ธาชาเจ้า

เป้นฝุ่นทุลีเมือๆ ภิถาย
ขิ้นภูเหิ้อลั้น
สังบ่มาแต่งตามถอๆ ดั่งบั้น
ก่หากแปงถวามใหั้ แล้ว่า
เหมือนใดเป้นใหม่ดั่งนี้
มันบั้นบ่สิๆ แท้แล้ว
นางบากลาเมือ
แห่งตินหิวไห้
ปูนใดไห้ร่ำ
บินบ้อบข่าวไหู
สาบใจบ่ทันเกิดภูเอิบ
ปางนี้บ่สิงแม่ลือ
ลินลูกในปูน
นิงนอนเสั้งแล้ว
ไภหามินาก
เอาห้าวผูกมา
เพ้ชถาดหั้วตาย
เชือกไปมิช้า
ไอบะภาเรวรอด
เอารู้บอกมา
จอมเมือๆฟูนถูก

จำใຫ้ເพ้ัชุถาตฟ้าว
ถ้อมว่าเอิาจาแล้ว
ตามซ่างถ้อม
บาตอบแล้ว
ไอยะภาฟูม
บ่ากใหมะบาถ้ัม
บายแร่งให้
ดูธาเจ้า
สังว่าร้องร่ำให้
เหันว่าซ่างถูงให้
พอบเล้าถึกอ่าะผู้
ให้ถ่อยอิกเถิเจ้า
กันว่ามักผู้บ้ั
สังเล้ามาปวกถ้ัม
สังบ่ไอวาจา
เมื้อนั้นไอยะภาแก้ว
สังบ่กิวถ้ำตาย
บ่ากว่าวแล้ว
บ่าป่าอาวอมเตื้อ
กันว่าห้าวกว่าวแล้ว
เอิากปายกันติก

เอิาห้าวผูกเมื้อ ว่าอัน
บาถางั บพาก
หนีเอ้ันบ่ห่อนเป้นเจ้าเอิย
เอิาพากลิงเรือน
ณหะบองร่ำหน้า
กิวซ่างตายจาก
บาห้าวซ้ำแร่งหิว
ไอยะภาถินบ่า
ถะนึงใอ้อ่าวสัง นั้นเถ
ซาบงามรู้ข่าว
หิวล้านลื้นภะสัน แท้ลื
ไอยะภาป่าฟ้าวปวกซ่างถ้อม
ซ่างบ้อบชื้บ่ิ้นบ่าแล้ว
ลื้นลื้นหงามปัก ถ้ังนี้
ต่ำซ่างพ่ธู้ เสังก่อน
ร้าบตอบซ่างถิน
ถังลืใบซ่ึ้น นี้เถ
ห้าวเล้าจาเสิม
หากจิหามาให้
เพ้ัชุถาถไปเถิง
แวดเรือนบาห้าว

แต่นั้นผิลถวนท้าว
ยุท่างถ้วงหมากหว้า
ซอบเม็อเพ้ชุลากอ้อม
บาลางถาม
สูหากมีภางร้อน
สูป้านถิบลักเข้า
แต่นั้นเพ้ชุลากก้า
ตุจักมาพันมัก
อึนแปงเว้า
สังว่าจักผูกถ้อง
อวดว่าสูถีแท้
ฟังยินท้าวบอกแล้ว
ฟังยินซว่างๆร้อง
เอิาก็พันทะบ้วมัก
บางแตถงถ้วงแท
มันก็นิบนอบน้ำ
บัดนี้ดูต่างแท้
พอยเล้าจำตูมัก
แต่นั้นราชาได้
พระก็ยินถงกเข้น
สังว่าฟังถำเว้า

อึนแปงบ่มีเฟื่อๆ
ไยตั๊นบ่าถิน
จอกไขว่บ่ระบวน
ว่ามาสังแท้
แนวใดถั้นดุ่งมานี้
ขอๆป้าวแห่งภู
พ้อมพวกเลียจา
ผูกเอิาบาท้าว
น่ำเอิาเพ้ชุลาก
ภูแท้ถั่งใดนั้นเด
ลองภุมมักผูกกันก้อน
เอิาหุ้มมักกัน
เพ้ชุลากภุมกัน
ผูกกันติงผ้วน
ถงเมอหูนบาก
ถวายไหว้ฐู่อัน
ท้าวปากเป้นป่า
ผูกกันกองไว้
ยึนถำมันก่าว
ใจร้อนถั่งไฟ
มันจำมักผูก

พระเอิย
กันนั้น

สูมีมาถ้วปำง
ພຣະກ່າວແລ້ວ
ເຖິງສາມທີ
ເມື່ອນັ້ນຣາຊາເຈົ້າ
ພຣະກໍ່ຕື່ນທີ່ບພື້ນ
ຟ້າໆຕາມ
ສູຈົ່ງຕົກແຕ່ງຫ້ອງ
ກູຈັກໄປດູໜ້າ
ກູຈັກມັກສອກໄວ້
ແຕ່ນັ້ນເສນາພ້ອມ
ຄ້ອນຟ້າດໜ້າ
ໂບທາໄດ້
ເຂົ້າກໍ່ໂຫ່ຫ້ວງຟ້າວ
ມີທ້ວງອັກສາມ້າ
ຄົນຂໍແລ້ວ
ອັນວ່າກຸນຊະໄຣຊ້ອງ
ຄວັນຂຶ້ວພ້ອມ
ສ່ວນວ່າຜູ້ກ້ວງທ້ວ
ນາບຄວັນຂັບ
ກູຈັກບິບອງໃຫ້
ຈັກເອົາບັກກ່ຳພ້າ

ມັນນັ້ນກ່ອນກູ
ຕົກແຕ່ງໄປເຕີ້ນ
ດ້ວງງວກັນນັ້ນ
ໂກທາແຮງນາກ
ໂຮງກວ້າງແຜກສ້ວງ
ເສນາທຸກໜ່ວຍ
ພົນລ້ານປ່ານບານ
ຊາບພອຍຈັກສ່ອຍ
ເອົາຊ້ວງປ່ຳບີ
ພ້ວງພລັນຕົກແຕ່ງ
ກອງແກ້ວຕື້ນເຄ້ງ
ບິນສ້ວງກອງປ່າວ
ໂຮມພ້ອມຊູ່ພາບ
ອານຄຳແຂວນຫ້ວງ
ຖ້ແສຊູດ້ວ
ເຂັນຄຳຄາດເຄ້ອງ
ຫັນຫ້ວງຊູ່ຕ້ວ
ທ້ວງເຜ້ອນພຍາສານ
ຂ້ວຫ້ວຖ້ວ້ວ
ເປັນທຸລີພ້ວງໄ
ບ່ຳຂ້ຳໃສ່ເກ້ອ

ແລະນ
ດູນັ້ນ
ບ່ປ່າແລ້ວ
ໄປແລ້ວ

เอิาก๋สักฉุ้นฉ้าวๆ
เสนาใหู
มันนั้นถิงญาวแท้
เธิาบี๋พินมากล้น
แต่นั้นถิงฉาวบ้าน
เอิาก๋ปับแล่นฟ้าว
บักนั้นธาฉาเจ้า
พระก๋เต้าหมู่ฉ้าวๆ
ว่าจักผิปอๆเอ้า
เผินจักมาปาดร์
แต่นั้นไยยะภาแก้ว
ลาวก๋หน้าล่าเบ๊ย
ไอนิมะมิอมะมาบแล้ว
ย่าก๋ห้ามจ้อยๆ
อันว่าสาวใบบ้าน
เจ้าหากหาร่อมร้าย
(แม่นบ่มักบ้านบี๋
ห้าถิงถีถิงงาม
ว่าฉิไปอ่ให้
เจ้าหากบ่ปากสู้
ย่าก๋ห้ามเจ้าแล้ว

ถีแล่นเสินๆ
ทู่งน่าถินฉ้าวๆ
บ่นิกิวจักปาก
ทู่างต๊ปู่อนมันได้ลี
ฉุมเอิาเถียแกว่น บางนั้น
เมิอเว้าต่นาย
ไกหาก๊วไกถ
พินต๊อะเผกมองๆ
เอิาบาห้าย่า
ฟันข้ามอกฉิวั้ว ว่าอัน
จำสอนถิกอม่า
นายเถ้าสั่นสาย
ทู่างญาวเจ้าย่าภูเอิบ
ทู่างน้อยหากบ่ฟั้ว ย่านา
เมิองเธิามีมาก
มาเอ้าใส่ถิๆ แม่นา
ห๊อ๊นข้ามิ
ป่างใจมีไร้
ไอมมาฝันคู่
เอิาพุ้นอ่าวเถิๆ)
ทู่างเล่ามิเอิา

ກ໋ຈ໋ງເຝັ້ນຄວາມດັ່ນ
ຢ່າກ່າວແລ້ວ
ເຈ້ົ້າຫ່ານກ່ມັກຮູບນັ້ນ
ໃອ່ນ໋ຄວາຍບ່ກິ່ນຫ່ງ້າ
ໝູບ່ກິ່ນຮ໋ຳ
ຂອງບ່ເຄ໋ຍກິ່ນເຂ້ົ້າ
ຊ໋າດທ໋ີຮຸ້່ງຜ່ານຟ້ົ້າ
ສ້ົ້ງ໋ເລ໋ົ້ງໆໃຫ້
ຢ່າຫ່ານກ່ຄ້ົ້ດບ່ອ່ນຮຸ້່ນ
ຄ້ອ່ມວ່ານ້ົ້ວກ່ານ້ົ້ວແລ້ວ
ເພ໋ິ່ນ໋ເຟ້ົ້ນປ່ອ່ມຫ໋ົ້ວ
ສ້ົ້ງ໋ມ່ານ້ົ້ວເວ້ົ້ານ
ອ້ັນ໋ເວ້ົ້ນໃຫ້ກ່ຮ້ົ້ານ
ແຕ່ນ້ັ້ນພ໋ະບ່ານ້ົ້ວເຈ້ົ້ານ
ພ໋ິ່ນຫ໋ານ໋ໃຫ໋
ພ໋ິ່ນຫ໋ານ໋ລ້ົ້ນ
ຊ້ົ້ານ໋ພ່ອ໋ງມ້ົ້ານ
ບ່ານ໋ກ໋ິ່ວເ໋ງ໋ປ້ານ
ຢຸ່ານ໋ງ໋ຄ້ົ້ງ໋ວ່ານ໋ກ໋ເ໋ຈ້ັ້ຍ
ຣ໋ານ໋ຊ໋ານ໋ຫ້ົ້ານ
(ພ໋ຣ໋ະບ່ານ໋ຫ້ົ້ານ

ແກ່ຕ໋ິ່ນສ້ັ້ນ
ບ່ານ໋ຄ້ານ໋ຊ໋ິ່ມ໋ຊ໋ົ້ນ
ຕ໋ານ໋ເຈ້ົ້ານ໋ຂ້ັ້ຍ ບ່ໍ ເ ອ ົ້ ານ ຢ່ານ໋ເ ອ ົ້ ຍ
ເຈ້ົ້ານ໋ຊ໋ິ ຂ ົ້ ມ ເ ອ ົ້ ານ ຫ ັ ກ ກ ່ານ໋ ກ ່ ານ ບ ແ ລ ້ ວ
ເຈ້ົ້ານ໋ຊ໋ິ ຕ ົ້ ກ ັ ງ ົ້ ວ ົ້ ຊ ັ ້ ນ ບ ່ ໍ
ຊ໋ິ ເ ອ ົ້ ານ ານ ້ ອ ມ ່ ານ ເ ປ ັ ້ ນ ລ ົ້ ິ
ລ ົ້ ິ ຊ ົ້ ິ ກ ົ້ ວ ບ ວ ກ ຄ ວ ານ ້ ບ ັ ້ ເ ດ
ຈ ານ ້ ຫ ານ ້ ແ ຕ ່ ປ ່ ຫ ານ ້ ງ ນ ັ ້ ນ
ມ ານ ້ ພ ັ ້ ງ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຫ ານ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ໍ
ບ ່ ານ ້ ທ ົ ້ ມ ເ ຄ ັ ້ ງ ໆ
ດ ັ ້ ງ ລ ົ ້ ິ ໃ ບ ຫ ້ ົ ້ ນ
ໃ ສ ໃ ບ ເ ຜ ວ ົ ້ ້ ນ
ສ ັ ້ ງ ເ ຈ ົ ້ ານ ່ ໍ ຄ ະ ນ ົ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ດ
ຂ ໍ ຝ ານ ້ ພ ານ ້ ສ ານ ້
ແ ວ ດ ເ ຮ ົ ້ ອ ນ ຊ ານ ້ ໄ ຮ ້
ອ ະ ນ ັ ນ ຕ ັ ້ ງ ນ ັ ບ ໂ ກ ດ
ຫ ້ ັ ງ ກ ້ ອ ງ ເ ຮ ່ ງ ກ ອ ງ
ຣ ານ ້ ຊ ານ ້ ຈ ັ ກ ປ ານ ້ ດ
ຄ ອ ບ ປ ້ ັ ມ ເ ບ ົ ້ ິ ງ ຜ ນ
ມ ານ ້ ຈ ນ ເ ອ ົ ້ ິ ນ ກ ່ ານ ້ ວ
ຈ ານ ້ ເ ຂ ັ ້ ນ ເ ຜ ດ ສ ງ ງ

ดุธาบักหมุ่มบ้อย ชาบชาตใจใธ
มึ๋งบั๊ดินใหใส บาบมิเหฺ็อล้ม)
มึ๋งปากกินบ้วเฮ้า กินเสั่งใหม้มับอิ่ม
ภูจักฟังมอดม้วง วับบั๊บ่สิ๋ว
แต่บั้นบาลาบท้าว บุบมิต้านตอบ
ข้าบ่ผิดบาดเบ้อๆ พระเมืองเจ้าท่ใบ
ถังพระบ้วปากข้า ลองฟังกับเบ๋ว
พินเจ้าฮาบบ่ใธ้ ฟังข้าเจิ๋งกับ ทั้งด้อม
ด้อมว่าบาจาแล้ว แสงเมืองจิมจื๋น
จับทะธาดท้าว เภาะข้าวๆวาภจิน
เมืองแสงเปื้อๆ ข่ลำติฟาด
จับทีธาดท้าว ข่เปื้อๆป่าบเสั่ง
มับหากลืภูแล้ว เมืองจับเหว้าใหญ่
ภูบ่มีป่องป้าบ มึ๋งท้าวท่ใบ
ข้าภแธงเภาชาว สองหากดาภกับ
เจิ๋งพ่กับ แภว่าข่ติเปื้อๆ
บ่ภูฮาบขุบพ้บ ติหิวกับแดภ
ฐู่กินฐู่ข้อบเจ้า บ่มีป้าบป่องกับ
เอิาก่บับเมืองก้องๆ สงๆใธดาสบั้บ
เพื่อว่าอำบาดเจ้า กวมกั้มเหฺ็อมๆำ
แต่บั้บธาชาเจ้า ติพาบใส่ผ่า

ขุนกางเกาะแยกซ้าง
สองสวางกู้ว
ซ้างท่างผู้
ธาซาเป็ยอ
กางก่ก้ำบ่ได้
หิวแตกซ้ำ
ขุนกางตึก
ทางเดินเตั้ง
ถิแก่พอกหอกหุ้ม
ซวากงม้า
เอิาก่บ่ทอนธับ
เบื่ององล้ง
แผนก่เหันท่างผู้
แผนจ๋างไสสั่งซ้าง
แผนก่บ่ฮู้
ดูเจับล้ง
แผนก่างาเกือกซ้ำ
อันว่าพายสางผู้
บุท่างกุนซะเธกท้าว
ถุนเมืองผู้
พระบากเป็ยอ

ชินต้องต่ำพยา
เกียงางวางกอก
กางท้าวท่าวลาง
ฮ่ำก่ำตีฝ่าย
ฮ่ำท้าวถึกหิว
เลือกอาบหั้งถ้าง
ท่าวลางก่ซ้าง
ฟันกันตายไฮ่
แหงซว้างหมู่ลา
มันแล่นสองกัน
เกือกลางหูม้า
ขุนบายตายไฮ่
กางก็างมีางมอบ
รับร่ธาซา
ถึกแอวพยาเจ้า
ธาซาสลิบเมื่อย
พยาเจ้าป่ายเสัง
ขุนแผนแรงอ่อน เสังแล้ว
เกียใก้บ่ทิน
พายแสนกันหั้ง
ฮ่แก้วป่ายแผน

24 / VII
ห้ามจำหน่าย

มังหากลีภูแล้ว
ตามแต่บากำพ้า
แต่บั้นอุกอลุกใหม้
พิงพอกล้ม
แต่บั้นบาลางห้าว
เหิงหลงมุดมอบ
บาจ็งมายถ่าต้าง
สัวชิมาร่าวอ้า
บาจ็งจำเอิาใหู้
สูจ็งกุมผูกถ้อง
ถ้อมว่าบาก่าวแล้ว
เอิากำเอิากับมัด
กับหัวแสงเมืองพ้อม
ฝูงหมู่ขุนใหญ่พุ้น
แล้วจ็งแขวนถ่ำข้าง
เอิาจ็งอวนหมู่เฮ้า
แล้วจ็งปิกเอิาเจ้า
ฝูงหมู่ขุนใหญ่ถ้วน
แต่บั้นธาชาเจ้า
กำเพื่อกิวเดดห้าว
พระจ็งหวบหิวน้ำ

พยาสีธิกหิมาก
ภูชิป้านร่อมใด
ใหญ่วฟันผ่า
ตายสู้งมากตาย
หุกขะตาหูวล่ำ
บาวแหบหาย
วาจาฤแลงก่าว
กับพั้นผอกเตื๊อ
เชิาเสู้แวนห่าว
พยาเจ้าพ่ขุน
เอิาแล่นสิบๆ
พ่พยาแขนข้าง
เมืองจับเอิาผูก
เอิาถ้องผูกเอิา
เป้นพวงถั่วหมากหิ้ว
เมืองถุ้มรอกไร่
พยาหูวางแก้ปล่อย
เอิาแก้ปล่อยกับ
พยาหูวงบินไสก
ดินเจ้าหาวมเหวิา
มาลาอิบอาบ

ท่าวเถ้น

ນ້ຳດອກໄມ້ ໃສງລ້ຳງເຫົ້ອໃຄ
ແລ້ວຈົ່ງເມືອເນົາຫ້ອງ ພິນາງເທິງແທ່ນ
ນາງນາດໃຫ້ ເທວີແກ້ວປູ່ແຝງ
ທຸກຖ້ວນ ນາງນາດສາວສນົມ
ຖ້ວຍ ຊູ່ນາງແຝງໃຫ້
ໃບຕົກາບັ້ນ ຣາຊາເຊົ້າກ່ອນ
ຕອນແຕ່ນັ້ ເມືອໜ້າກ່າວບາ ເຈ້ົາເອີ
ບັດນີ້ຈັກກ່າວຕ້ານ ເຖິງອ່ອນຊາບທຸກ ກ່ອນແລ້ວ
ທ້ າວກໍທວາຍທະນູທອງ ສ່ັງປ້ົນຄ້ ອຍ
ດູຣາເຈ້ົ າ ສອນຄ ຳເຫ ຼ ັ້ ນປະເສ ີ ດ ຽມເອ ີ ຍ
ຂ ້ ອຍຈ ັ ກສອນສ ັ ່ ງເຈ ົ ້ າ ຄ ຳ ຜ ັ ້ ງຊ ູ ່ ອ ັ ນ
ເຈ ົ ້ າຈ ົ ່ ງໄປຫ ິ ນຫ ້ ອງ ອ ິ ນທະປ ັ ດຖ ານເມ ື ອງນ ິ ງ ພ ານພ ຸ ້ ນ
ເພ ື ອ ວ ່ າ ທ ັ ນ ອ ່ ອ ນ ນ ້ ອ ຍ ສ ອ ງ ທ ້ າ ວ ກ ່ ອ ນ ມ າ ທ ່ ງ ວ ເ ຖ ິ ້ ນ
ເຮ ົ າ ກ ໍ ຄ ຶ ດ ໄ ຄ ່ ໄ ດ ້ ເ ມ ັ ງ ພ ່ າ ງ ທ ຽ ມ ທ ວ ງ
ເທ ິ ຈ ົ ່ ງ ເ ຝ ັ ນ ຫ ູ ຕ າ ດ ່ ວ ນ ໄ ປ ທ ັ ນ ນ ້ ອ ງ
ຄ ້ ອ ມ ວ ່ າ ບ າ ສ ັ ່ ງ ແ ລ ້ ວ ເ ລ ັ ບ ຣ ວ ດ ທ ະ ນ ູ ທ ອ ງ
ແ ຍ ງ ເ ວ ຫ າ ປ ່ ອ ຍ ປ ້ ົ ນ ມ ື ຊ ້ າ
ແ ຕ ່ ນ ັ ້ ນ ສ ງ ງ ດ ້ ງ ກ ້ ອ ງ ເ ພ ນ ີ ໄ ຫ ວ ຫ ວ ັ ່ ນ
ຄ ິ ນ ຕ ົ ້ ນ ທ ້ ອ ງ ທ ້ ງ ຄ ້ າ ຍ ສ ັ ່ ນ ສ າ ຍ
ແ ຕ ່ ນ ັ ້ ນ ສ ອ ນ ເ ລ ົ ້ າ ພ າ ຍ ປ ອ ນ ເ ມ ກ ບ ິ ນ ບ ິ ນ
ເ ຖ ິ ງ ສ ະ ຖ ານ ພ ຽ ງ ນ ິ ງ ເ ມ ື ອ ງ ພ ານ ພ ຸ ້ ນ

สองกໍผันลิ่วใก้ ปางถำเตันก่อน
เอ็นก่าวถ้อย สูงแจ้วก้วกิน
มันกไอถำต้าน ตามบาสอนสั่ว
แล้วเล่าบึงถึบถั้น ถึนแตู้ว่บ่นาน
แต่บั้นเตันกำใด้ บึนถำสอนก่าว
พ่เมื้อสูนเปั่วแจ้ว บาท้าวลุกโสว
แล้วจ่ิวทันมาพ้อม เสนาทุกหมู่
บาบ่ช้า จาต้านต่ขุน
บักบี้เธาจักเมือหินห้อว นะถอนสีหาพี้ พายพุ้น
ท่านจ่ิวติกแต่วห้าว เตินเต้าธิบโธม ท่่วเถิ้น
แต่บั้นเสนาผู้ ตาวตาโถบอาก
มันกล้อมฝากหน้า กอวแก้วป่าวเติน
ถินโตูเข้า เมือในถับถั่ว
ปะบิมมอบบื้อ ทูนท้าวสู่สะถอน
เมอบบอาชาเจา เตนถาอวอาก
ใช้ถึบถั้น ทันท้าวที่สวาว
ขุนกโถบถำเจ้า บ่มีลุกแล่น
ปะถับเถื่อวม้า ถีแล้วเล่าเป็อว
พิมเพวอั้น ลวาถำถีแล่น
ฝูวบ่าวน้อย นำกั้นสี่พัน
บ่อบวมม้า ถีแล่นจำวๆ

ภาษแดนเมืองๆ
ฟ้างบินชอ่างๆไม้
บุงหองเงาอ
สงๆสันแก้อ
ถึถ้งฐู้ปู่บ้าน
แม้งบ้งขึ้นโถกภกว้างๆ
ขุนแผงบางมาถิม
สั้นโถกถึ้น
ขุนพิมถิมภงๆลิม
โอ่นสังมาถึกรอกฐู้
พี้ภถิมมาลา
จิกหะจอกฐู้
ถะบึงสองหางๆ
ชอ่างไม้
ใบธังถิก
เต้นหังพ้อ
มีหังกองกอกเป้า
อันว่ากอกชังงบ้าอ
ตั้งว่าโรบธอายธิก
พี้นถึกธอกฐู้
เมื่อจักถืนชินสี

งอกหูงังถะบึงฐู้
เถือนสีลิมตี
ตังลำแหวอธ้องๆ
ภัลยาบำธงก
เธโหง้ร่ำหา
หอมกอกธังบาน
ท่าวบอนหูงังม้า
เถือนสี้วอนใจ
เมื่อบหวางเลี้ยธ้องๆ
หังเล่าถะบึงเมั้ง
ภึบภะจวนถึบ้องๆ
เมั้งเล่ายังธัก
สะเถิกใจปางบ้า
ไภวภึงลิมตี
กอกบางเหื้องๆแข้ม
พวงหอมไซ่เผ้า
เป้นสร้อบบาบบอบ
หอมอ่อนหวางวอน
ภึบละอองถึถู้
ชักแถ่นลวาเชิา
ชิห่างภางพธะเมืองใช้

พุ้นเป้
เถง่

พี้กอหาริกใก้ เก็อนสิวันปะหัก
ว่าจักเอาอวนหุม กอเล่ามีภาบใช้
เจับหื้มาใกแก้ว ภอาสีเสังเป่า
เจับหื้เข้าป่าไม้ ถะบึาใอ้อ่าวถาย
ร้อบหื้วิบากข้อบ ชักจ่อาใกตา นั้บ
ร้อบหื้เวราถอา ถึภราปาาบี้
ใอบ่เจับแสบเบื้อ ร้อบบอกปาหาบี้เถ
บาถว่าพวบใจจิถ ร่าวถาาถาบกู้
(มับหาภกูหบักแหบ้บ ในหวาบีสว่าา
ถึถู่ขวับอีกขอ้าา บ้าบ้าบ่มใบ พี้แล้อ)
อับบ๋าอิภอุ่บเอ้า เหบื้อบถั้าภิบสาบ
ปาบถั้าใฟลามลุภ หบื้บภอาใบเบื้อ
ถึถเบื้อบ้าปู่หอ้า หาราชปาาหอา หื้พุ้บ
พี้ภอหาวหวบอวบ บ้าเผิาลิมเล้า
จบหะสิบฎู เภสาสิมภิบ
ภ่ใป่ปาบริถบ้อา ปาาอ้าบจูบชิมพี้บา
ใอบ่จิถบ่าเบื้อ ลืมเผถบามชิม
เพื้อว่าหอมมาลา พระอึบถำแฉมเก้า
ริถรว่าาหัอา หืมะเวถไพสิบ นั้บั้บ
พิมมะเสบสิม ภิบถิถ่ำต๊
ใอบ่ตั้วว่าอิาอ่อบภ้าว ปุบสิาสำลิ

ແຂນແພນເກາະ
ບັດນັ້ພໍ້ເລົ້ານາໄກແກ້ວ
ທຸກແຕ່ດັ້ນປ່າໄມ້
ພໍ້ກໍ່ລ້ວາເຂົ້ຳ
ຄຶດໄຄ່ອົກອຸ່ນອຸ້້ນ
ຕ້ົ້ວ່ຳບິນໂສກພັ້ນ
ຂຸນກໍ່ຊ້ຳລວາຜັ້ນ
ຄ້ອນວ່ຳໜົ້ກ
ສ້ານເດ້ືອນປ້ານ
ຂຸນກໍ່ພັກຈອດມ້ຳ
ທ້ົ້ນັ້ນຊ້ວາເມ້ືອງສວ້ຳ
ຂຸນຕອບຄ້ອນ
ຕູ້ຫ້ວາກເປ້ັນຫູ້ຕ
ແຕ່ນັ້ນສອງຂຸນເຂົ້ຳ
ເລ້ົ້ວເຫ້ວ
ແຕ່ນັ້ນລ່ານແຂກຮູ້
ເຖ້ົ້ງເສນ
ພຣະກໍ່ຮູ້ເຫ້ວແລ້ວ
ສູ້ຈ້ົ້ງນ້ຳສ້ານຄ້ຳ
ແຕ່ນັ້ນເສນ້ພ້ອມ
ເຂ້ົ້ຳກໍ່ນ້ົ້ບນອບນ້ົ້ວ

ກ່ານຽ້ມລ້ົ້ມເນ້ົ້ອ
ກອ້ງສ້ົ້ສຸດທ້ົ້ອ່ຳວ ອ້ົ້ຽ້ມເອ້ົ້ຍ
ນອນດ້ຳວເພ້ົ້ອນກວ້ຳ ນ້ົ້ແລ້ວ
ເຂ້ົ້ຳກວ້ຳໄລ້ອຸ່ນ
ກ້ົ້ນກ້ຳງບ້ົ່ລ້ຳ ນ້ົ້ເດ
ຫ້ຽ້ວລ່ຳຄ້ົ້ນຫູ້້ງ
ລ່ວ້ຳງທ້ຳງເມ້ົ້ອໜ້ຳ
ເຂດໄມ້ລ້ຳງລ່ວ້ຳງນ້ຳທ້ອ້ຳ
ຮ້ອດເມ້ົ້ອ້ຳງພ້ຳບພຸ້້ນ
ສ້ານຈ້ອດກ້ຳງເມ້ົ້ອ້ຳ
ລ່ວ້ຳງນ້ຳຖ້ຳນຄ້ອ
ໄຂ້ທ້ົ້ກ້ອນຄ້ະດ້ົ
ລ່ວ້ຳງນ້ຳເຖ້ົ້ງພ້ົ
ເມ້ົ້ອເຖ້ົ້ງລ່ານແຂກ
ຕ້ົ້ງແຈ້ງສູ່້ອ້ັນ
ແລ້ວເລ້ົ້ໄປເປ້ົ້ອ້ຳ
ຣ້ົ້ບນ້ຳງວ້ົ
ເລ້ົ້ບບ້ອກເສນ
ຣ້ົ້ບນ້ຳງວ້ົ
ແສນເມ້ົ້ອ້ຳໂດ້ບ້ອ້ຳດ
ລ້ຳງຫ້ອ້ຳງຣ້ົ້ບໄປ

ເຖິງທີ່ຫ້ອງ
ຂຸນເຜົ້າບ່ສາບຄຳ
ນິກໃສ່ມ້າ
ບໍ່ຣະບວນຄ້ຽງ
ດາວຄຳເຫຼ້ືອມ
ນ້ຳກໍສຸບນ້ຳວໃຫ້
ເສນາພ້ອມ
ສອງຟາກຂ້າງ
ແຕ່ນັ້ນຂຸນເຜົ້າພ້ອມ
ນິກບ່າງບ້ານ
ຂາກໍສຸບເຄ້ືອງປ້ອງ
ຖ້ືຄ່ຳ
ຂາກໍຖ້ືກເພດໄວ້
ຊຸງດານຊ້ືດ
ສາວກໍແລລັກປຸ້ນ
ສ້ັງນາງານຊ້ືນເດ້
ໃອນ້ຳງານຊວດນ່
ອັນແຕ່ຊາວເມ້ືອງສວາງ
(ເກ້ືດນາໃນຊາດນ້ັ
ຜ້ືບ່ມ້ືນາງດາ
ຝັ່ນທ້ືອນຊອນເນ້ືອ

ສານຈອກເຊ້ືາພັກ
ໃສ່ເທ້ືງຂັນແກ້ວ
ຕ້ືວອາດອານຄ່ຳ
ຣ້ືມກ້ືງຂວາຊ້າຍ
ທ້ວນທອງແຊນຫ້ືງ
ຄ່ຳເຂ້ັນຊູ່ຕ້ືວ
ແສນເມ້ືອງເມ້ືອກ່ອນ
ລາກຸ້ມໜູ່ດາວ
ຂຸນພ້ືນສອງອ່ອນ
ນ່ຳນ້ຳແຫ່ສານ
ລ້ືດຕ່ຶງວຖຸບເຊ້ືງ
ແກວ່ງເອ້ືາຊ້ືງໄວ້
ເໜ້ືອນບ່ໍຄອບສ້ັງ
ຄ່ອຍແລທ້ືງຊ້າຍ
ແບ້ືງຂຸນຊ້ອ້ືງຊ່ໍ
ພຣະອ້ືນປ້ັນປ່ອນລ້ືງ
ຂຸນຣ້ືຊພ້ືມເພ້ືງ
ໄປ່ປຸນປ້ານໄດ້
ເຫ້ັນແຕ່ພ້ືສອ້ືງຂຸນ ນ້ັແລ້ວ
ສ່ວນຊ້ືເມ້ືອນ່ຳອ້ານ)
ຂ້ືວໃຂຄວນຈູບ

ติแต่รูบร่างน้อง
(สังมางามภะดักเด
สังมางามภะดักเด
เบิ่งแต่สองฝ่ายแก้ม
ทูงวเบิ่งชิงย้อนแอ้น
ไผชิเปันทาสี
อันหื้เลงแลหน้า
ผิวแผกสื้อ
สาวกำเชอวๆต้าน
ขุนกื้กเลับก้อย
สั้งชิมาขายถ้อน
พันันเนอปำตู
อวนนี้เปันถ้งสักขาไม้
บากว่าบั้นหื้จ้อย
อวนนี้พ่แต่เปันผิวไม้
น้องบ่เปันแก่นใช้
พ่วาขุนก่าวแล้ว
ถวนๆภอง
บาบๆเข้า
เถิงปางคำ
ข้นสู่ห้อง

คำร้ายบ่สิมแลน
สองถ้อวเบิ่งบ่ลา
สองตาเบิ่งบ่เปิก
ถิชิบ้อยปากลิ่ง)
แอวก้อวเมงไป
ปันปิวระบักอ้าย
พิมเมงดูต่าง
เหื้องชุ้อนมุ่ยอยน
จาระจาสวยสุด
หิวแย้มต่ำสาว
ตอกสื้อเปันภะดัก
ลอกเอาเปิ้นอง
แนวไหไหมนอก
ในพุ้นดู่แดง
บ่มีลำน้ำเผิ้น
บ่หว้าได้ปิ่งใบ
บิกย่างชำเชิ่ง
แห่สานสุงก้อง
ในธาชวังทอง
พระบอกเมืองเชิามา
พระบากสังกา

อวนเอิ้ย
แพงเอิ้ย
พี่นา

ขบ๋มืนิบ
ขุนขาบแล้ว
ถวนๆชิม
อันว่าพระพี่พุ้ง
ไพบไพสัง
ขุนก่อบ๋มืบ้อม
พระพี่พุ้ง
เมื่อนั้นพระก่มีอากใช้
พิมมะถิงบาบลางถำ
ถันว่าสางอ่างแล้ว
พระก่ปางรางวัน
มีหัวไกใสผ้า
ถำและแก้ว
ขุนก่อบ๋มืบ้อม
แล้วจ่างนิบนอบน้อ
เถิงท่ีสางจอกแล้ว
ขุนก่ชำลอาเหาะ
(เมื่อเถิงห้อง
อิงพระเจ้าแผ่นฟ้า
บักขีจักก่าวก้ำ
พ่อ่าทุตากับ

ขาบจุลีทูนไหว้
พระบาถเลียจา
ชื่นถามขุนใจ้
บ้างถ่อยเหงียระถา แถลี?
บ่บงกอิงเจ้า นั้นลี?
ขาบถำพูอะนาถ
บ้างหมั้นปู่สำราน พระเอิบ
อามาถไขสาน
อ่านฤาบจอมเจ้า
มังปากบ่ระบวน
ทอดทานขุนใจ้
อทุมพอนแรเทถ
เงินถ้วงทอดทาน
สมพานพูอะนาถ
ทูนเจ้าเลิกลา
ปะถับเถื่องอาจะไน
ทอบถืนเมืองบ้าน
เตันถำทูนถอบ
ใจแจ้งชื่นถอม
พระบาถสังกา ก่อนแล้ว
ต่าวลาจอมเจ้า

พระภักดีใจแท้
(ถึกใก่เหับพี้อ้าย
ข้อยบ่ช้า
เธิ๋าจักเมื๋อมะถอมสี
สูจิ๋งเธอพลับฟ้าว
ภาบพระเจ้าใลภภว้าง
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว
เสบาทั๋งซาวเมื๋อง
ฟั๋งยินถื่นๆก้อง
พิบแผงจัด
บับแต่พิบหางใด้
ซ้างเลือกใด้
อับแต่อัดสาม้า
ใด้สี่ล้าบ
อับว่าหื๋อระแต่งม้า
หวบหองแซม
เมื๋อบั้นพระจิ๋งปิงอากใต้
เงินคำบับ
กับทั๋งมะนิภอะเอ้ม
ข้องซ่วงใช้
บั๋งบี้เธิ๋าจักเมื๋อใอมแก้ว

ทิ๋งพระไทซ้อบซื๋บ
สองเจ้าย่าติบ
ปิงอากบาถัก
ป่าบางดาห้าง
ปุงปองแล้วทิ๋ว
ริมร้อบเร่งเถิ๋ง แท้แล้ว
มั๋งปาภสะเด๊ดภาบ
ริบเธิ๋าเติ๋นเต้า
ภองป่าบใบหา พุ้นเป๋
จู่พายใธมพ้อม
อักใอปายกับใภก
สามล้างเถื๋องคำ
ทะบูทองอื๋นใอว่
คำเอ้ม์ใถบถัง
ปะถับเถื๋องดาวคำ
ห๋ำแอวงถ่ปอง
ติภแต่งปันบาภาบ
หมื๋นหามทั๋งแก้ว
พ่พันดาซั่ว
พ่ร้อบแต่งเติ๋น
ภะสักดิให้พี้

24 / ขนบ
ข้ามจำหน่าย

เผิ่นหากถึกรอกน้อๆ ปะสิ่งใจ้รอด.เรา เแท้แล้ว
ค้อมว่าแล้ว หาธึกบามถึ
บามอุดท้าธาชาเถ้า ใจกใจเลิบบ้าบ
ซวากๆซ้าๆ สามใหญ่ขุนใดบ
มันกำเผิาเยันถำ ก่อนพิะอวนหน้า
(ซูบๆซ้าๆ ขุนซูวๆจำบ่าๆ
ขุนกำหอกสะเน้ๆ ซูงวหน้าล่ำพิน)
ถันนั้นซวาดๆซ้าๆ สามใหญ่ขุนพิน
มันกำกูนพาบฺาม ออกอวนพินล้ะน
มีท้าขุนวำพ้อม ขุนว้าใซูออก
สงๆห้ำม้า กะถึๆซ้าๆก่อนกอๆ
เมื่อนั้นพูใจท้าว มะหาธาดุสังกา
ท้าๆคุนเมืองๆ ปู่ในพิมานแก้ว
ถำปากแก้ว แฝงพี่อิๆกะสัก
นาๆกำเผิาพิธิม ร่วมพระอิๆทูบใท้
(สองพระอิงเจ้า งามปานอินซู่
กำบ่ผึกแผกก้าม งามพ้ำๆเกิๆกัน)
เมื่อนั้นผู้ผ่านพื้น ถิ่นพ่พยาซูวๆ
พระกำท้าๆพาบฺาม ปู่ในพิมานแก้ว
นาๆเมืองจ้อน พิมานถำทูมบาก
ถวนกู่วซ้าๆ สามถิ่นออกเถิ่น

ຫ ົ ງ ດູ ສ ອ ນ ລ ອ ນ ຊ ້ າ ງ
ຝ ູ ງ ໜ ຸ ່ ມ ສ າ ວ ສ ່ ຳ ນ ້ ອ ຍ
ພ າ ບ ຂ ວ າ ໄ ວ ້
ຊ ຸ ນ ລ ່ ວ ງ ຜ ູ ້
ບ າ ບ ໆ ເ ຫ ຼ ້ ອ ມ
ສ ງ ງ ແ ສ ່ ງ ຊ ້ າ ງ
ຟ ້ ງ ບ ິ ນ ນ ່ ອ ງ ແ ນ ່ ງ ຄ ້ ອ ງ
ດ ິ ແ ກ ່ ຄ ວ ນ ໆ ກ ອ ງ
ຫ ຼ ບ ໆ ຂ ້ າ ມ
ກ າ ບ ເ ຂ ດ ບ ้ า น
ອ ັ ນ ວ ่ า ฝ ู ง บ ่ า ว น ้ อ ย
ค ะ นิ ง ร า ม ส า ว
ใ ฮ ม ่ ำ ม า ถ ึ ก ป า ง ภ ะ ด ั ง ำ
ภ ู ต า ภ ป ะ ล ะ ไ ว ้
ส ึ ก เ ม ื ้ อ ฮ อ ว ม เ ฮ ้ า ซ ้ อ ม
ก อ ง แ ผ ง บ า บ บ ู ธ ิ
ใ ฮ ม ่ พ ั ก พ า ภ ู ้
(ใ ฮ ม ่ ฮ ู ้ แ ต ่ ฟ ้ า
จ ั ก ถ ิ อ ั บ เ ถ ื อ น ป ี
ข ใ ห ้ แ ถ ม เ ห ิ ง ฟ ้ า
พ ี ่ บ ่ ท ั บ เ ป ิ ด เ จ ้ า

ม ั ก ส ม ิ น ไ ห ล ฮ อ ก
เ ม ื ฮ ม ้ อ ม แ ห ่ แ ห น ง
ข ุ น ข ี ้ เ ต ิ ม บ า ก
ท ั บ เ ท ้ า ม ุ บ ห ู ว ้ ง
ป ะ ถ ิ ล ำ ซ ้ อ ง ซ ุ ่
ถ ้ ว ก ้ อ ว ก ่ อ น บ ิ น
พ ิ น พ า ก ส ว า ง ไ ล ห ุ ้ น เ ป ิ
เ ส บ พ ร ะ เ ม ื อ ง เ ม ื อ ห น ้ า
น า ห ู ว ง ห ู า ย บ ่ า ง
เ ม ื อ ห น ้ า ช ่ ว ต า
ห ู ง ะ ผ ่ ถ ิ น ห ู ้ ว
ป ึ ก ถ ำ แ ล ะ ฮ ู ้
ค ะ น ิ ง น ำ ฮ ู ้ ข ึ ้ น ภ ู เ ด
ใ จ บ ร ้ า ย ช ิ ล ั ก เ อ ิ า แ ล ะ ม ่
ย า ม ไ ป ห ม ื น า บ ั ้ น น า
ป ้ ม อ ว ม ส า ม ร ้ อ ย
แ ห ง ส ู ้ ป ่ า ใ ห ้ บ ้ า
ม า เ ก ิ ด ด อ ม ก ั น พ ี ่ เ อ ิ บ
พ ี ่ ช ิ ถ ิ ่ น เ ห ั น ห น ้ า
ถ ุ น แ บ น น ำ เ ก ิ ด บ ั ้ น แ ด ่)
ร า ม ห น ้ า ร ่ า ง ส ะ เ ห ิ น น ี ่ ม

ใอบ่เผือหากใจซื่พ้วง
เปันท้ีใจดวงดาบ
(ให้เจ้าอิกสาถ้า
ถาวพี้เมือรอดบ้าน
ถ้อมว่าเฮาจิมแล้อ
เถ้าพูชัน
(ถอยไปหน้า
จักภีใบนซ่ำฟ้า
ฟ้าดูสูงท้ำม้า
ดีแก่พินทูวางถับ
อันว่าสาอาไม้
บางพ่อางลิมล่าวก้าน
อะนันเมกไม้
แซวงฝูง
ไถบๆพุ้น
ฝูงหมู่ไถในงิว
(ฟ้าสูงเถงๆพุ้น
เฮาก่ปิบแล่นฟ้าอ
ลางไตเตั้น
ตินทูว้าหวิก
(เฮาสักเนั้น

ปะทักดินแสนท้ี
พักเล้ามาไภหน้า
ซามซาพี้ไถ้ต่าว แต่เบ้ี
ซิหาเถ้าก่าวไอม พี้แล้อ)
แล้วเล้าเลิบไป
ไต่ต่ามสันถ้อย
บันตาเปันไง่น
เปันชั้นบอกแหูม)
ลู้วลูบพูชัน และเบ้ี
ถ้างหางเมือฟ้า
ใบไภวเป้อางปิ่น
อันแห้งทูนลิง
แดงดู่บางพาบ
ถ่างซะบีไตนเตั้น
เมียผ่าบพานทูวาง
แล่นตามไภนห้วบ
กะหิงไหนป้องหมู่ ไปแล้อ
ตามห้วบร่อมพุ
ไตนทูงหัวชัน)
เกือกลิงกางห้วบ
ลิงดินถั้นปู่

ลาวพ่อງขาอ่ำแห้ว
มันก่เจับแสบพ้น
ขุนก่ซ่ำลาวผัน
(ลาวผันเต้น
ว๋อถีบฟ้าว
ฝูงบ่าวน้อย
ก็แก่ธาฉาพระ
ถ้อมถากหั้น
ไรบ๋งหอม
(ซูบ๋งเข้า
บามเมื๋อหอมถอกเป้า
แต่นั้นฉวากๆฉ้าว
พินซูามใซู
เป้นแถนฉั้น
ก็แก่ฉาวเมื๋อງพูง
ฟ้างบินถื่นๆก้อง
สวานไลหั้ว
เพื๋อๆปั้น
สูงแส่งฉ้าว
แม้บ๋างถับถั่งเห้า
พุบางพระ

เลิบฉ้ำแล่นบ่หัน)
ร้อງปู่มๆ
ไล่พึ๋งว๋อล้าน
ตามบ่ำหมิกถี๋บ
ตามห้วยร่อมพู
ร้อງใซ่แถ้นก๋ว
ป่าวพิ้นเมื๋อพ้อม
ลิวล่อງหาวพูง
ถอกอะบอมบามเฉ๋า
ก๋วเลาลักเล่า
ก็ซิเก๋าบ่เป้น)
ภาบเขกก๋วซูวๆ
ซูั้วลิวมากว้าง
นะถอบธาถปักฤาน
ล่ำแบงพินล้าน
ถอๆเสบพูบาง
ปี๋แฤเห็นห้าว
ปะก็ถ่ำไภวแภว่า
หั้งม้าห่วบา
สานจอกห่วบา
ป่าวพินเฉาบั๋ว

พุ้นเป๋

เฮ๊าก่ลาเล๊กซ้าง
ฝูงหมู่อาซะไบลิก
ทุภกี๊ก้วม
สิบๆลิง
ฝูงหมู่กุบซะไธซ้าง
ถวมส่อบล้าง
แม้งบ๊างถับถาถ้าบ
กีแก่งายพาเหวียบ
ห๊ับๆถ้อง
ถูห๊ีแซวๆขุบ
บ่ธะบวมถวม
บ้ำถอกไม้
ฟ้วบ๊ินสูงปี๊แต้
เผงพากถ้อง
พ่เม๊อเถิงบามล้ำ
ล้ำตูกซ้าบ
ทุภห๊ีก้วม
กีแก่ภุกใตขับ
ห๊ิวกูธางพางไม้
พิมต๊ับเต้า
เม๊อบั้บผู้ผ่านพื้น

ลิกเก๊อๆเขับถ่ำ
เก๊อๆถ่ำถอบม้วง
ไบเหิกเม๊อๆสวางๆ
ท่าพูงๆลอบบ้ำ
อาซะไบลิงท่า
ลีไล้ลูบไถ
สุธีเยาลิงแสงๆ
แต่งแลงฤวาบเจ้า
กีเสบพาแลงๆ
พ่างแลงเลิบแล้ว
ฤอบมาลาเล๊ก
จับทะถู้ส่อบมี๊
แฤเหิ๊นแกมขุ่บ
แถบใถ้ก่อมจูๆ
ธาถีใภ้ท่งๆ
ดาวซ้างป่อบๆวๆ
ไบเหิกบอบหู้บ
ซว่าแซวเลิบแจ้ๆ
สุธีไบเธ๊อๆไลภ
หุๆเข้าฐู่พาบ
ห้าส๊ะสักตา

ພຣະກໍ່ໃຄ່ຄາລຸກ
(ບໍ່ຮະບວນແລ້ວ
ສະຖິດແທ່ນແກ້ວ
ທຸນສ່ຳຂ້ຳ
ບໍ່ພາບຄ່ຳ
ປູ້່ຜ່ານພົ້ນ
ພໍ່ຄິດຖອຍ
ທ້ຳນວນພ້ອມ
ປ່ຽງລຸກທ້ຳວ
ເມ້ືອນັ້ນພູ່ໄຊທ້ຳວ
ເຕ້ືນເສນາ
ພຣະກໍ່ບ້ຳຄັບໃຫ້
ເມ້ືອເມ້ືອງພ່ຽງ
ໃຫ້ວ່ານ້ອງພຣະເຈ້ຳ
ເຊ້ືນພູ່ບ້ານ
ເມ້ືອຈັກນ້ຳປູ່.ກ້ຳວ
ທ້ຳງຄູ່ໄກ
ກ້ອມວ່ານພຣະສ້ຳງແລ້ວ
ແບ່ງລວ້ານພອນ
ເຮ້ືາກໍ່ສິກຂ້ຶ້ນມ້ຳ
ກ້ານບ້ານພ່ຽງ

ອ້ານສ້ີໃສ່ງນ້ຳ
ຖ້ືນພອນທ້ຳງບຸ່ງ
ອ້ຳງເທ້ຳປູ່່ສ່ຳງນ)
ຕ້ິກແຕ່ງພ້ານເຫ້ືອ
ບ້ິກເມ້ືອຖ້ວ່ານເຈ້ຳ
ສເວ້ືຍໃພ້ກພ້ຳງ້ານ
ເລ້ືກທະໄລເລ້ືຍລ້ຳງ
ກ້ືນງ້ານແລ້ວປ່ຳ
ປະນ້ືມນ້ອມບ້ຳກຄ່ຳ
ຕ້ືນນ້ຳງຈອມກະສັ
ຊູ່່ຄ້ືນເຂ້ືຳຮູ້
ຕ້ືນທ່ານຂຸນພ້ືນ
ຂ້ານທຸນອ້ຳງອ້ານ
ສເວ້ືຍຣ້ຳກນະຄອນສ້ຳງ
ພຸ້ກຣ້ານ້ານເຊ້ຳ
ໂກ້ນຂ້ວນຫ້ຳຍວ້ັນ
ພ້ຳ້ຈ້ຳຄ້ຳງຫ້ຳນ້ອ
ຂຸນເລ້ືກລ້ຳລ້ຳ
ແຕ່ງ້ຳ້ກ້ຳຫ້ຳ
ຕ້ືແລ່ນຊ້ຳ
ຣ້ອກຖ້ນະຄອນກ້ວ້ຳ

เอົາກໍພັກຈອດມ້າ
ໜໍ່ບາມເຊົ່າ
ຂຸນກໍບາບເອົາຕ້າງ
ແຫວນໃສ່ນິ້ວ
ມືທັ້ງຜ້າ
ບົກເພດໄວ້
ຂຸນແຕ່ງແລ້ວ
ທັ້ງປວງເອົາ
ບາບໆເຫຼ້ອມ
ແຄມທາງເຕັ້ນ
ງາມກະດັ່ງ
ອັນແຕ່ໃນປັດຖານ
ພຣະແຂໄຂໜ້າ
ຄືດ້ວງກິນນະຣີລົງ
ຕ້ັ້ງວ່າໜັກທ່ວງແມ້ງ
ບຸນເອິບຈັບເກດເກົ້າ
ບ່ໍ່ງໃກ້ໄດ້ເຂົ້າຊ້ອນ
ເຮົານ້ີ້ແນວປັດຖານ
ແຕ່ນ້ັ້ນຂຸນຕອບຖ້ອຍ
ລືທ່ໍ່ແນວປັດຖານ
ສັ້ງຊິ່ນາຂາບສ້ົ້ມ

ໄວ້ທ່ີ່ຕູວັ້ງ
ແຕ່ງຕົນດາເນ້ົ້ອ
ກະຈອນຄຳສຸບສອດ
ທ້ັ້ງມ້ວາໃສ່ແຂນ
ສະໃບແດງຄ້ອງໃຫ
ສາວຄ້ົ້ນດ້ັ້ນຄອນ
ບົກຍ່າງຖຸບເຊ້ົ້ງ
ວ່າງາມທ້ັ້ງຄ້ານ
ພົ້ມມະວາດຕາໃຫ
ໜ່ໍ່ສາວສວາງປ້ັ້ນ
ພົ້ມມະວາດສວາງທ້ານ
ໄປ່ປ້ານປຸ້ນໄດ້
ພົ້ມມະວາດຕອງຕັ ເພ້ົ້ນເອ້ົ້ນ
ທ່ານ້ັ້ງມາເຕ້ົ້າ
ແນງດາບຖ່ໍ່ເປ້ົ້າ
ປ່ານ້ັ້ງໃຫ້ແກ່ໃຜ ແດ່ຖ້ອນ
ພົ້ມມະວາດບຸນນ້ີ ບ້ົ້ງແລ້ວ
ເກ້ົ້ດໃກ້ບຸນນ້ອ
ເຈ້ົ້ານ້ໍ່ນ້ັ້ງຮ້ານ
ຮູບງ້ານສເມ້ີ້ເຕ້ັ້ນ
ແນວສ້ໍ່ກ້ັ້ງຕລ້ານ ອ້ວນເອ້ົ້ນ

ข้าวว่าแมวขนากสั้น
อ้ายเจ้าเป็นถั่งผักกาดเร็ย
แม่นชีแกงเหมือลาชั่ว
ขุนตอบแล้ว
ทวงถำถอย
ขุนก็ขึ้นสู่ห้อง
บ่มีนิบ
บัดนี้พูบางเบื้อง
เชิญแจ่มเจ้า
เมื้อนั้นราชาเจ้า
น้องถ่อยหว้ายบ่างฟ้า
แต่นั้นขุนอางถ้อย
น้องพระหว้ายบ่างฟ้า
ขุนก่าวแล้ว
ชาลวาผง
เมื้อนั้นผู้ผ่างพื้น
พระก็เต็งเสบา
ใบๆถ้อง
ทุกสำท้าว
พระก็บอกลูกท้าว
เงินลำนับ

ชิมได้ภาบ่ห่วาง น้องพี้
บามฝังอิมเฝื่อง
กินหั้งภาบ่บิว
บิวระบากจำเจ๋า
ถ่อบเมื่อในถุ้ม
ห่ำราชเจาใบ
ภาบจุลีกอบไหว้
สวางหางบ้องพระราก
อิงอ้างพุกรี ว่าอัน
เต้นถำต้างตอบ
มาพี้รอกดี แก่ลี ?
บ่มีรับพาก
มาพี้รอกดี พี้เอ็บ
ถอบเลิกลาลาว
ทั่วถนนมชา
มะหาเอกเต้นถำ
ชู่กินดาห้าว
จุมถำติป่าว
ใธมพ้อมชู่พาบ
ติกแต่งปันบาภาบ
หมื่นหามห้าแก้ว

ทัງมะนีอะเอ้ม
ฝูງส่ำอ้า
ถับว่าดาถีแล้ว
เสบาบับ
ອับแต่พิบหาบได้
ช้าງใหญ่ท้าว
บับแต่อัถสามัา
ได้แปดล้าบ
เกู้อะถาดช้าງ
บาบถอับจับ
แต่บั้บเสบาห้าງ
มีทัງผาสาดแก้ว
แล้วจิ๋งบำสาบก้า
ผาสาดตั้ງ
เมื่อบั้บผ้าบพั้บ
ทิງถุบเมื่อງ
ถับทัງเขิาอะบอาแก้ว
ทูบอิงทับ
แต่บั้บธาชาเจ้า
พอะก๊ดับอื้ช้าງ
ถับทัງเทวีแก้ว

ถำแดงร้อบชั่ว
พ่ร้อบแต่งเมือ
ทุกเบื่อງบับบางาบ
อ่างพิบถูเสั้บ
อักไอสาบไภถ
พ่ล้างใส่เอับ
ทะบูทอງอิบไอว่
ถาห้าງเถื่อງถำ
ງาเรื่อปาบถาอ
ฐู่ถิอตูบถ้า
ถุบเมื่อງถิอปะเสิถ
บ่ถั้ງใส่ฐัว
พาบงามมาแต่ง
ฐัวช้าງธุ่งเรื่อງ
ติบอากเตับถำ
ปู่ใบพิมาบแก้ว
บ้อบอ่อบปะทุมมา
ปู่เพื่อแฝงไห้
พบาฐวงติบพ่
สาบตั้บปู่ทำ
บาງเมื่อງติบแม่

เจ้าก็ฮั้นฮือช้าง
ทูวกูเญ้ยะดาดลั้น
เสดสักพ่ำพ้อม
บาบางเตื๊อม
ทั้วจำพะมอบ
ทอะแดบมา
คุมๆกอง
ทูวกูชวาดๆช้าง
มันก็ทิวเฮ้นคำ
ถัดบั้นชวาดๆช้าง
มันก็ดูบพาบงาม
ถัดบั้นงาไวๆช้าง
สงๆแส่วช้าง
ใหญ่ๆช้าง
ทั้วพูบาบ
ถัดบั้นบาบๆช้าง
ทั้วสาอราม
พาบหูวไว้
หับหน้าเห้า
บ้อบบ๊ำถ้วย
ถวบๆสงๆ

แผงไห้ร่วมพาย
ปะถือคำช้องจุ่ พุ้นเป้
ขวาช้างริมกาง
ไกวแกว่งจำมาลิ
แกว่งอือขวาช้าง
แซมหางแขวนหวาย
แห่พระเมืองฝั้นเจ้า
สางใหญ่ขุบอิน
ก่อนพินอวนหน้า
สางใหญ่มังระกิด
ออกเต็มพินล้าน
พิมเผงสองอ่อน
สองบ้อบก่อมกัน
พระบาดเตั้นคำ
พ่ำพบาเต็มไห้
สมิมหมู่ทั้วหูาย
แห่บำนางแก้ว
ขุบหานขบันหมู่
นาดอ้างทิวผง
เถิงทั้นาหูวๆ
พาดเผงพินค้องๆ

24 / VII
ห้ามจำหน่าย

เมื้อขั้นผู้ผ่านพื้น
เต็นพิบเผ
ทุภถ้ำถ้วน
พุมิ์พระ
ทู้วกูบาบๆข้าว
ดแภพบทู้วคับ
เถ้าะขดก้าว
ทอมมาลา
มิ์ทั้วขุบฟุมเฟื้อ
ริดกิ่นฟั้ว
มิ์ทั้วอิกสะเก็อล้อม
ภับบิภาแภม
บางจำจั้
ฝูงหมู่ภัดเต้าแก้ว
ฝูงบงบางชาบทอว
ก่เพื้อหอมดอกไม้
ถ้ำถ้วสูงพิบเพา
เป้นที่บิ่งสะออมแม้ว
ฝูงหมู่สาวบ่าวใต้
พากบ็างโพบโดภร้อว
มิ์ทั้วภาเวิาวอบ

ภิวเผดสวางหาบ
ดาดปะโลบลูงข้าว
แดมดาดบ่ระบวบ
ป่าวพิบตามอ้าบ
ข้ามทิวบาพูว
ถวหางเมื่อหบา
ไพบะมาดถิวอาว
ฐู่พาบอาข้าบ
เฟื้อก่ดอภสะม้ว
บางบ้างแถ่เฟื้อบ
แดมหมู่บิลบิบ
ดอภชุะบิ์ไรบเร้า
แดมทางพวภพื้
บางบ้างทั้บหอม
ตหวางกาสบบ
อ้อบอิ่บสิกับ
เสบพระอิ่บเทิวฟ้า
มะไบไบหบักหม่วว
หาฐู้ฐู่ถิบ
เต้บร่าบรูวไร
บิภภะหาขับท้า

ฟุ้บเป้

ฝูงหมู่ะหันหอบพ้อม
กับท้ังกวางและใก้
ทุกท่ีพ้อม
ภาบถ่ิงถอบ
ท่ีวกูอิวนิวพุ้บ
ทางท่ีวก้อบ
สงางแส่วซ้าง
อาฉะไนเหาะ
ท่ีบางข้าม
รอกบ่างบ้ำ
แม้งบ่ิงคำคาค้าบ
แดดส่องฟ้า
ดูท่ีแซวางพ้อม
เก้ังละดาดล้ับ
ท้ังภางไว้
ผาสาดแก้ว
เม็อบั้บฝูงบ่าวบ้อบ
ท้ังสาวราม
สาวกำแซวางท้วาง
เอิากำแก้เส็อแล้ว
ลางพ่องจิกกิ็บก้อง

ลิงลิมกะแดต่าบ
โดบเต้ับผ่าบพิบ
ท่ีวล่ำไพอวาง
ป่าวพิบเม็อหน้า
พูสูงแสบง่อบ
ชั้บร้าบถ่อบไป
ถ้างไขว่ถีบพู
ท่ำถ้างสงางห้าว
พูชับท่ีาบท่ับ
เชิาตั้บพักแรง
สุอิใบถ้อบถ่ำ
ลิมแล้งเม็อแลง
ท้างท่ีาบปุกถูบ
แดมห้วบถิ่ถับ
พุบางท้างสี้
ลงไว้พ่างกับ
ร้องไห่วิมปา
ท่ับ้วลิงวิมห้วบ
หอบเพ็ักจาบ
ปูไว้ภอบเอิา
ไปจอบปาถุก

นิมาก

มันกำจุบจูสิบ
ไอน่ภูปากเอาเมือบ้าน
ท้าวพ่เจ้า
ลาวพ่อๆอ๊นหน่วยก้อน
บ้าเล่าหาภาบส้อย
ไอน่น้ำห้วยแล้ว
ปูปาเอ็บ
ยันว่าอาไปน้ำ
ซ้อว่าน้ำห้วยแล้ว
เหันว่าฝนรอาบล้น
ซิวิดอ่ฝากไว้
ซิวิดตาบดีภน้ำ
บ้าว่าน้ำห้วยแล้ว
ถ้อมว่าเอาก่าวแล้ว
แซวๆภน
ลาวพ่อๆเภับอีกุ้ว
ท้าวปาขาว
(เอาก่เอาหูาบล้น
ลาวเล่าได้พีกเบ้
เอาก่อีกภะหึกล้น
ถวาถีจิก

สีวตาก่ำหงั๊บ
หาเกือต้อนอีแม่ ภูเด
เหันป้ำส่วนซิหิว บ่ป่าแล้ว
จอมสูงเมือนบ่
ถแลงจู้สีวสูง
นอๆฝากฝอๆอ่ ซุ้นบ่
เหงื่อบ่มีถาท้อๆ
ไหูนอๆมีเมือ จ๊างแล้ว
นอๆพันบ่ร่าวหวน
ตามใจซิ่นอๆลวาก ไปถ้อน
ดอมน้ำเมือฝน
จิมนะหิใจบ่ยาก เสั่งลื
ซิลิๆล้างบ่ร่าวหวน บั๊บ่
แล้วเล่าๆมปา
ซวาสูงดงภอๆ
ท้าวรวภเภนปู
ออภอ่ไถน้ำ
เหื่อก่ำไภบภอบ
พายเอ้นเอ้นหูาๆ)
สาวบ่าวๆมปา
บาดธูไรร้อๆ

ชาบธามปี้ ชอบแขบสาวบ่อม
มีบวดตุ้ ใบบ้าบ่วาง
สาวภโอยอายร้อง ชังชาบสังเวด
สังชิมาจุดถั้ง สเมิรุ้งจุดวู บ้เด
พ่เมื่อวับล่วงผ้าบ ลับขอบถังทอบ และเปิ
ถิแก่ฝูงบิวชาบ ออภบาถิงถ้วบ
บิวพ้อม ตอมแลวทุภแห่ว
พระบาดเจ้า สเวิบแล้วเลิภทะไล
เมื่อบั้บผู้ผ่าบพื้บ ทั้วสิ้พูบาบ
โจทะบาเสัว สู่ลวดิงผู้บ
โอบ่เป้บแต่บูบเราแล้ว จิเมื่อเหับหิวม่อบ เราแล้ว
ภับทั้วบาบ่าวผู้ บุบภว้างบอดถุบ
ถ้าว่าเราหาภเมื่อโอมแก้ว สุดชะดาดวงสะอาด
ถับว่าพระบาดเบื้อง เมื่องล้าบบ่วาง
เราจักบ่พิบเข้า เหเมื่องชิวบาด เอาแล้ว
ถ้าบ่ได้ย่อบบ้อบ ถวายหัวภ่บ่บอม ว่ายแล้ว
ได้ว่าจิงใจผ้าบ ถิธีราวป่า มาแล้ว
ได้ว่าออภจาภบ้าบ ปะสิงเต้าแต่งโอม
ได้ว่าจิมใจแล้ว บ่มีถืบเสังเป้า เราเอ็บ
ถ้าบ่ได้แจ่มเจ้า หงมหัวภ่บ่ถืบ
ถับบ่ได้ถั้งแม้ง โดบถั้งเราจา

ຊ້ືວ່າຄວາມຕາຍໃຜ ປ່າກ້ວເກງປ້ານ
ແມ່ນວ່າລິດຊ້ືວຊ້ຳ ນໍຣະນາດສອງທ ກ໋ດ
ໄວ້ແກ່ບາໄທສ ເຫາກຈ ເອົາຄືນໃຫ້
ຄ້ອມວ່າພຣະກ່າວແລ້ວ ຊູ່ສ້ງສ່ງຈາກັນ
ພໍບາມຫ ບ ເ່ຄົນນອນຖ້ວນ
ເຖ ງເມ ືອຣາຕ ຄ້ອບ ໜ ືອບຮ ່ໃບຄູ່
ລົມພຣະບ ໃບກ ໄມ ້ ຈວນແຈ ້ງໄກ ່ຂັນ
ໃບຕ ກາບ ້ ຫ ຼ າຍພບານອນປ ່າ
ຈາແຕ ່ພ ງສ ່ ້ ເ ື ອໜ ້ າຊ ຕ ່ ທ ັ ນ ເຈ ້ າເ ິ ບ
ບ ັ ດ ້ ນ ້ ຈ ັ ກ ່ າວຖ ້ ອບ ເຖ ງອ ່ ອນບ ່ າຄານ ກ ່ ອນແລ ້ ວ
ບ ຸ ນ ມ ີ ເ ິ ນ ້ າເ ຶ ອນພ ້ ອບ ຮ ່ ວມນາບຄະນ ງ ນ ້ ອ ງ
ຄ ຶ ດເ ື ອຄ ວຮ ່ ວມໜ ້ ອ ງ ຊ ້ ອນເ ື ອຊ ້ ອນຊ ິ ດ
ດ ວ ງມ ະໃນໃນຕ ດ ບ ່ ຫ ່ າ ງ ເ ຫ ິ ບ ຫ າ ບ ໄ ດ ້
ຄ ຶ ດເ ື ອປ ອ ງ ເ ໜ ັ ນ ນ ້ ອ ງ ສ ານ ປ ີ ຈ ່ ໆ ໄ ດ ້ ຈ ວ ບ
ບ ັ ດ ້ ນ ້ ພ ອ ບ ເ ລ ້ ານ ານ ປ ູ ່ ເ ຮ ັ ອ ຮ ານ ໜ ້ າ ເ ປ ່ າ ເ ອ ງ
ຄ ຶ ດ ເ ື ອ ອ ວ ນ ເ ຂ ້ າ ຊ ້ ອ ນ ເ ອ ົ ້ ອ ມ ໃ ຫ ູ ' ິ ງ ' ິ ງ ວ ັ ນ ນ ້ ັ ນ
ອ ັ ນ ວ ່ າ ເ ກ ັ ງ ບ າ ລ ິ ດ ນ ່ ານ ຄ ຳ ຕ ັ ນ ໜ ້ ອ ງ
ສ ອ ງ ຫ າ ກ ທ ຸ ກ ຊ ວ າ ກ ພ ັ ນ ເ ລ ິ ບ ລ ່ ວ ງ ຄ ຳ ພ ະ ໄ ນ
ພ ໍ ທ ີ ່ ບ ັ ນ ເ ທ ິ າ ທ ວ ງ ເ ລ ້ ານ າ ເ ຕ ັ ງ ໄ ວ ້
ໃ ອ ນ ໍ ຊ ິ ລ ເ ນ ດ ນ ້ ຳ ນ ອ ງ ສ ິ ງ ເ ສ ນ ສ ມ ຸ ດ ແ ລ ະ ນ ໍ
ບ ໍ ອ າ ດ ບ ັ ນ ເ ທ ິ າ ທ ິ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຄ ວ າ ມ ຕ ິ ນ ໄ ດ ້

เห฼ือหีหะๆ:ทะธาบม้าๆ
ดูวจักเปันถ้ำภู้ๆ
ลืจักเอาใดป่าน
อ้ายพีธิมมะบึกเจ้าหีอ้าๆ
ถึกเมื่อแสๆสอันถ้อย
สยๆถ่อยบ้าวแมะอี้ๆ
คำลับคำแลบไว้
ใผบ่เผิบผาบทุภ
ถ้ำว่าบ่ธิสุดผู้ๆ
บ้าๆจักถึกถ่อๆคำหีม้าๆ
อันหีใกธิบน้อม
ภ็อเพื่อจิกทะจอ.งถ้ำ
ผักแต่จุมพูพื้น
พื้บ่ถึกอ่าวเอ๊ย
จูมแต่หัวธะถึภส้อบ
ภ็อหากหินหวๆทุภ
เจับหีใก้ปู่แล้ๆ
พื้หากธรามหวายสี
ลืว่าดินดูวม้าๆ
ภิวหั่บายแบ่ๆเบื้อๆ
ปูวหั่เสังสินส้าๆ

เมิาสูนภะสันใดด เร้ำมิ
ใสมแป้นพอภคำ
พ่หามหินใสภ ใก้บั้น
พะใหะข้อนยากแรๆ บ๊ๆแล้ว
แดๆดูวดุ้มร่วม ภันแล้ว
ภินลื้นแลภคำ
รู้เหดเหันธะหัก
หั่แต่รูมธาเจ้า
พอนึนอันปะเสิด
ขลังใจ้ส่อๆเถๆ บ่บั้น
ปะนิมถวายเถๆบอด เหๆพุ้น
ดูวข้อๆแอ่ๆปะสิๆ
ภิๆนะถอนร้อบเหด เร๊าบ้
มะในห้อบแห่ๆผู้ใด อุ่นเอิบ
ใสมสะอาดแอวภิม พื้พุ้น
ร่ำเรธิมร้อน
นอนเป๋าสะเหินเอๆ มาภแล้ว
ห่าๆสะถานหูาบม้
นะถอนสิภะจักมุ่น เสังแล้ว
พายหน้าจุ่มจิม บ่รู้
ปาธะมีหายเป๋า

ฝูงหมู่เทบพระเจ้า
ภูจักขันติไว้
บ่มีใช้ล่วงขวัน
ภูจักบั้งปู่ถ้า
เม็ดโฮมสิ้
เหันว่าเตโชภ้า
ปางจักรามบีระพานเสัง
ค้อมว่าท้าวร่ำแล้ว
แขงบ้างสุดสะดา
(นางกำเบ้าหำห้อง
ถืดรอดตินพี้เจ้า
ท้าวฟักหันต่าวหน้า
เหันท้าธาชาเชิา
บาจ๊างหายใสภร้อง
บาใหสิ
อิดสาเบ้าหินห้อง
ถืดหาบ้องกำพ้า
บัดบั้จักได้ถั้นเอ็องเถ้า
พำเม็ดกาธาใช
แม้บ้างสูนปั้งขึ้น
ธาชาพระ

ชัวชำบ่ใถ่ถอย ตั้นแล้ว
เอาบุนเปันท่วง
ถองเถ้าแต่ปะถิม
สองอ่อนธาชา
แต่งตามถองเก่าก่อนแล้ว
บ่ตามแผ่งปูธิสา ดั่งบั้น
บ่อากฤองเกิงได้
อินหน่วยมะนีใช
ภ่วยปานเหมือนเจ้า
บันทิมหมองหนิน
จอมชุ้ยดั่งกัน)
ทูงล่ำจักภะวาน
ร่อมพูแถมห้วย
น้อยบ้างพำปะมาน
ปู่ถองสองน้อง
เรือนพอยพ้อมบ่า
ทังรู้ห่วมเหงิา แท้แล้ว
ตอนเก่านีหาน ก่อนแล้ว
รุ่งจวนเลียแจ้ง
ไพบะมากเหมือยภาย
ป่าวพินถงชั้ง

ทุกหีก้วน
จอมเถ้าสูง
หิวพันเห้ำ
สงงหีงม้า
เฝ้งบ็งเถิงเขตไม้
ฟ้งบินภุดใตขัน
ค้อมจากหั้น
ถวนๆสงง
เกังธะถาล้น
กีแก่ลินแกว่งเป็ยง
อ่ธะหึกซ้าง
ฝูงทุลีป็ว
อาซะไนร้อง
สงงหีงห้าว
พินล่องเห้ำ
แขงนาหยง
เม็ยนั้นซว่างๆห้วง
เฮิากำเธธินปับ
(สินๆเต้น
ถึกว่าเสิกหุ่มเฮ้ำ
บางพ่องฟ้าว

บ้านหมู่ลิงพุ
โขดยาวยวงเย็น
ตินพูร้องไห่
ภะถิงซ้างล่วงหาง
เป้นฝ่าบนะถอนสี
ซว่าแซวพินห้วง
ลิงล่วงนาพง
พากพินเผงค้อง
ปะถีถ่ำซ้ายหมู่
ธะหวบฟ้อนแกว่งหาง
สงงแส่งกินบิน
มืดมิวถุงฟ้า
ชินภงงหีธะแห่น
ถ้งก้วก่อมนา
เถิงขอบวงซ้วง
ป่าวพินเชิาบั้ง
ถินถื่นพินซ้วง
แล่นไปเหนือใต้
ไตนไปถินละแห่ง
เมืองกว้างยากแคน
อุ้มกอกบุกตา

ໃຕນລົງເຮືອນ
ນາເປີພໍ່ອີເບ້ຍບ
ເຈ້ົາຣິບນາດາຂອງ
(ເພິ່ນຊິໜີປະເຈ້ົາ
ເຈ້ົາແລະຂ້ອບ
ຟ້ັງບິນຊ່ວ່າງໆໃຫ້
ທ້ັງເມືອງນວນ
ບາງພ່ອງປົບຂຶ້ນປ້າວ
ມືກ່ຳດາວ
ບາງພ່ອງບ້ັງກິນເຂ້ົາ
ໄດ້ບິນສຽງແຂກຮ້ອງ
ລາງຄົນຟ້າວ
ທ້ັງເລ່ົາພາບກ່ອງເຂ້ົາ
ເຮົາຈັກໄປປູ່ລ້ີ
ຂນົງເມືອງບາວ
ແຕ່ນ້ັນເສນາພ້ອມ
ເຂົາກໍ່ເມືອຂາບເຈ້ົາ
ບັດນ້ີເສິກຫ້ວງເຂ້ົາ
ຣອບຈັກມາພາບນ້ົາງ
ເຂົາກໍ່ດູນພາບເຂ້ົາ
ມີທ້ັງແສນສ່ຳນ້ົາ

ຣຽກພີ່ວສຽງໃຫ້
ຊິໄປທ່ຽວສ້ັກກະດັກ
ແຕ່ງເປ້ືອງດຽວນ້ີ
ທ້ັງເມືອງກ້ຽງອ່ອບຫ່ອບ
ໄວຖ້ອນທ່ຽວໄປ)
ຮ້ອງຣຽກຫາກັນ
ຕ້ືນຣົນເຣຟ້ົາວ
ບາບຫອກມາຈັບ
ແບກປ້ືນທ້ັງສະອ້ືນ
ພວນຕອນບ່ໍທ້ັນອ້ືນ
ວາງເຂ້ົາແຕ່ງຂອງ
ຖ້ືຈອງທ້ັງບ່ວງ
ໃຕນປ້າວແລ່ນຖາມ
ຫົນແຫ່ງທາງໃດ
ໂບດໃກລ້ືຊິນ້ັ້ນ?
ແສນເມືອງຟ້າວຟ້ັ່ງ
ທຸນພ້ັນບາດຄຳ
ເມ້ືອງເຮົາຄຸ້ງຂອບ ເສ້ັງແລ້ວ
ປ່ານ້ີຫ້ົ ນຫ້ວງ ບ່ໍປ່ານແລ້ວ
ເມືອງເຮົາລ້ານຕ໊ວ ພຣະອົ້ງເອ້ັບ
ເມ້ືອງກວ້ານຄ້ັ່ງຄົນແທ້ແລ້ວ

ພຣະບາສີຕົກຂ່ມ່າ
ເມື້ອງຂວ້ຳເປົ່າສູນ
ເສເນດທ້ຳປວ
ປ່າວພົນທ້ຳຄ້ຳຍ
ຂນ້ຳເມື້ອງໃຣນຣອດ
ທ້ຳມ້ຳໃສ່ອ້ານ
ອາຊະໃນປະດັບເຄື້ອ
ທວບພ້ອມຫ້ຳແຂນ
ປ້ານປ້ານກຳກ້ຳ
ແຕ່ງປຸ່ນເປັນດ້ອ
ເປັນຄັ່ນແຖວຖ້ຳ
ຄັນລ້ຳນລຸ່ນທ້ອ
ຂຸນເອກທ້ຳເພັດ
ເຫດກ້ານດີຮ້ຳຍ
ຖ້ານຖູແວ່ນຖ້ຳ
ນ້ຳຊ້ຳທ່ຽວຊົມ
ສ້ອ
ຂຸນເຣວຣົບ
ແຖມແສ້ເຮ້ຳເປ
ພ້ານເຊ
ປະນົມນ
ນ
ເມື້ອງ
ເຮ
ຄ
ຂ
ເ
ຂ
ເ
ຄ
ຄ
ຂ
ບ

ใช้ข้าเก้า
จักว่าพระบาทเจ้า
ก็จักกาพิบหูวา
ลือว่าพูบางเจ้า
เถ้วบะถอบสี
พระจักไขกอบแจ้ว
บ่าใก้ขุกเชื้อยาข้
ถ้อมว่าขุบก่าวแล้ว
จาสูงใส่
เราบี้ปู่เขถถ้าว
บามกอบเรา
อับว่าไขบะภาเก้า
อับว่าท้าวก่ำพ้า
กับทั้งผู้เผ้าท้าว
บามกอบญาว
ท้าวบั้นเป้นหูางข้อบ
บาถางทุภ
เราใถ่หุมเหับหบ้า
ก็จักหอ้าบหว่างฟ้า
อับบักเราจักมาไขมส้อบ
ไหก้แก่ท้าวก่ำพ้า

มาพี้ท่งอถาม
มีเหถภาบใถ
ล่วงมาพาบพี้?
พิบถือถูบพาบ
บาวเมืองขุบข้าว
วาจาจิงจื๊
จาล้วงไลบเชิว
พระบาถเต้บถำ
ต่ำบาบขุบใช้
อิบทิราถปักถาบ
แส้เมืองพาบพี้
จำสวบเป้บบ่าเราแล้ว
เป้บอ้าบแห่งเรา
สเวิบราถสวางหาบ
แส้เมืองพาบพี้
บาบบ่าจำสวบ
ก่ำพอบเป้บอ้าบ
ไขบะภาหั้วพี้
มาพี้ท่งอปาม
ภะสักถิลูภพระราถ
ถิบอ้าบแห่งเรา

บั้นไป่
แถ่ถ้อบ
ท่าบเอิบ
พาบพี้
วาถาบ

ມີໃຊຫວ້າຍບ່ານຟ້າ
ເຮົາບໍ່ຈົ່ງໃຈໝາຍ
ທ່ານຈົ່ງຟັງແວນແຈ້ງ
ເມືອໃຫວ້ເຈົ້າ
ພຣະປ່າໃສດາດ້ວຍ
ອັນຈັກເທຍາກຣ໊ ຄ້ອມວ່າພຣະກ່າວແລ້ວ
ຊໍ່າລວາຜັນ
ແຕ່ນັ້ນສອງຂຸນຂ໊ັນ
ນິບນອບນ້ົວ
ອັນວ່າພົນຫຼວງລ້ົນ
ມີໃຊ່ນາໃຄບບ້ານ
ທ່ານນັ້ນເປັນໃຫງ່ ສ້າງ
ກັບທ້ັງຣາຊາສວາງ
ອັນວ່າຣາຊາເຈົ້າ
ຊ໊ົ ວ່າເຕັ້ນກ່ອນທ້ົາວ
ກັບທ້ັງນ້ອງທ່ານຜູ້
ຊ໊ົ ວ່າສັ ງກາພຣະ
ອັນວ່າບາຄາງທ້ົາວ
ກໍຫາກເປັນພີ່ອ້ົາຍ
ເຂືອກໍ ຖູນພາບເຂ້ົາ

ເຕ້ົາໜຸ່ຊິນພາບ ທ່ານເອ ີ ຍ
ໂຄບເອ ົ າເມ ືອ ງບ້ານ
ວາຈາຈໍ ່ າຈ ໍ ່ ໍ
ບຸນກວ້ ົ ງທ ີ ເຊ ັ ງ ແດ ່ ເນ ີ
ຖູນພາຍຣົບຣ ່ ໍ ສ ັ ງຖ ້ ອນ
ເມ ືອ ງບ ້ ານປ ່ າຄະນ ິ ງ ວ ່ າເນ ີ
ຂຸນເລ ິ ກລາລ ິ ງ
ທ ່ ງ ວ ຄ ືນນ ີ ຊ ້ ໍ
ຫ ໍ ຄ ໍ ່ ໍ ພ ູ ວ ະນາ ດ
ທ ູ ນໃຫ ວ ັ ທ ີ ປ ໍ ່ ໍ
ນາທ ອ ງພ າ ຍ ນ ອ ກ ວ ງ ນ ັ ້ ນ
ເມ ືອ ງແທ ້ ແຫ ່ ງ ເຮ ົ າ ພ ຣ ະ ເອ ີ ຍ
ນ ະ ຄ ອ ນ ຣ າ ດ ປ ັ ກ ຖ ານ
ແນ ນ ແນ ວ ເຮ ົ າ ພ
ປ ັ ກ ຖ ານ ຄ ົ ນ ພ ີ
ຫ ານ ເຕ ້ ົ າ ບ ່ າ ສ ວ ນ
ສ ເ ວ ີ ຍ ຣ າ ດ ນ ະ ຄ ອ ນ ສ ວ າ ງ
ກ ໍ ແ ມ ່ ນ ແ ນ ວ ເ ຮ ົ າ ແ ທ ້
ຊ າ ຍ ພ ອ ຍ ຫ ານ ບ ່ າ
ສ ອ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ່ ງ ຈ ົ ງ ວ ່ າ ດ ວ ຍ
ເ ມ ືອ ງ ເ ຮ ົ າ ປ ານ ບ ່ າ

ทัวพี้อ้าย
อันบ็วงเอือกกำแต่วเถ็อวพ้อม
ว่าจักมาใอมสี
เมือหมูมท้าว
เพาะว่าผมูมีวงเจ้า
ถอมวาขุนภาวถอย
เธ้าใบพระ
(ใบพระใทท้าว
พระกำธีร่ำใช้
จักว่ามาล้อถ้อย
พายใบถึก
ถวนทีไปป่าวถ้อว
ทัวลำพอย
ถันว่าเหันบายแล้ว
ถ้าแม่นหูานย่าแท้
เมือนั้นธาชาเจ้า
พระกำปวอากใช้
ขุนกำใกยคำเจ้า
เอากำไปขอกใช้
ทุกทีถ้วย
กำมีจวบพ้

ไภหน้าห่าวเหิน
ขอวฝากปันนางภาน
พระบอกนาวนิวน้อย
พาตาตินพี
ตินอ้ายไป่มี ว่านา
ทูนตอบธาชา
ร่ำเพิวถีถ้อย
จินตะนางนางบ็วว
ตอวถ้วนจู่ลอว
ถีว่าใอมสาว
บากเมือวมีรู้
ขอกย่างบายสวน
พี้ชายพบาพุ้น
ถามดูแวนถี
จักถวนใช้ท่วมมา ขอบแล้ว
จอมเมือวละบ็วมาก
ขุนท้าวท่วมหา
จอมเมือวลุกแล่น
หาเถ้าย่าสวน
ในวางขอกไขว่
เรือนเถ้าทีใด

ขุนกໍไปเถิงบ้าน ถามพายนอก วางพุ้น
สับสอกแสว้ เลียพ้อยกวาง
ขุนจิ่งแจ้ว เรียบร่าจำสวน
ใบถามเบ ยกเมียงตีนต้าย
มีบางเห้า เรียบบายตูวปู่ว
ถอมรอกแลว เลบยนสูสะถาง
ขุนกໍเหับแจบแจ้ว บ้วบ่าจำสวน
มีอยาวมอน ล่ำไปเป้นสือ
เอากໍแบงใสมเจ้า ไยยะภาบ่มีอ้ม เป้นแล้ว
ถึกใส่ได้ ไปซ้อนก่อมนอน
ขุนบ่มีส่องรู้ จักว่าบายสวน
ดงอว่าบางอึนลิง ปู่ทงมบาห้าว
แต่บั้นบาถามห้าว ล่ำพอบถามหม่วง
เจ้าบั้มาสู่ป้าว เรียบข้าเหกใก
ถอมวาบาถามแลว ขุนตูวเลบถัน
เก้ากໍอายอ่อนน้อบ ตูวหน้าป้นหมี
ขุนกໍจาถอมเจ้า ล่ำพอบสงวถ่อบ
เพื่อว่าอายบ่าเจ้า ทังห้าวเกิวกัน
บัถั้นจอมเมียงเจ้า จำเรากามท่าน
ท่านจิ่งเล้าชื่แท้ ถวามล้วอย่ามี แต่ถ้อบ
อันว่าธาชาเจ้า สองเมียงบารอก บั้นบา

เพิ่นว่าเป้นก๋างเซ้อ
อั้นว่าเก๊นแต่เถ้า
ก็จ๋างมาพอบพัก
รู้ว่าเจ้าบ่เป้นลูกท้าว
แผวบางมหิ๋ง
ก็จ๋างไปท่องถ้าว
เลียบเล่าตู๊ก๋างพอบพัก
แล้วเล่าเอ๋าติบเข้า
ก็จ๋างละเผดท้าว
ขอแก่บาถางท้าว
ป่าได้เว้าบ่วงบ้าบ
ถ้อมว่าขุนก่าวแล้ว
เล่าเตดใต้
ข้าบ่มีใจ่แผวบางมท้าว
ต๋งแม่นตูบบ่าถ้ำ
มีใจ่ถึงตู๊ถ้าว
ขอปู่ปั๋ว
ตากแม่นแผวบางเซ้อ
ข้อบ่ตูบบ่าแท้
แม่นว่าธาตุาท้าว
ต๋งแม่นข้องข้าแท้

บางเจ้าแม่นจิ๋ง แท้ลิ
เป้นเตดอั้นใด บั้นเด
ต่างเมืองสั้บบ้
อิ๋งเอกมะหาสัก
แห่นถ๋าเป้นเจ้า
ถั้นเก๊อนสแองสัก
ต่างเมืองมาพ้
เรือนบาบขอปู่ ถอมบั้น
ถึนใร้ปู่นใสม บั้นลิ ?
ใจถ๋าถิ๋งจุ๊มาถ้อน
บ้าข้เซ้อองถึน บั้นแถ่
บาถางรับพาก
เตั้นแจ้วบ่บ้า
กะสักตาหิ๋งแห่น
บายล้างใหญ่มา
เก๊นจอบมารอด
ถอมเก๊าบ่าบาย
นะถอบสีก๋าเก๊ด
ห้าถ้าบเพ็นเตั้น แท้แล้ว
สองเมืองเก๊นรอด ก๊ด
ตูบเจ้าผู้ญาว บ่แล้ว

ທໍ່ວ່າເດີນແຕ່ກໍ
ພອບເລົ່ານາມືທຸກ
ເພື່ອຈ໊ຽງພາກັບເຂົ້າ
ຊອກໜາກໄມ້
ຄັນວ່າຫຼາບວັນເຂົ້າ
ອັນວ່າສາມພີ່ນ້ອງ
ກໍຈ໊ຽງຕົກແຕ່ງດ້າວ
ຫາກວ່າບຸນຂາມີ
ສ່ວນວ່າດົນຕົວຂ້າ
ບ້ຽເລົ່ານາຮອດປ້າວ
ພັກແຕ່ສອງອ່ອນນ້ອບ
ບ້ຽເລົ່ານີຄຳເຖິ
ອັນວ່ານາມກອນນ້ອງ
ຊຸນກໍຟ້ຽຖ້ວນ
ແຕ່ນັ້ນຊຸນກໍຮ້ເຫດແລ້ວ
ບ້ຽເລົ່າຫຼຽວຫຼ້ຽຄືນ
ຊຸນກໍເມືອເຖິງຫ້ອງ
ປະນົມນອບນ້ອ
ເມືອນັ້ນພຸບານເຈ້ົ
ຄວນທໍ່ລ້ຽງບ່າໄວ້
ຄ້ອນວ່າພຣະຮ່ຳແລ້ວ

ເພື່ອຮ່ວມເຮືອນດຽວ
ຊວດປະນາງເຫ້ືອລ້ົ
ອະຣັນບາດົ້ນເຖ໊ອນ
ນາລ້ຽງບ່າດົນ
ອະຣັນບາໃນເຖ໊ອນ ວັນນັ້ນ
ຫ້ຽງແລ້ວພາກກັນ
ຫົນແຫ່ງຄົນເມືອງ
ນ້ຽປອງເປັນເຈ້ົ
ຫ້ຽງໄພສັບສອດ
ເຮ້ືອນນ້ອບບ່າດົນ
ທ້ຽງແທ່ນເປັນພຍາ
ສ້ຽງນາບພໍ່ຮຸ້
ສ້ຽງກາເຕັນດ່ອນ ຈ້ຽງແລ້ວ
ຄຳທ້າວຊອບຄວາມ
ເລ້ືຍຈາກບາຄວນ
ລ່ຳນາບທ້ຽບ້ານ
ຈອມເມືອງພຸວະນາດ
ທຸນເຈ້ົາສຸອັນ
ທ້ຽພຣະໄທຕັດສ່ອງ
ສົມໜ້າກໍຈ້ຽງງາມ ຊອບແລ້ວ
ຕົກແຕ່ງທາສ

ทัวทาสา ใต้ไปถูลู้ว
บัดบั้จักก่าอตุ้ม พายหูวัมาต่ำ
เปันถ้ำบ่ำต่ำถ้าย ไหมสั้นสืบเอ๋า ก่อนแล้ว
นับแต่อาชาเจ้า พาพินเชิาท่ำ
ได้สั้ม ใบาถ้องป่าวเติน
ทุกหั่ถ้วน ญงถาดบ่ะบอง
เติ่นพินไหู ตู้ว้เมือเมืองกว้าง
ทู่วกูแซวๆพ้อม ชาวเมืองปบแล่น
เอ๋ากำมาเบ่าช้าง เมือในกับถ้ำ
อีหั่เอ๋า พินล้านถับทาง
แบาเรือบเจ้า เปืองปูองรอกบ่า
ถับว่ารอกบ่าแล้ว เชิาช้างลิกเยับ
รินๆพ้อม พินตูวางถิกแต่ว
สานจอกถ้ว เปันถ้านถืถับ
ถัดบั้บสวบถวบต้ว ตำสูงพูวะบาก
สีชิกแหู้ ถูแม้วจู่ตู้ว
ญงบลวากพั้บ พินไอว่เจ๊อจาบ
มีหัวมับจ้วสูว เสือถำปูไว้
ยุบกำบายเอ๋าได้ ภะไดถำมากำบ
พระกำบ้ายจากช้าง เลิบขึ้นสู่ตำ
แก่บั้บสุธิใบก้อบ ถาลิวลับยอบ

พระจังเปั้งขึ้น
ทุกที่พ้อม
พระบาดเจ้า
เมื้อบั้นบาลางท้าว
ลิงจากห้อๆ
บากแบ่งหาเจ้า
ขึ้นขาบไหว้
แล้วจ๋าถามข่าวเจ้า
อันว่าพูมีพระ
พ่ำก็ถืกอ่าวเจ้า
ก่จ๋าอวบพิบมา
อันว่าไอยะกาเจ้า
สันโพบพบาดร้าบ
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว
บ่าแก่บไห้
พ่ำที่จากับแล้ว
บาไหดอบ
แต่บั้นธาถีถ้อบ
ล้าถุดซ้าบ
พ่ำเมื้อสูบเปั้งขึ้น
ทุกที่ถ้วบ

เรืองแจ้วก้วแดบ
ดอบแลงแล้วป่า
เหวิบแล้วเลิกทะไล
ทุกขะดะบ้อบอ่อบ
เรืองบ้อบล่อบไป
พูบางดับพ
ปะบิมบั้วบั้งถวบ
อิงเอกราชา
ล่อบจากอมท้าว
ซ้าบขอบมิลืม
เพื่อปามบังเจ้า แลอ่อบ
บาบเธิาบังล่อบปู่ ถิลิ
บ่บุงต้องบ่างาบ แถ่ลิ?
บาดานรับพาก
สะกุงหมั้นเพิ่งบุบ พระเอิบ
สองเล่าเลิบเชิา
เลิกลาเมื้อห้อๆ
ภาบแดดเก็างหุ่งๆ
จวบแจ้งไก่ขัน
เหิงเอิาเรืองไลก พุ้นเปิ
ทังถ้าบตื้นดิบ

เมื้อนั้นธาดาเจ้า　　สั่งภาเต้นก่อน
เหวียไผดแล้ว　　จำน้องแต่งขัน
มีหั้งหงมเงินพ้อม　　หงบคำร้อยคู่
เสื้อและผ้า　　ผืนเล้นค่าแสน
แล้วจ้ำพาบางแก้ว　　ปักหุมมาถำปาด
ลิงจากหย้อง　　สะฤานภว้างแต่งดิน
ฝูงหมู่หาสีข้า　　สาวรามแหนงแต่
ไหเล็กน้อย　　นำเจ้าแต่แหน
เจ้าจ้ำขึ้นสู่หย้อง　　เรือนย่านบาบดิน
สองภำจาถำถวน　　ต่นาบหั้งอ้าบ
เมื้อนั้นไอยะภาแก้ว　　เหันฐานชิมชื้น
หักอ่อนน้อย　　สองห้าวรอดกิ　　บ่าลื
บ้างถ่อยพาพินข้าม　　เอารอมเหวหู้ง　　มาลิ
บ้างถ่อยพาน้องหาอ้าบย่านฟ้า　　มาพื้รอดกิ　　บ่าบำ?
บ่าภ่ถึกอ่าวเจ้า　　ทุภถ่ำวันถืน
ถอบถองเหัน　　ฮู่วันพิบหน้า
กับหั้งภัลยาแก้ว　　สุนิสาสองอ่อน
มีขาถมื้　　วันแหน้อ่าวเถิง　　บ่าแล้ว
นับแต่สามพี่น้อง　　ถั้นถุ่งเดินไพ　　วันนั้น
บ่าภ่กืบสาลิ
บ่าภ่องอบถืบไหน้

เอ้าบ่ น้ำ
ค้อมว่าข่าก่าวแล้ว
เผือข้าถึกรอกเจ้า
แม่นว่าถ่ำสุกลั้น
เถิงแม่นบอนแท่นแก้ว
ก่ำเผื่อไภข่าล้ำ
ลอนท่ำทิ้งพระไทถึก
ค้อมว่าสองจาแล้ว
ขันกอกไม้
บักบี้ตุข้าขำพอนตั้ว
ตูอนว่าผิดบ่ชอบแท้
ขำป่ามีเวนต้อง
ขันว่าฝูงบาบร้าย
ค้อมว่าแล้ว
รับเอาขันกอกไม้
ตูานจ้องบินบาวหมั้น
สันไพบพบากร้าย
จ้องไต้เวลาร้าย
ฝูงหมู่ไพบไทกร้าย
ตูานจ้องสุกปู่สาว
จ้องไต้เกไชแขว

ทิวไต้ตุ่งตูาน แท้แล้ว
สองพระอิ่งรับพาก
ตูาบมื้บ่ลืมข่าแล้ว
ไนใจหมองหมิ่น
สเมิพ้างขวากแตูม ข่าเอิบ
ใจอ่าวถะบิ่งเถิง
ก่บ่เหันบ้าเจ้า
ทูบถ่ำบ่บื้น
สิมมาเจ้าข่าถิน
ถอมบาบลุะไทถ ตูานถ้อน
ภายใก้ฝุ่นเต้าบ่รู้
ปาปังถึกแฝก
พายหน้าป่าไต้มี ข่าเอิบ
ไยยะภาชิมชื้น
บายเจ้าก่าวพอน
พันปีเถิงขวบ ข่าเม
บาได้บูกบูน ข่าถ้อน
ปาปังหมิตู๊ก
หายสั่งป่ามิ
สเวียรากเหังถะถา
หมื่นเมืองมานอ้อม

24/VIP
ข้ามจำหน่าย

ອັນນ້ຶງໃຫ້ຫຼາບນິໃຈຫມັ້ນ
ອັນນ້ຶງກະສັດຕິແກ້ວ
ຈ້ຶງໃຫ້ຮັກເຜົ່າພຸ້
ຄ້ອມວ່ານາຍຈາແລ້ວ
ບໍ່ຍິກນ້ຶ້ວ
ແລ້ວຈ້ຶງສົ່ມມາເຈ້ົ້າ
ບາບ່າວທ້ຳວ
ຈ້ຶງຄ່ອບພາເທວີ
ແຕ່ນັ້ນປັດທຸມມາຕ້ານ
ສອງກໍ່ຊັບຊົ່ມເວ້ົ້າ
ດຽວວ່າໄອ່ຍະກາເຖ້ົ້າ
ພອບເລ້ົ່ານິວັນໃສ
ເໝືອນດັ່ງລອດກິບຟ້ຳ
ບານດຽວເຖ້ິງ
ດູດັ່ງຄ້ົ້ວສ່ອງໜ້ຳ
ເປັ້ນທ້ົ່ເສງຕາຊ້ຳບ
ຄ້ອມວ່າສອງນາງຕ້ານ
ສອງກໍ່ເປ້ົ້ອງປ້ົ່ນຊ້ຳບ
ເມ້ຶ່ອນັ້ນປ້ົ່ດຕາເຈ້ົ້າ
ເມ້ຶ່ອສູ່ຫ້ອງ
ບັ້ດນ້ຶ່ພ່ຳຈັກເມ້ຶ່ອໄອ່ມສ້ອບ

ພັນມ້ຶ່ຕ້ົ່ນແພງ ບ່າຖ້ອນ
ສາບໃຈສະໄພ້ບ່າ ກ່ົ່ດ
ສອງທ້ຳວປ່ານາບ ບ່າເນ້ົ
ປັດທຸມມາຄ່ຳປາດ
ມ້ຶ່ເຈ້ົ່ໃສ່ຫ້ວ
ບາຄານຕ້ົ່ນພ້ຶ
ເຕ້ັນດ່ອນສ້ົ່ງກາ
ຈາກນາບເມ້ຶ່ອຫ້ອງ
ຈາຣະຈາຄ່ຳປາດ
ຈາຕ້ານຕ່ຳກ້ັບ
ໜ້ັກນ່ອນຕານ້ວ ກ້ົ່ດາບ
ດ້ັ່ງພຣະຈ້ັບເໜ້ັ່ງແຈ້ັ່ງ
ຄຸຣຸທ້ົ່ບອຸດອນ
ໃຫ້ເຮ້ົ່າເຫ້ັ່ນເຈ້ົ້າ
ເປ້ັ່ນທ້ົ່ເພ້ົ່ງແບ
ຂາດນ້ຳນາບເຈ້ົ້າ
ຈາກ້ັ່ນແລ້ວປ່າ
ບາບຊ້ຳຈ້ົ່ບສລາ
ທ້ັ່ງສອງພຸວະນາດ
ບາທ້ຳວກ່ຳວເສ້ັ່ງ
ບຸດ້ົ່ເບ້ົ່າວະໂບກ

ใຫ้มาเปันคู่เจ้า
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว
ลำพอบอาน
(อ๋ใຫ้เนนบ่ำใຫ้
เปันแต่บุนพ่เจ้า
เมื่อนั้นเอกะราดเจ้า
เรงใบพระ
แต่นั้นขุนกใดบถ่าเจ้า
ปูงเสื้อผ้า
กับทังรัตนังแก้ว
วะฉิระหูากเหื้อม
กับมะนิกอะเอ้ม
แรท้องฟ้า
ถ้อมแต่งแล้ว
ขุนนางบเอิา
ฝูงบ่าวน้อบ
เอิากเชอวงหาม
ขุนใกมพ้อม
บุ่งเสื้อล้ว
กับทังขุนอึมพ้อม
ผิวอ่อนเนื้อ

บุนกว้างป่าลิ พ่แล้ว
ต้านต่บาใท
ว่าดีงแล้ว
นางงามมาร่อมรงงถ้อน
ทังถ้ายเหื้อมง่ำ ข้าเถิ้น
สองท่านราชา
ป่าวนางกาห้าง
เรอพลันติกแต่ง
เงินล้านแต่งหาม
พิทูนทัมมะราก
สองร้อบหน่วบงาม
สองพันตาชั่ง
รองแล้วใส่ฮัน
ทุกสิงบ่ระบวน
แดงหมากเมอ
ถืเถ้องปันนางกาม
เถ้องใอมนางแก้ว
ขุนพินบิกบ่าง
ลาบล้วนหูากถ่ำ
ขุนเสังปะกับเถ้อง
มือช้างแกว่งวิ

บาบๆเอ้า
รอกขอกคุ้ม
สองเขกข้าว
สาวรามแขว
ใก้ว่าขุนต่างด้าว
อาพอมกี๊
แต่มั้นขุนก็ลาเท้า
ขึ้นสู่ห้อๆ
แล้วก็อันทาก้ม
ต้านใต่ถ้อย
บัดนี้พูบางเบื้อๆ
ถามข่าวเจ้าลุ่มฟ้า
พระก็บังก่อบสร้าง
ไพบไพทังใธถา
ขุนทูนแล้ว
เราก็บังก่อบสร้าง
อันว่าไพบไพร้าบ
แต่มั้นขุนเล้าบ่มีขึ้น
ผิกบ่ชอบแท้
บัดนี้ฝูงข้าเถ้าใจตั้ง
เพาะว่าเมังมีๆแก้ว

ทวนทองทูงวท่องๆ
ถุบผ้าบ่งๆสะใบ
ซ้องซุ่กินถอบ
เหื๊อกตาถอบปั้ม
บ่ระเทถงามเลิก
ต่างเร้าพายพี้
ทำถ่ำพูอะบาก
สะถานกว้างบั้งถวบ
เอ้งจุลิมบพอบ
เทบเจ้าก่าวกอบ
เมื้อๆใกบ่ระเทก
พายพี้ทั้บที่ ว่าอับ
สะถิกแท่บเทั้งระถา แถ่ลิ
ก็บ่บงอิ๊งใท้ บั้นลิ?
ราชารับพาก
พายพี้ปู่สะกุง ท่างเอิบ
ก็บังเวั้บหื๊กใก ท่างเอิบ
บังถิมพูอะบาก
ข่เจ้าใผถพาบ แถ่ถ้อบ
ถอมบาบ้อบอ่อบ
บาท้าวไป่มิ

ກໍ່ຈ້ຳຍາຣົມຮ້ອນ
ຈ້ຳໄດ້ຫວ້ຍບ່ານຟ້າ
ພຣະກໍ່ດາເງິນລ້ານ
ທັ້ງແຜ່ນຜ້າ
ກັບມະນີຂະເຢ້ນ
ແກ້ວຫາກເຫ້ືອມ
ເພື່ອວ່າຂໍ່ແກ່ນແກ້ວ
ຂໍ່ພຣະວາງໃຈເມືອງ
ຂໍ່ຈ້ຳເປັນດ້ັ່ງນ້ຳ
ຣວາບຣວາດພື້ນ
ຂໍ່ພຣະຟັ່ນຂິວໄມ້
ອັນວ່າເມືອງນິ້ງພຸ້ນ
ຂໍ່ພຣະກູນ~ເຍ້ືອນ
ຕາງໃຫ້ເປັນກ້ິງກ້ານ
ພຣະປ່າເຫັ້ນທ້ີຮ້ານ
ກັບທັ້ງຣາຊາສວາງ
ຝັ່ນດ້ັ່ງອາໄປກວ້ານ
ນ້ຳນ້ັ້ນໄຫຼ້ເລ້ັ່ງລ້ອມ
ຂໍ່ພຣະບໍ່ແນ່ນນ້ອຍ
ຂໍ່ແກ່ພຣະປ່ຳເກ້ົ່າ
ອັນວ່າສອງເມືອງນ້ອມ

ເທ່ໂວນ້ີນາກ
ຂໍ່ແກ້ວໜ່ໍ່ເມ້ືອງ
ເຈ້ັ້ດຫ້ານຖວ້ຍບ້ານ
ແຮລ້ັ້ວໜ້ັ້ນກ້ານ
ຄ່ຳແດ່ງສອງສ້ັ່ງ
ສອງຮ້ອຍຂ້ານຖວ້ຍ
ດວ້ຍອົກມະນ້ີສ
ປຸກເຝ້ົ້ງປ້ານ້ັ້
ກະເສລ້ານ້ົ້ງໃຜ
ຄ້ົ້ງຄ້ອນແຕ່ງເຝ້ົ້ງ ພຣະເອ້ີບ
ສະພ້ານທ້ອງບູ່ໄຕ ໄປຖ້ອນ
ທ້ັ້ງພ້ັ້ຮ່ວມກ້ັນ
ກະຣຸນ້ານ້ອງປຸກໄປຖ້ອນ
ເນ້ວເຊ້ືອໄຕ່ຕ້ານ ພຣະເອ້ີບ
ກ້ຳຝ່ານປ້ັດຖ້ານ
ທ້ີ່ໂກນ້ານ້ໃຫວ້
ສນຸ່ກຫ້ວ້ານ້ານ້ານ
ໃລ່ນ້ັ້ນແຜ່ນດ້ິນ ພຣະເອ້ີບ
ສອງສ້ີປະສ້ິນສູ
ຫວ້ານ້ຳໃສກໃສ ແດ່ຖ້ອນ
ພຸ້ນ້ານຖວ້ຍອ່ອນ

ปักฤาษเป็นปีกซ้าย
สวางไว้ปีกขวา
อ๋มธะวางสีสล้อย
สุกขะกาถวายบอก
ตางใหัฝูงข้าได้เพิงเว็ยม
บุนเจ้าเตื๋อมงำ แด่ก้อน
ก้อมว่าขุนก่าวแล้ว
บ่มีสงัดปู่
ฟ้างฝ่ายเบื้อๆ
พบาเจ้าก่าวถะกิ
เมื้อนั้นธาชาเจ้า
พบาสิกอบก่าว
พระกโลปากต้าน
หัวแย้มต่ำขุน
ถึงแล้ว
ขุนจ่ำโกบขอบ
โลถึกข้ำ
บิ่นบ้างแม่นถอๆ ท่านเอิ้บ
เราก่วางนางแก้ว
สุกขะกาปุนปูก จิงแล้ว
ตามช่างบุนย่อนน้อย
สองสร้างร่วมกัน ทั้นแล้ว
เราบ่อิ่นฉักเบื้อๆ
บุรานะถอๆย่อน
บามบ่ามาอาบโหว้
ปางนั้นก่ำหากวาง ท่านเอิ้บ
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว
ถวายเถื่องปันนางกาง
ท้าวสันถำ
หม่อมมะนีถวายเจ้า
ขุนก่ำเชอๆต้าน
ยินถิกอมธาก
ถันว่าถวายเถื่องแล้ว
ทูนเจ้าเลิกลา
ขุนก่ำโถกาห้อๆ
ห่ำถำพูวะนาก
ออกจากถุ้น
ถุบผ้าลากเชิง
แต่นั้นสาวรามเอ็น
จะขุนชื่อว่า
ต้ำว่าเป็นอ้มส้ม
งามแท้ผู้ขุน แท้นั่

ອັນແຕ່ອວນແບງສົ້ງ
ຕ້ງວ່າງາມລົ້ນແທ້
ໃອນ໋ສ້ງຊິນາຖຸບຜ້າ
ເພິ່ນຫາກເຮັດບາບນ້ອງ
ນ້ອງຂ໋ໄປໃຈມຜ້າ
ນ້ອງກ໋ມັກໃຄ່ໃຈມເສ້ືອບ້ັ
ນ້ອງຂ໋ໄປເປັນຂ້ອບ
ແມ່ນວ່າເຈ້ົາຊິຂ້າ
ພັດແຕ່ກ໋ງນະຄອນນ້ີ
ໃພບ໋ປຸນປຸງບເຈ້ົາ
ໃອນ໋ສ້ງບ໋ບ໋ດວງແມ້ງ
ນາໃຫ້ເປັນໃຕ່ງໃຕ້ນ
ອັນວ່າຕິນຕ໋ວນ້ອງ
ຜິນເສ້ັນໃດມັນຫາກບ້ັງບ໋ພ້ອມ
ແຕ່ນ້ັ້ນຂນຕອບຖ້ອບ
ສ່ວນວ່ານາບຫ ້ງອວນ
ອວນນ້ີເປັນດ້ັ່ງສຸຣິໂຍພ້ານ
ທຸກຄືນທຸກຄ່ຳເຊ້ົ
ອັນວ່າສະພ ້ງກວ້ ້ງ
ໃພບ໋ມີຫ ່ອນຮ ຸ້
ນ້ອງຫາກບ ້ງບ ້ງຜ ້ າ

ສຸຣິໂຍບ ້ງບ ໋ ່ປຸງບ
ໃສເຫ ້ ້ອມຊ ່ ູພາບ ພຣະອິນເອີບ
ສະໂບເດ ້ງລາກ ້ ້ ຍ ຸ ່ ນ ກອນແມ
ປ ້ ້ງນ ້ ້ ບາດກ ໋ ດ ້ ງ ແທ ້ ນ ໋
ສະໂບເດ ້ງກ ້ ້ ວ ້ ຍ ຸ ່ ນ ກອນແມ
ປະສ ້ ້ງເຈ ້ ້ ຍອກຊາບ ອິນເອີບ
ທ ້ ້ ສ ້ ິ ຫ ້ ັ ດ ຖ ໋ ບ ້ ງ ກ ໋ ດ ້ ງ ແມ
ຂ ້ ້ ບ ຊ ້ ້ ຳ ກ ໋ ບ ່ ຖ ້ ງ ງ
ອ ້ ້ ຽ ງ ແ ບ ້ ງ ກ ໋ ຫ ້ ງ ກ ໃ ຂ ວ ່ ຊ ່ ູ ຄ ້ ນ ແ ລ ້ ວ
ພ ຣ ະ ອ ິ ນ ຂ ້ ອ ຍ ຜ ້ ູ ງ ວ ອ ່ ຸ ນ ເ ອ ີ ບ
ຕ ັ ດ ເ ດ ້ ີ ຍ ໃ ຫ ້ ມ ັ ນ ະ ຂ ້ ງ ເ ສ ້ ັ ງ ນ ້ ັ ້ ນ
ພ ັ ນ ກ ້ ງ ວ ຄ ະ ນ ່ ອ ງ ນ ້ ງ ນ ້ ້ ເ ດ
ຊ ິ ຖ ວ ້ ງ ຍ ວ ນ ທ ຸ ກ ສ ້ ິ ງ ພ ຣ ະ ອ ິ ນ ເ ອ ີ ບ
ຊ ິ ຖ ອ ນ ຖ ້ ມ ໃ ສ ່ ໄ ຟ ບ ່ ປ ່ ້ ງ ແ ລ ້ ວ
ຣ ັ ບ ພ ້ ງ ກ ຄ ຳ ສ ້ ງ ວ
ປ ່ ້ ງ ຄ ະ ນ ິ ງ ເ ນ ິ ນ ້ ອ ງ
ເ ດ ິ ນ ດ ້ ງ ວ ບ ່ ມ ີ ຄ ່ ູ
ເ ດ ິ ນ ດ ້ ັ ້ ນ ຜ ້ ູ ດ ້ ງ ວ
ຄ ອ ບ ຫ ອ ບ ຊ ິ ອ ຶ ກ ເ ຫ ງ ້ ຳ ອ ວ ່ ້ ງ ລ ິ
ໃ ນ ຫ ້ ັ ້ ນ ເ ຫ ງ ້ ຳ ອ ຫ ອ ຍ ພ ິ ້ ນ ງ ້ ງ
ສ ະ ໃ ບ ຫ ອ ງ ສ ອ ງ ກ ິ ບ

พับจิ๊บลงมาถามถ้อง ถ่ำไว้บ่ห่างมาบ พี้บ่
ใฮบ่ปวงอ่าเป็นข้าวเอ้า สาลิบ่ได้ม่า บุนมาเอ๊บ
พอบเล่าเป็นเอ้าหน้า คิบแป้งเพื่อจิตุง พี้บ่
น้องหากกินข้าวเอ้า คิบสางร้อบเธ่ง
มันจิ๊งเจับแสบท้อง กวบไส้ร่าวจา บ๊ะเด
ถ้อมว่าขุนตอบแล้ว บิกข่างจำเฮ๊า
เถ๊าพูบาง ฝ่าบบะถอบเฮ๊าบั๊ง
พ่เมื๊อวันว๊างถ้อบ บามแลงแดดอ่อบ
ขุนก็๊บอาบไหว้ จาแจ้งก่าวกอบ
บั๊ดบ๊จอมเมื๊องผู้ พูทอบเทวะธาด
วางอ่อบน้อบ แพงล้านบ่ฮึบว่าอัน
เอาแต่บูรานเจ้า สองสิเถ๊ิบร่วม กันถ้อบ
เธาก็บ่ล่วงได้ บูรานเจ้ารอดกัน ว่าอัน
ถ้อมว่าขุนอาบแล้ว ธาชาชมขุบ
เป็นแต่บุบแจ่มเจ้า ก็บ้าได้ด้ำถะบึง แท้บ่
แต่บั๊บธาชาเจ้า เมื๊องไกท้าสี่
ลิงจากหน้อง หำก็อ้างสู่บา
พระก็จาระจาต้าบ จอมบาบุดธาด
เพิ่นก็วางอ่อบน้อบ บางแก้วใหเ้ธา พ่แล้ว
ถ้อมว่าพระก่าวแล้ว บาถางชิมชื๊บ
วันพุกเช้า เธาห้างป่างบาง ท่างเอ๊บ

ถับอ่าจาภับแล้ว
ฮาชาเลิบพาภ

ฮ้บสู่ท้อา
สะฤาบภว้างแห่งถิบ

พ่เมื่อฮับอูบถ้อบ
สุธิบาสะเด้ถก่อบ

ลับล่มแล้ว
แสงเส้ามืดมิอ

ขิอบ้อฟ้า
ยูอมีบชุ้อาชุ่

ทุภถี่ถ้วบ
ท้าถ้าบเบ้างอบ

ถอบๆถ้า
ลำพอบสะถุ้งต๊บ

ท้าวภ่บายห่วยแก้ว
ลิาห้อาส่งาบุบ

ท้าวภ่ถุะฮ้า เล้ว
ภ้มฮาบสามที่

บาไทวอบ
รอถอึบพิมเจ้า

ฮับอ่าไภสิบส้าๆ
อะบับตู้าบชาถ

ถับอ่าบุบฮ้ามีมาภแท้
ขไถ้ถ้งถะบ๊าๆ แถ่ถ้อบ

ถ้อมอ่าอะทิฤาบแล้ว
บ่มะบีไภว่แภว่า

บิภฮื้บฟ้า
มะบีแก้วเปั่งแสา

ฮัตบ้างแก้ว
วาไบติฟาถ

แสาปาถย้อบ
ลิาพั๊บแผ่บถิบ

ภ่จิาฮ่าเอือยภฮื้บ
บ้างเภิดเป้บอูา

ลอาสูาสุถ
ชิ่อตาบพูาถ้าม

ฮับอ่าถูอูาแก้ว
ถ่าแดาท้างแห่า

ชั๊บบอภบั๊บ
เาิบล้างหู่ลูา

มะบีไชล้อม
พายบิบเป้บผภ

ແສງຮຸ່ງເຫຼ້ອມ
ອັນທ້ີປາບເມກໝຸ້ນ
ກັບທ້ັງກິນນະຣອນຊາບ
ອັນວ່າລາບດິນລ້ອມ
ແສງຫຼ້ວກເຫຼ້ອມ
ຫຼ້ວງດູເມ້ືອງໆເຫຼ້ອມ
ອັນວ່າພາສາດກວ້ວາງ
ຕ້ືນຊາບລ້ອນ
ແຂນຊາບປັດ
ອັນວ່າຫາງຫ້ວງແກ້ວ
ອັນແລ່ນເຫຼ້ອມ
(ທຸກຖ້ືຖ້ວນ
ຕ້ັ້ງຫາກບໍ່ຣະບວນຄົບ
ອັນວ່າທ້ັ້ງນວນລ້ວນ
ລາງສ້ືງເປັນໜ່ວຍແກ້ວ
ບຸນຫາກບ້ັ້ງເກ້ືດໃຫ້
ແຕ່ນ້ັ້ນຊາບພອບທ້ັ້ງ
ບຸນເຊ້ັ້ງທ້ັ້ວ
ນະໂນນາ.ເປ້ັ້ນ
ທ້ັ້ວກໍ່ຄ້ືດສະເດ້ືອກຮູ້
ກໍ່ຫາກນ້ືເຫຼ້ືອງ້ັ້ງ

ເຫ້ັ້ນແຈ້ັ້ງຊູ້ພ້ັ້ງ
ມ້ືຮູ້ບກ້ືນນະຣ້ື
ແອ່ນຄ້ືງທ້ັ້ວງພ້ັ້ອນ
ນະທ້ັ້ງນ້ືນປລ້ັ້ວງ
ຄ້ືນ້ັ້ຳຝ້ັ້ງດຝ້ັ້ອງ
ກ້ັ້ວ້ັ້ວ່ງເຮ້ືອງເຮ້ືອ
ຄ້ຳເຂ້ັ້ນ້ືຄບລ້ັ້ນ
ແກ້ວນຸກດ້ັ້ວທ້ັ້ວ
ລ້ັ້ອດຣ້ອບລ້ັ້ງນລ້ັ້ອນ
ພ້ືທ້ັ້ນຄ້ຳ້ືຄບ
ພ້ືລ້ັ້ວແກ້ວລ້ັ້ນກ້ັ້ວ
ເມ້ືອງນ້ັ້ວດນະນ້ືສ້ື
ເຄ້ືອງ້ືນເອ້ັ້ວ້ືໃຫ້
ເປ້ັ້ນຄ້ຳທ້ັ້ງແທ່ງ
ເງ້ືນລ້ັ້ນລ້ັ້ນນ້ັ້ນ
ໂຄບເດດທ້ັ້ນທ້ື
ບ່ວ້ັ້ນ້ືວ້ັ້ຳແກ້ວ
ທ້ັ້ນ້ືດເຫ້ັ້ນຫ້ັ້ວກ
ປ້ັ້ວ້ືດ້ັ້ນ້ືນເມ້ືອງ
ເຫ້ັ້ນແທ່ງບຸນຕ້ືນ
ດ້ັ້ງ້ືຈຈ້ັ້ງອ້ັ້ວງ

ບັດນີ້ບຸນຫາກເອົາກູ້ຂຶ້ນ
ບຸທ່າງບອນແທ່ນແກ້ວ
ຄ້ອນວ່າບາຮ່ຳແລ້ວ
ພໍບາມນາຍ
ແຕ່ນັ້ນທ້າວຫຼາຍພ້ອມ
ພໍເຫັນຜາສາດທ້າວ
ເມື້ອນັ້ນຜູ້ຜ່ານພົ້ນ
ທ້າສວາງຫາບ
ພຣະກໍຈຳຂຸນໃຫ້
ເຂັນໃສ່ແລ້ວ
ອັນວ່າສາບປະໂຄນຊ້າງ
ປົກໜ້າຊ້າງ
ກັບທ້າເງິນລ່ຽງລ້ອນ
ສອງຟາກຂ້າງ
ມືທ້າງາສອດນ້າວ
ກະດິ່ງທອງແຂວນ
ຝູງໜຸ່ມອັກສານ້ຳ
ອານໃສ່ແລ້ວ
ທຸກຖ້ວນ
ມືກຳກ້ຽງ
ຝ່ງໜຸ່ມຊາວເມືອງກ້ຳ

ວິໄຊຄຳສນຸກນາກ ຈ້ຽງແລ້ວ
ພົມຊ້ອນເສ້ຍຄຳ ແທ້ນ
ຄະນິງປູ່ຊ້ຽງນ້ຽງ
ຊົ້ນຊົ້ນຫົວແຍ້ນ
ເອົາກັນມາເບ້ຽງ
ໃຈສະບັ້ນອ່ອນຂານ
ພຍາໃຫ່ປັ້ດຖານ
ປ່າວເຕ້ນທ້າຄ້ານ
ປະດັບພາບຄຸ່ນຄາດ
ຄວນຂົ້ນຊູ່ຕົວ
ສາວຄຳເຜ້ືອແຝກ
ຄຳເຂັ້ມແຜ່ນແດ
ພານທາງກຸນຊະເອດ
ພວງແກ້ວປ່ອນລ້ຽ
ເຮ້ືອງເຮ້ືອຄຳແດ
ຄູ່ຕົວປານໄວ້
ປະດັບດາວແຊມຫ້ຽ
ຫວນສ້ົວໄຂ່ແດ
ນານຂວ້ືອາຊະໄນ
ບ່ຽງໃບປະສ້ຽປ້ອ
ປ້ັດຖານປະດັບເຄ້ືອ

24 / VII
ข้ามจำข่ำ

แกวไอ่สั้ว
ยังว่าก้ำฝ่ายเบื้องา
สะใบยอบสับ
(สองเมืองเอ้
เป็นที่แปกปลากล้ำ
ทุ่งกูลิบถั่งล้ำ
อาฉะไบทั่วสาน
(อุกอลุกเอ้า
บ่รู้ก็สำถ้าน
มีท้าพึบพากถ้อา
สวานไลทั่วแถเหิบ
เมื่อบั้นธาชาเจ้า
ทุกสำท้าว
พระกำลีลาเอ้า
ทุ่งล่ำคุ้ม
เธิาก็มีร่อนรู้
ต้ำแม่บองาทึบแท้
พระธ่ำแล้ว
แขงบาสี
บัดบี้จักก่าวถ้อย
ถังว่าอันแกวใส

เหื้องช้ำไอ่อ่าว
ชาวธาชุสวางหาน กำ
มุ่บถำแกมแหู้
ผึ้นแถงถิ่นละป่าง
ถิ่นสิ้างซ้ากใจ)
สองฟากอิวถ่ำ
ปูกปาบปั้วถ้า
อ่ำกันปางปอก
แถวกอ้างมือมิอ)
แถงอุ่บธะบำชุ
เสบบุ่นบาท้าว
สองเมืองถิกแต่ว
ถองถ้าแหน่บา
องไชยาสาก
างามลิ้นชื่นชิม
บามกูองบ้างเกิก
ปางนี้ก็จิ่งเหัน และบ่
อันสู่อิไชถ่ำ
บ้างรูงพบาอ้ำบ
เกิงที่นบาสี ก่อนแล้ว
รุ่งจอนไสวบ้า

ພຣະກໍພາບເຊີງພ້າບ
ເຫັນທີ່ຂົວກ່າບເທົ້າ
ພຣະກໍເລີບງ໊ວງ້
ຮ້ອບວ່າອິນຕາລີ
ພຣະກໍຫ໊ົ ງແລປຸ້ມ
ເລີບເລ້ົາຫງ໋ ້ວ
ຄຶດເມ໊ືອໜ່ໍາກວາບໃຫ ້
ມັນກໍຕ໊ ້ງແມ່ນແທ ້
ຄ້ອມວ່າພຣະກ່າວແລ້ວ
ທັນເສນາ
ພຣະກໍປ໊ ງອາດໃຫ ້
ເຮົາຮີບຫ ້ າງ
ຊຸນກໍ ບ໋ ມ ື ນ ້ ອ ມ
ບ ານ ໜ ່ ວ ບ ທ ້ າ ວ
ເມ ໊ ືອ ນ ັ ້ ນ ໃ ຊ ມ ໆ ພ ້ ອ ມ
ຄັ ບ ຂ ່ ວ ງ ຄຸ ້ ມ
ເຮົ າ ກ ໍ ນ ິ ວ ໆ ຕ ້ ານ
ຂ ້ ອ ບ ກ ໍ ະ ກິ ດ ແ ຕ ່ ນ ້ ອ ບ
ບ ັ ້ ວ ່ າ ເ ງ ິ ນ ແ ທ ້ ງ
ພ ອ ບ ເ ລ ້ ົ າ ເ ຫ ັ ນ ຄ ັ ້ ງ ນ ີ ້
ອ ັ ນ ເ ຕ ່ ະ ເ ຮ ົ າ ຊ ອ ກ ໃ ຊ ້

ມ າ ເ ກ ິ ບ ເ ມ ື ອ ນ ພ ໍ ່
ເ ກ ິ ບ ກ ວ ້ າ ງ ລ ຸ ບ ຫ ວ ງ
ເ ຫ ັ ນ ຫ ຼ າ ກ ອ ັ ສ ຈ ັ ນ
ເ ຕ ່ ງ ແ ຝ ່ ງ ຈ ິ ງ ແ ທ ້
ກ ະ ດ ວ ນ ຄ ໍ າ ທ ັ ້ ງ ແ ຜ ່ ນ
ໃ ຈ ເ ຈ ົ ້ າ ຄ ຶ ດ ແ ຄ ນ
ກ ູ ຟ ັ ້ ງ ປ າ ງ ກ ່ ອ ນ ວ ັ ນ ນ ັ ້ ນ
ຫ ວ າ ບ ຄ ໍ ້ ອ ກ ັ ້ ງ ເ ຫ ັ ນ ແ ທ ້ ນ ໍ
ສ ະ ເ ດ ັ ດ ກ ່ ວ ນ ເ ມ ື ອ ໃ ນ
ຊ ຸ ່ ລ ິ ນ ມ າ ພ ້ ອ ມ
ເ ສ ນ າ ທ ຸ ກ ໜ ່ ວ
ດ ຸ ງ ວ ນ ັ ້ ນ ເ ຕ ່ ງ ແ ຝ ງ
ເ ອ ງ ຊ ຸ ລ ິ ລ ຸ ກ ແ ລ ່ ນ
ໂ ບ ງ ຄ ້ ອ ງ ປ ່ າ ວ ເ ຕ ັ ນ
ຊ າ ວ ເ ມ ື ອ ງ ໃ ຫ ຼ ຫ ຼ ั ้ ง ม า แ ล้ ว
ແ ບ ງ ສ ົ ວ ເ ບ ົ ້ ງ ຂ າ ວ
ຈ າ ກ ັ ນ ທ ຸ ກ ປ າ ກ
ມ າ ແ ທ ັ ນ ໍ ່ ห ่ อ ง เ ห ั น
ຄ ໍ ່ ງ ຫ າ ບ າ ກ
ບ ຶ ນ ງ ້ ຶ ດ ລ ะ ອ າ
ຫ າ ໜ ່ ເ ງ ິ ນ ຄ ໍ ່ າ

ท้าวปีเก๊อง
เอาก๋สั่วล้วบ๊ัว
เป็งแต่บุงท่างล้ง
ค้อมว่าจากกับแล้ว
ท้าวหมู่หมู่ว
แต่บั้นขุนก๋เล้วพลับฟ้าว
คิบไอ่แล้ว
เมื๊อบั้นราชาเจ้า
ถอวฝ่าบเบื๊อว
แต่บั้นสูบเป๋ากว้า
สั่วภาท้าวถับค่ำ
บามบื๊อตมั้วแล้ว
เชิ้นพื๊อ้าบ
แต่บั้นบาถางผู้
สุบเกิ๊บแก้ว
มีท้าวสั่วอางส้อบ
ท้าวเล้าสุบเชิ๊ดม้าว
แล้วจิ๋วลาลิ่วห้อว
ถึแก่ราชาสอาว
ถัดบั้นพู่ไชท้าว
ท้าวขิวค่ำ

ก๋บ่มีพ่ร้อบ
บ่มีถ้วยม่อม
ท้าวถ้าบจุ๊บจิม
ไพชะบ้าถิกแต่ว
จับบ้าวหมากพู
ปะถับอ่างถิกแต่ว
ทูบเจ้าพระบอกเมื๊อว
พบาสีสะถึกแห่บ
ไหท้าวใส่เหวับ
ใก้ห่างถอวแถ
ธาหบ-อิวอ้าบ
ราชาไชบะลาบ
ลิวห้อวป่างบาง
บุงมีถิบพื้
ท้าวเสื๊อแส่วค่ำ
ไรค่ำเรื๊อวเรื๊อ
สเมิ๊พ้าวคู่พิม
สะถึกปู่ขิวค่ำ
ก่อบบาอวบหน้า
พบาใหญ่ปักฤาบ
ก่อบบาอวบหน้า

และบ์

มาแล้ว

แต่ท้อบ

ผายหูว้ายไอ้
พระพี่น้อง
ถ้ามขั้นถึง ภึบเจ้า
ท้าวยังถำ
ถตะภามลั้น
ถึ้นทึบเจ้า
ปุงหมู่ชาวเมืองปุ้ม
เหันหมู่ถึงทึบท้าว
ช้างและม้า
ยังว่าขึวถึนไว้
ทุงกะถากเตื้อม
มวงมีก้อง
สวายไลท้าแฤเหิน
ฟ้าบินว่องๆร้อง
ถึงถั้งคุ้ม
เมือเถิงคุ้ม
สาวพี่น้อง
แต่นั้นขุนเพ้าเอิ้น
ปูงน้องตู้า
ไขเป็นน้อง
อ้ายก่อหน่วงน้อง

สั่งภาเตันก่อน
นำอ้ายไต่ขึว
ถือหุงไช
แต่นำบาท้าว
บ่อืวานบาบ่าว
ไสมหน้าแปกพระจัน
แบงพินตูวล่ำ
เอิาท้าวลูบหวง
สองข้างตึ้วนัน
เสนาบุไต่
ภำไว้ผู้ถึน
ภองเสบบาไท
ขุ่บละบำเมืองก้อง
หอบสั่งเตินป่าว
ท้าถ้ายเบิ่งบา
ดูวงทับแจบ
ถันไว้บ่ไช
สาวรามสงวล่อน
ไชถ้อนป่าถัน
บุนขูถำบู่ ไชเป็
ไชไว้พี่จี่เมือ อุ่นเอิบ

สัวชิตังตูใหว้
พี่ก็ปวดวางอ่อนด้น
ไอเปิบบับพาสอ้บ
ถ่ำบุนมาซ่อบใว้
ไอเปิ้สาวสิสอ้บ
ภิวท่ำอันบ่ถ้า
ไอเปิพิมมาผู้
ภับทั้วถ้วงบุ่นอ้าย
แต่บั้นฝูงสาวเอ็ม
ถ้าบ่ได้เถ็องจ้าง
แม่นว่าพันปีเจ้า
ถันว่ามีเถ็องจ้าง
ถ้อมว่าสาวก่าวแล้ว
บายถำแถง
เอิาเปิถำแถงเอ้ม
อ่ใหัเปันเถ็องจ้าง
แต่บั้นฝูงสาวปี้
เอิาก็ซุมชิ้นใถ้
เมื้อบั้นถินใหูเอ้า
พระบากเจ้า
เทิงสะถานห้อง

ปืนชุบอาภะต่าบ ตาบแล้อ
แอวภะถ้างเมื้อบปืน พี้นา
อูสาไอห่วง เปื้องเปิ
ถำภ้อนใหัถอดใส แถ่ถ้อน
จำปาฐู้เพิ้น หุมเอิบ
ถาถ้อบถ่ำะบามพี้นา
ผิวางมะอกสะเถื้อ อิ้รงมเอิบ
อ่น้องริบไอ พี้ถ้อน
จาขุนอางถอบ
ถูข้อบบ่ไอว่าบแล้ว
ชิ้ปืนชุบภะถ้างปู่ ภ่ถามถ้อน
วางใหัจิ้งชิไอ พี้เอิบ
ขุนริบเธอพลัน
ปิ้นไปสามร้อบ
เหื้อางปางถอกภู่ หุมเอิบ
พระอวบอ้าบผอกภะใหง อุ่นเอิบ
บาบเอิาแวนริบ
ถำเอ้มริบไอ
เมื้อในถับถั้ง
อวบห้าวสู่ห่ำ
จูมพิมปูลวาก

ພຣະບາດເຈ້ົາ
ແຕ່ນັ້ນພຍາສີເຈ້ົາ
ທັກຜ້ົາຜຸ້
ກັບທັ້ງຜຸ້ຜ່ານພັ້ນ
ບ້ັງຄ່ອບເທ້ັງຣະຄາຄ້ົງ
ແຕ່ນັ້ນປັດຖ້ານພ້ອມ
ບ້ັງຄ່ອບສຸກປຸ່ຍ້ອນ
ຄ້ອນວ່ານຣະກ່າວແລ້ວ
ໄນຕິຕິດ
ເມ້ືອນັ້ນພຍາສີເຈ້ົາ
ເຊ້ືນຍ່ອນນ້ອນ
ຂຸນກໍ່ໂຄບຄຳເວ້ົາ
ເຖ້ົາທ້ົ່ນາສາດແກ້ວ
ບັດນ້ົ້ນາມດີໄດ້
ເຊ້ືນແຈ່ມເຈ້ົາ
ແຕ່ນັ້ນສຸດຊຸຣະດາໄດ້
ນ້ົ່ງຄ່ຳວເນ້ົ້ອ
ນ້ົ່ງຈ້ົ່ງທ້ວບທ້ົ່ງຜ້ົ້າ
ແຫ້ວນສອດນ້ົ້ວ
ນ້ົ່ທ້ັ່ງປັກປ້ົ່ງເກ້ົ້າ
ສ້ົ່ຟອ້ົ່ງຜ້ົ້ກ

ອ້ົ່ງເທ້ົ່ງເລ້ົ່ອລ້ົ່ວ
ລ້ົ່ລ້ົ່ວລ້ົ່ງແທ່ນ
ເມ້ືອ້ົ່ງລ້ານສ່ຳຣ້ານ ແດ່ລ້ົ
ສະຫ້ານຣ້ານສ້ົ່ວ້ົ່ງຫ້ານ
ສ້ຳຣ້ານລ້ົ່ເຈ້ົ້ານ?
ສ້ົ່ວ້ົ່ງຫ້ານຮ້ັບພ້ານ
ບຸນເຈ້ົ້ານພຣະສະຫ້ານ ດ້ອກນ້ານ
ຊຸ້ນຊຸ້ນຈ້ານກ້ັນ
ຕ່ຳ້ກ້ັນເປ້ັ້ນຫ້ນ້ັ້ນ
ຈ້ັກຊຸ້ນເຮ້ວຣ້ິ້ບ
ນ້ົ່ງແກ້ວລຸ້ກຕ້ິນ
ນ້ົ່ມ້ົ່ລຸ້ກແລ່ນ
ນ້ົ່ງນ້ອ້ົ່ບຂ້ານຊູລ້ົ
ນ້ະຫ້ານ້ໃຊ້ຄ້ອນແມ່ນ
ລ້ົ່ງຫ້ອ້ົ່ງປ່ານ້ົ່ງ
ຍ້ິນຄ້ຳຊຸນກ່ານ
ນ້ິ້ຊ້ານ້ແຕ່ງຕ້ົວ
ສ້ະໃບຄ້ຳນ້ວນຄ່ານ
ຫ້ັ່ງຕ້ານ້ົ່ງສ້ອ້ົ່ກຫູ້
ແຊ້ມມ່ານ້ຈ້ຳປ້ານ້ຳ
ໜຸ່່ຈ້ັ້ນເຈ້ົ້ອຄຸ້

ฎูวามล้ม
สาวสำใจ้
บิภบ่าวบ้าย
แขบภิมไภว
เพิวแผบม้าว
ฮ้บสู่ห้อว
แต่บั้บเสบาเฮ้า
ลิวสู่ห้อว
สุดจะดาพ้อม
ถิบแต่ภุ้ม
เถิวสะถานห้อว
บาบ่าวฮื้บ
ฟ้วยิบหื้บๆฟ้า
ปักถะอิวไหว
ฝูหมู่เหพาพ้อม
ผายดอภไม้
ริดรว่างเร้า
มาลาหึบ
แต่บั้บธาชาเจ้า
เหับหื้บุบอ่อบล้บ
ฮู้วกูลิบถ่ำเฮื้อม

บางแผบสเมิรูบ
บ่าเจ้าจาภหำ
ถือคู่เผ้วยิบ
ถั้วถ่าชาเปั้ว
สัวาบเรือวเรื้อ
ไรวภว้าวพ่ำพบา
เชิบบาบุบมาภ
หำบ้ำไสดไสว
บาไหบ่วบะบาด
สองเจ้ามึดมิว
หำไสวถิบก่าบ
ภองแก้วพ่ำบาว
ร้องร่ำเวหา พุ้บเปิ
ฟั้วเพื้อบดอมห้าว
อิบพิมชิมชื้บ
บูชาห้าวสู่ถิบ
หอมหั่วทั้วเมืองๆ
รว่างหอมถิบห้วว
พบาสีชิมชื้บ
ถิบเจ้าชื้บชิม
มั้วภอบถาบมาภ

ฝูงหมู่สัฏกะเจ้า
ลืนเงินท้าว
พระบาทเจ้า
อันว่าลืนหยาไว้
พระบาทเจ้า
แต่บ้ำรีมๆพ้อม
แปะใส่เก้า
ซวากๆบ้ำ
ใสๆใสกแล้ว
ลาลิงห้อง
ถืดั้งเทวะธากเจ้า
เถิงที่แล้ว
พูบางพระ
บัดนี้พ่ำก่วางเมืองใช้
ตามซ่างไว้
แม่นว่าเงินคำแก้ว
ท้างซ้างม้า
ก้อมว่าพระก่าวแล้ว
นิบนอบน้อ
ข้าก่อพ่อยงถ้า
อันว่าถองหมู่นี้
บ่น้ำหู้วลิง
พยาห้างหงบปีก
ทั้งห้าใสงใสก
เสบาหั้ไพ่
ใสงแล้วหมู่ขุน
ซาวเมืองใสงใสก
บ่น้ำหู้วลิง
ถันใหหอมรว่าง
สองเจ้าถ่ายแดง
หำใสงบัวระบาก
จูงน้องสู่สะถาน
เผ้าน้ำสบาถำ
ก่าวจากอมท้าว
ใจบาบูแต่ง
สอง.จ้ำแต่งเปา พ่ำถ้อน
ถองมะนีนับใกถ ถ้ถี
ถวายเจ้าสู่อัน พ่ำแล้ว
บาถามรับพาภ
ปะนิมใหว้พ่ำพยา
ถอมพระอิงร้อยส่วน
ขำเจ้าป่าเถียง พระเยบ

ข้ากໍบ้ัวหนุ่มน้อย
ขໍแก่พูบางพระ
ข้ากໍขໍสุภบ้อง
พໍแต่เป้ังหากใช้
ถ้อมอ่าท้าวก่าวแล้ว
บ่กวาเจา
อันว่าพระพ่ีั
หวังจักเอาสายใจ
พระก่าวถ้อบ
พระบ่ิืนราชา
แต่บั้นชาวเมืองใด้
ชิมชุ้นต้ั
แต่บั้นเสบาพ้อม
ทั้งแมเจา
ริมๆพ้อม
เสเงกล้อม
เม็อบั้นพามมะงาเข้ำ
นิบนอบไหว้
บัดนี้ขໍให้บุบฐูเจ้า
แสงขอบเข้ำ
จ้ังใหั้ะกใจุก้า

บ่ควบทีสเวียเมืองๆ
ปู่สเวียสมสร้างๆ
สมพามพูอะงาก
ติบเจ้าป่าลิ
ราชาควบหม่วง
บุบกอ้างสีบเมืองๆ พ่ีถ้อบ
เก้ำแก่ชะรากาบ
สีบเมืองแหบหน้า
กวบหม่วงชาบที
รับคำจอมเจ้า
บิบคำบตราก
ดอมเจ้าฐู่ถิบ
มุบติทั้งสี่
ดาหร้างแต่งพา
บาสีสองอ่อบ
ปะบิมบั้วปู่สะลอบ
ถวายพอบสองอ่อบ
ปะบิมบ้อมอ่างพอบ
สองสีบิ้นบ่ำๆ
ปาฟ้าวล่อบแรๆ
แสงพบามาส่อบ

สี่ພັນທິບນ້ອມ
ຈ້ຳໃຫ້ເກໄຊແພ້
ສັພເນວທີ່ຮ້າບ
ຈ້ຳໃຫ້ສົນພານເຈ້ົ້າ
ປຸ່ສຶບສ້ຳ
ພໍ່ເມ້ືອຖວາບພອນແລ້ວ
ປ່ຽໃໜ່ນ້ອບ
ເມ້ືອນັ້ນຣາຊາເຈ້ົ້າ
ເສເດດຫ້ຳ
ບາຄານບ້ຳວ
ລົ່ງຈາກຫ້ອ
ກັບທ້ັງຣາຊາເຈ້ົ້າ
ຄົນຄ້ັງຄຸ້ນ
ບາບ
ເສນາຫ
ແຕ່ນັ້ນສອ
ຂຸນນ້ັ
ບາບ
ທ້ັງຈ
ແຂນ
ບາ

ສອ
ໂພ
ບາ
ສອ
ບຸ
ພາ
ທຸ
ພ
ແ
ມ
ໃ
ພ
ບ
ໂ
ເ
ໄ
ແ
ສ
ເ
ໂ
ຫ
ເ
ບ
ຊ
ບ
ສ
ບ
ເ
ເ
ຫ
ເ
ເ
ເ

แต่มั้นบาบุนเจ้า
ปางเม็ยเอิาปากข้า
ถ้อมว่าเจ้าบอกแล้ว
เอิากໍแซวๆเกับ
ถับว่าเอิากองแล้ว
สีแจ่มเจ้า
บากໍบายเอิาไม้
ปายต่าวอี้
ขุนกางพ้อม
บ้าวเกิดถืมฮู่หน้า
เม็ยมั้นธาชาเจ้า
ท้าวไพ่น้อย
บ้าวว่าถืมตายแล้ว
เลิาท่ำเป้นป่างนี้
แต่มั้นธิมๆพ้อม
ฝูงแม่หน้าย
เอิากໍจาท้าวไห้
ฉะๆน้ำ
ข้อยกໍถืดธอดเจ้า
ท้าวอันถืม
เจ้าหากใสเสิ่งข้อย

จำขุนเภับถูก
กันมั้นห่วงกอง
ขุนธีบลาลิ่ว
ทุกถืมกองไว้
เม็ยทูนบาธาก
แพงล้านบ่นาน
ทันถ้วยบัวธะบาก
ถืมสู้งบ่ตู่
ใบหามໍธะนาก
ปะนิมนี้อปู่สะลอน
พบาสีฉิมฉึ่น
บ่ม้อยฮู่พาบ
เอิาถืมสันเก๋า
บ่มีป้านร่อมตาบ
พิงสาปิบแล่น
ฉิมสะอื้นต่ผิว
ฉิลหางองผก
ตาไห้ต่ผิว
ผิวมิ่งมีลิม
บ่ตายหลอนเบื้อน
ตายไปปะลูกราแล้ว

เจ้าเอิ้บ
มาแล้ว

เหื๊อยทุกเป้งก๋ำพ้า
เจ้าหากตายเสู้ป้าว
ปะฮ้อยเป้งแม่หม้าย
แม่บอ่าฝูงลูกเต้า
ลองท่ำบายมากึบ
ฮ้อบก่ำเยางกูส้วม
ฮ้อบก่ถืดอ่าวเอ๊ื้อ
พ่ำเมื๊อไสยาเบื๊อบ
ฮ้อบก่ลุกบั้งไห้
หมิกผิดงิมหางข้าง
ดูงอ่าจักพิบพ่ำบักบ้อบ
บักบั๊หมิกเวบแล้ว
ก่จ๊างพิบพ่ำบ้อบ
บักบั๊เสู้ไสกแล้ว
พันปีบืน
แต่บั้นแซอางพ้อม
กับท้าวสาวพี้บ้อง
อันว่าสาวสืนพ้อม
เฮากไห้ต่ำ้
กับท้าวสาวถ่ำเบ้า
เฮากไห้ร่ำ้

บ้างบ่รู้พ่ำตาย เหื๊อบา
วางเรื๊อบหมอางหมิ้น
ดาป้าวท่านหงั้น แหน้แล้ว
ติกแต่งไผซุบ้ง
กบ่ลิงดาแถ้น
เหบ้นแต่ฝากบ้งเสื๊อ พ่ำเยเอิ๊บ
หิ๊วไหบ้ต่ำหมอบ
บอบไหหู้างจิ้ม
งิมเจ๊้าเล้าบ่ำเหบ้น
หางหิ๊วฮ้อบก่ลูบ ไปแล้ว
ฮอบฮ้อบเล้าบ่ำเหบ้น
บุบฐูบู้ฮ่อบ
แบงฮ้อบแต่หู้ว แลบา
จ้างปู่เหั้งฮะดา
ปู่บ่ำเมั้งแก้ว
ห้างหาบมาเบ็้ง
ฝูงฐู้บิ๊งมอบ
ก่ำมาสาวต่ำบ ก่มาแล้ว
สางบเว้าต่ำกับ
บุบมาสาวอ่อบ ก่มา
ชิ๋มสะอื๊บต่ำกับ

ผักเจ้าตายจากบ้อง
ยอมกำทานมาลา
กับทั่วเอ้า
น้องกำทานให้เจ้า
แต่นั้นฝูงบ่าวน้อย
พี่กับกี้กอม
ร้อบว่าใกสบน้อง
ร้อบว่าเอ้าจี้เจ้า
ก้อมว่าเอาจาแล้ว
ขึ้นสู่ห้อง
เมื้อนั้นบาบุนเจ้า
พระพ่อเจ้า
แต่นั้นวันวิงก้อบ
ดีแก่ไทพาเทวิบ
สองสีเอ้า
เจ้าอิ่มแล้ว
พ่อเมื้อจับไทขึ้น
สองแจ่มเจ้า
เจ้ากับนักน้อง
ขาไอว่น้อง
เจ้าจูบแก้ม

เสังชิบม่ระชั่งไปนั้น
กอกดวงหาเจ้า
สิมมันหาไอ่
ผายบ้าใส่ถึง
จาตอบสาวราม
สิงบุนหาอ้าบ
กินทานจูจุ่อบ จิงแล้ว
จูอ้าบห่วงถึน บ่ป่าแล่ว
พากันเมื้อบ่อน
ชิมแก้มสว่างกำใจ
ทิงตินสะถึดแท่น
ลาน้อบสู่สะถาน
ลับขอบเอาทอง และเปิ
แต่งเมื้อถวายเจ้า
รงพาสเวียไพก
แถงบ้าลูบมื
เถิงแถใก้ห่วง
บันทิมห้องร่วมแถง
แถงดงวชุ้อนเสื้อ
มือตุ้มบ่วาง
หอมกินถันไท

สอางสีเลีย
บุสบุกชั้ง
สอางภอกชั้ง
เถิงเมืองธาตรีก้อย
สอางแจ่มเจ้า
พ่ามแล้ว
สอางอ่อนน้อย
แต่บั้นธาชาเจ้า
สะเด็ดสู่ห้อง
กับทั้งเตียงคำพ้อม
สอางเผ้าผู้
บักบี้ฝูงข้าใหว้
เจ้าจิ่งหิ้งแท่นแก้ว
ก่ชาภลุหื้เผ้า
ขอแก่จอมคุนผาย
ก่ชาภคูนางล้ำ
ร้อยว่าชาวไพ่บ้าน
ก้อมว่าพระก่าวก้อย
พระก่ต้านสั่งม้าว
เอือป่าไลพาก้วย
เอือป่าเต้าหมู่ช้าง

สว่างใจปางนั้น
ภามคุนคองโลก
แถงแล้วเล้าบัน
ภองถิวแล้วรุ่ง
วางแล้วลุกโสง
พาถ่าตั้งพ่าง
เหวียแล้วเลิกหะโล
ปักฐานพูวะนาก
บาท้าวอ่ำลา
สังภาสอางอ่อน
ก็ล้านสั่งหมิ
จอมคุนจักพาก
สะกุงชั้นหมื่นปี แด่ก้อน
ทุกสิ่งบ่ระบวน
โผดวางเมืองห้อง
ปีปายเจ้ดอบเดือนแล้ว
ถองถ้าหว่อมเหวิา บ่ป่าแล้ว
บาบุนต้านปาก
ถ่าผู้งแม่นถอง
ซ้ายเมืองมาส่วย งั้นเมิ
ชิบท้าวต่างแถน แท้ดาย

มันจักเป็นเวนต้อๆ
ภันบ่มั้ว
เอือจิ๎วหิสธากแห้
อันหื้บูรานเผือ
ถ้อมว่าห้าวสั่วแล้ว
บ่มีนิบ
แต่นั้นใสมสเลาเจ้า
เถ็อๆหิบเจ้า
ถือว่าเงินคำแก้ว
ฝูงไพ่น้อย
แลเมืองใหู้
หั๎วเสื้อผ้า
ถันว่าบาปิ๎วแล้ว
ภจิ๎วต้านสั่วถ้อย
บาภ่อวยพอนใหู้
พระจิ๎วอวนไพ่น้อย
ถ้อมว่าแล้ว
เถิ๎วสะถานสูง
ริมๆพ้อม
ปะถับเถ็อๆม้า
พ่ำนามแล้ว

เวลาวูนถอบ
วูนใจ้เมื้อลุน
ตามแห่งถองหัน
ป่าไลจำไว้
สองอ่อนบีนถิ
พื้ถินจำไว้
ผิลถวนบุนมาภ
บันใหู้ผู่เมื้อๆ
บาบุนหางหอถ
หุมเจ้ารับหาง
เจ้าหั๎วช้างใหู่
แรธื้อจ่ายหาง
รางอันหางหอถ
สองเจ้าพ่ำพยา
ราชาสเด๊ถก่อน
พินถี้ห่วงเมื้อ
เลิบพาภบาบุน
ป่าวพินถาห้าๆ
หั๎วหาบถูนถาถ
หั๎วช้างใส่เฮัน
ราชาสะเด๊ถก่อน

เมื้อเถิ้น

พระก่อวงไผ่พ้อๆ
ตูบๆข้าม
เฮ้าป่าไม้
เจ๊ดเดือนได้
ก็จิ่งเถิงภิบก้ำ
แต่นั้นสิมถวนเจ้า
ฝูงต่างด้าว
เจ้าก็บูสบุกสร้าง
ทิสธาดแท้
อันอ่าเถื่อๆทึบเจ้า
ชาวนะคอนสี
แลวันใหว้
ฝูงเสื้อผ้า
กับทั้งไพชะนาพ้อม
บาบาวผู
เจ้าก็มีอาดไร้
แม่นอ่าทางปางใด
เจ้าก็จำสินสร้าง
ทุกท่วยใต้ลุ่มฟ้า
แต่นั้นสุดชะดาบ้อย
ทิสมาดถ้วน

พิบตี๋ท่งวถึน
ไพพะนอมบ่อๆๆ ไปแล้ว
ตูายมี๋ฟ่ำนาน
ฉุมพบาเถินป่า
เมืองบ้านที่ไภ
บาบนสเวียธาด
มาบ้อมส่วยทอๆ
ภิงนะคอนเฝ้นเอก
ทางเจ้าบ่ฮาดอัน
แจกจ่ายเฝ้นทาน
มั๋งมีปางนั้น
เจ๊ดแสนถำทางทอด
เงินแก้วจ่ายทาน
ถิลาหม้งๆหมาก
บุ่งภวางทอดทาน
สัพสิ่งเงินถำ
เกิดมาแถมไว้
ปาธะมีผายเผื่อ
หมเจ้าฮู่พาย
ทิ่งถังถับปะเสิก
นางบ้อยห่วงแขวน

พໍ່ເມືອບານໄຊເຂົ້າ
ເລິບປະສຸດໄດ້
ດູງາມລ້ຳ
ພຣະບາດເຈົ້າ
ພຣະກໍຣັກແກ່ນແກ້ວ
ກໍເພືອບຸຕຕາງາມ
ເຖິງເມືອບານດີແລ້ວ
ຊໍ້ວ່າສຸດທິຄະຕະຣາດນ້ອຍ
ແຕ່ນັ້ນດູດັ້ງຕາຍວັນໄດ້
ເຈັດຂວບເຂົ້າ
ແຕ່ນັ້ນຜູ້ກ້າເຈົ້າ
ເຈົ້າກໍເວນນະຄອນຫຼວງ
(ຕາມກະບິນເບືອງ
ບ່ໄຫ້ເສັ້ງຣິດເຄົ້າ
ຄັ້ນວ່າອະວະສານສົ້ນ
ເຈົ້າກຂນສູຟ້າ
ບຸສບຸກຫົ້ນ
ນາງຟ້ຳກຟ້ຳ
ບຸທ່ານທ້າວຣິດແກ້ວ
ບໍ່ຣ້ວາງຫຼາຍ
ພຣະກໍທ້ຽວມາໄຫວ້

ຂຸດນ້ຳຄ້ອມແມ່ນ
ກຸມານນ້ອຍແມ່ນຊາຍ
ສເມີຄຳລ້ຽງຫຼ
ແພງໄວ້ເກົ້ງຕາ
ສເມີຫ່ວຍຕາຕົນ
ດັ້ງຄຳຊາວເບ້ຳ
ປ້ຽງນາມບຸຕຣາດ
ງາມລ້ຳລ້ຳຢ່ຽງ
ຫຼາຍປີແຖມຖ່າຍ ມາແລ້ວ
ງາມນ້ອຍດັ້ງພິນ
ນະຫາເອກຣາຊາ
ແກ່ນຕາບຸນກວ້າງ
ບູຣານປ້ຽງກ່ອນ
ປະຖົມເຖົ້າສືບມາ (ເຈົ້າເອີບ)
ນາງແກ້ວເພືອນພຣະອ້ຽງ
ຕາວະຕ້ຽງຊົມຊ້ຳ
ພໍ່ລ້ານເພືອນເພົ້າ
ທ້ຽວທ່ອງຕາວະຕ້ຽງ
ໃກ້ປ່ານບ້ານເຈົ້າ
ຈຸນລາທຸກເມືອ

ทงนทูบใต้ มิพ้อมเถ้อๆทอม
ฝูงนางแหน้บ เจดิมะหาหาก
ถวายบดอกไม้ ปะบิมบั๊วอู่นาง
ซว่างๆพ้อม ปักกวดเจดิ
สะใบบิงปัก อู่นางทงมใต้
พ่ปะมานแล้ว ปูซามะหาหาก
ก่จิงอั๊นอู่ซั้น ซาวฟ้าแห่แหน
บุท่างเงิาปู่ห้อง ผาสาดมุงมะนิ
สุดซะดาทงม แหบพระอิงแฝงให้
บัดนี้เจ้าก่เถิงถ้วนแล้ว ตักส่องสระบาน
พายหว้ายซัก ออกมาทงมไว้
เพื่อใต้ถิบฟ้งพื้น บิหานจำจ๊ไปนั้น
เว้าสืบส้าม กับไว้ต่ไป
อันว่าอิงภะสักให้ สวางหานบ่ระแหด ปางนั้น
สางหากกินมอดม้วง นาท้าวไผดถึน
บัดนี้มาแม่นอุดเภาบิญเจ้า ทิงทันถินปะเสิก
เป็นพระสาวิกก้า พายซ้ายแห่งพุดโห
อันว่าผู้ผ่านพื้น อิงเอกปักฤาน
อินทีกิน มิงมองวันนั้น
หากแม่นเถใจผู้ สำถังอิงบ๊ง
เป็นพระสาวิกเจ้า พุดโหแท้ท่งงจิง

ອັນວ່ານົກໃຫ່ຍ່ຮ້າຍ
ທຳການຣົບ
ຫາກແມ່ນເທວະທັ.ຜູ້
ບາບແລ່ນຕ້ອງ
ອັນວ່າແພງແສນສ້ອຍ
ຄືວ່າກິນຈົນງານະວິກຜູ້
ມັນກໍເອົາທ່ອນໄມ້
ສອງມືໂຈນ
ຫາວ່າອົງທັມເຈົ້າ
ທໍຣະນີບະຫວ່າງໄວ້
ອັນວ່າສາຣະພິດນ້ຳນ
ບາເລົ່ານາໃຜດໃຫ້
ບັດນີ້ຄືວ່າທິພຈັກຊຸເຈົ້າ
ພຣະຫາກຕັດສ່ອງແຈ້ງ
ອັນວ່າສັກກຸນາງ້ອຍ
ບາໃຜດໃຫ້
(ຄັນວ່າກັບຊາດໃດ້
ສົມພາບແຮງ
ໃດ້ແກ່ໃນກຄັນລາບະເຖນເຈົ້າ
ເຈົ້າກໍມີເດດກ້າ
ອັນວ່າວິສຸກັມເຈົ້າ

ໂຕຊ໊ອິນທິ
ຕ໋ບາວັນນັ້ນ
ປ້ຽເວນພຸທບາດ
ຈົນໃຫ້ແຜ່ນເດ
ສະກູນີນາງນາດ ປາງນັ້ນ
ທຳຮ້າຍແກ່ພຸດໂທ
ຕະຄຸນຄາດພັນເອວ
ຕ໋ພຸດໂທຖແລ້ງເວ້ົາ
ນິດສາຈານນີລຸກ
ໄຟກ້ຽວກອດລ້ຽ ນັ້ນແລ້ວ
ໃນດ້ຽນົກຄາບ
ເອົາແກ້ວຕອບຄຸນ ວັນນັ້ນ
ອໍຣະຫັນຕົນປະເສີດ
ທັມເຈົ້າຊ່ອັນ ຫັ້ນແລ້ວ
ເດັນຄຳປາງກ່ອນ
ເປັນທ້ຽວນ້ຳປອ
ຮ່ຽງຮ່ວມອົງພຸດໂທ
ລ້ືນຄົນຄອງໃຕ້
ທ້ຽລິດທິແຮງນາກ
ສ໋ແດ້ງໃດ້ດ້ັ່ງໃຈ
ອືນທາໃຊ້ຮອດ

ນິຣະມິດພາສາດແກ້ວ ປາງນັ້ນບໍ່ໃຊ່ໃຜ
ຄືອະບຸຣຸພເຖນເຈົ້າ ກຳລັງແຮງນາກ
ເປັນພຣະສາວົກກ້ຳ ຂວາແທ້ແຫ່ງພຸດໂທ
ອັນວ່າແທ້ໂວໂຫ້ ສັກໂກເທວະຣາດ
ພາບໂພດທ້າວກ່ຳພ້າ ປາງນັ້ນບໍ່ໃສ່ໃຜ
ບັດນີ້ຄືວ່າສິສຸດໂທໂຫ້ ຣາຊາເຣືອງໂລກ
ເປັນພໍ່ແກ້ວ ພຸດໂທເຈົ້າໂລກລ້ຳ
ອັນວ່າໂອບະກາເຖ້ົ ພາບສວນປາງກ່ອນ
ລ້ຽງແຕ່ຫຼາບກ່ຳພ້າ ປາງນັ້ນບໍ່ໃສ່ໃຜ
ຫາກແມ່ນອຸປລະວັນນະເຖຣີພິກຣຸນີເຈ້ົ ນ ອົງພຸທບາດ
ໜົດຈາກຊາດນັ້ນແລ້ວ ເລັ້ບເຂ້ົາສູ່ນິ້ບພານ ແລະນາ
ອັນວ່າສຸດຊະດາເຈ້ົ ເຈັດຜົວທະອົງຮູບ
ທ່ຽມແທບທ້າວກ່ຳພ້າ ປາງນັ້ນບໍ່ໃສ່ໃຜ
ຄືນາງຍະໂສທະຣາພິມພາແກ້ວ ທ່ຽມອົງພຣະສິທາດ
ເປັນແມ່ເຈ້ົ ອາຫຸນແທ້ທ່ຽງຈິງ
ນາງກໍທົ່ງສິນສ້ຽງ ອໍຣະຫັນຕາຈົບເພດ
ເປັນທີ່ສາວົກກ້ຳ ຂວາເຈ້ົາໜໍ່ພຸດໂພ
ອັນວ່າຣາຊາໂຫ້ ພຍາສີປາງກ່ອນ
ເວນນອບບ້ານ ເນືອງໃຫ້ແກ່ບາ
ບັດນີ້ຫາກແມ່ນນະຫາກັດສະປະເຖນແທ້ ທົ່ງທັນຕົນປະເສີດ
ເປັນພຣະສາວົກກ້ຳ ພຸດໂທເຈ້ົາຝ່າຍຂວາ

ອັນວ່າເທວີແກ້ວ
ບັດນີ້ມາແມ່ນໃຕຕະນີແມ່ລ້ຽງ
ອັນວ່າສຸດທິຄະຕະທ້າວ
ບັດນີ້ກໍແມ່ນຣາຫຸນເຖຣະເຈ້ົ້າ
ອັນວ່າຣາຊາເຈ້ົ້າ
ບຸນມາກລ້ົນ
ເຈ້ົ້າກໍທຳບຸນສ້າງ
ບຸນຊ່ວຍຄ້ຳ
ບັດນ້ີ້ຄ໊ືວ່າບາໃຖເຈ້ົ້າ
ສິບຫົກຊັ້ນຟ້າ
ມະນຸດສາເຊ໊ືອ
ຄັນທັບພຣະພ້ອມ
ກໍທ່ໍ່ສອນລອນບ໊ົ້ວ
ໃຈ໊ົ້ນຊ້ອບ
ພຣະກໍ່ນຳສັກເຂ້ົ້າ
ຝູງທ໊ົ້ໃຜດ່ໍ່ໄດ້
ບັດນ້ີ້ບັດຄ໊ືສ້ຽງ
ຖວາຍແກ່ນັກປາດເຈ້ົ້າ

ພຍາສີຫງມແທບປາງນ້ັ້ນ
ພຣະອົ້ງເຈ້ົ້າທ່ຽງຈ໊ົ້ງ
ສເວ໊ົ້ຍເມ໊ືອງແທ໋ງໜ່ໍ ປາງນ້ັ້ນ
ລ໊ົກທ໊ົ້ກ້າສ່ອງທັນ
ທຸກຂະຕະສເວ໊ົ້ຍຣາດປາງນ້ັ້ນ
ລ໊ົກກ້າເກ໊ົ້ງພ໊ົ້ນ
ປາຣະມ໊ືພາບເພ໊ົ້ອ
ຮູເຈ້ົ້າທ່ຽວເຖ໊ົ້ງ
ເປ໋ັ້ນຄຮູສອນໂລກ
ຟ້ັ້ງເຈ້ົ້າເທສນາ
ທໍຣະນ໊ົ້ຄຸນນາກ
ນາງນ້ອບເມຂລາ
ບ໋ໍ່ມ໊ົ້ຕ໊ົ້ງຂ່ໍ່ອນ
ຟ້ັ້ງເຈ້ົ້າເທສນາ
ນ໊ົ້ຣະພານແສນໂກຕ
ຄອງຄ້ຳພຣະເມດໄຕ ໜຸ໋້ນຄ້ອນ
ນ໊ົ້ທານເຕ໋ັ້ນກ່ອນ
ຕນຮູ້ໃຫ້ຮ່ຳເພ໊ົ້ງ ແທ້ແລ້ວ

ສຳຣະແລ້ວ ເມ໊ືອວັນທ໊ົ ๒๔ ເຟ໊ົ້ວ ๑๙๓๓.
ໂດຍ ມະຫາຈຸມ ຈ໊ົ້ນຕາພ໊ົ້ກ.

= ຈ໊ົ້ບ =